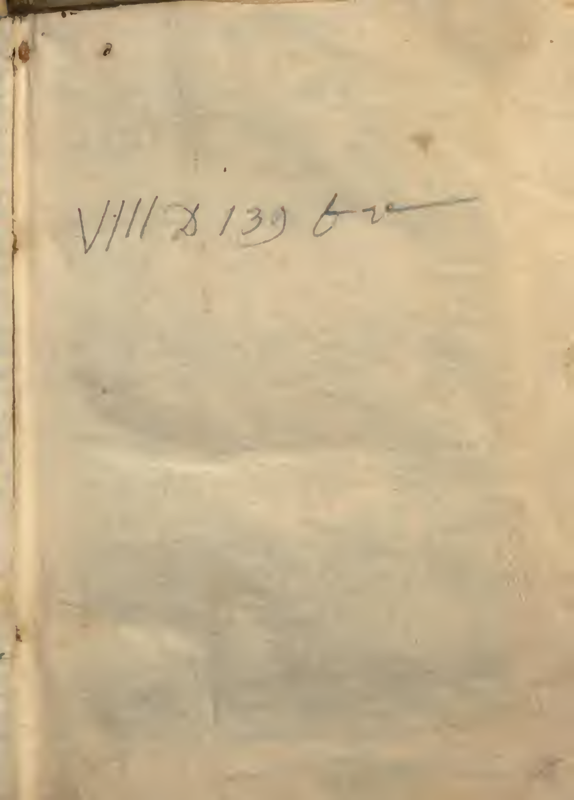

6
36 -d
31
6
30
D
8
6- 35 d. 31

VIII D 139 b

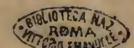
EMBLEMATA NICOLAI REVSNERI IC. PARTIM ETHICA, ET PHYSICA: PARTIM

verò Historica, & Hieroglyphica, sed ad virtutis, morumq; doctrinam omnia ingeniosè traducta: & in quatuor libros digesta, cum Symbolis & inscriptionibus illustrium & clarorum virorum.

QVIBVS AGALMATVM, SIVE EMblematum sacrorum Liber vnus superadditus.

EX RECENSIONE *Ieremiæ Reusneri Leorini.*

15 FRANCOFORTI. 81.

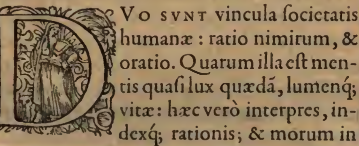
AD LIBRVM.
DE D. IOANNE FICHARDO IVRISCONSVLTO, V. CL.

QVid tantum, Liber, ire concupiscis
Foras? nec metuis malignorum
Ronchos, nec mala probra Zoilorum?
Aut vulgi inuiduli allatrationes?
Quòd vilem citò raptus in tabernam,
Oliuas madida teges papyro:
Aut thuri, piperiq́ quòd cucullos,
Aut scombris tunicas dabis molestas:
Ni vindex tibi sit bonus paratus,
Cuius auribus Atticis proberis.
Quaris, quis? tibi magnus ille vindex
Sit doctus, moneo, Fichardus: vsquam
Quo nil candidius, benigniusq́,
Aut exactius est, politiusq́.
Cui si quis placet, omnibus placebit:
Illo vindice, Zoilus quiescet.

AD

AD ILLVSTREM, ET GENEROSVM DOMINVM, DOMINVM ADAMVM A DIETRICHSTEIN, BARONEM AD Hollenburg, & Finckenstein, &c. Sacratissimi Imperatorij Palatij præfectum, & Consiliarium S. Cæs. Maiest. intimum, &c.

Jeremiæ Reusneri Leorini Præfatio.

DVO SVNT vincula societatis humanæ: ratio nimirum, & oratio. Quarum illa est mentis quasi lux quædã, lumenq; vitæ: hæc verò interpres, indexq; rationis; & morum in animo reconditorum veluti effigies quædam, & simulacrum: vtráque autem benè adhibita, fit perfecta virtus: quæ nominatur ritè sapientia: quæ vna est custos hominis, & procreatrix; rerumq; omnium in vita moderatrix: qua nihil à Deo immortali vberius, aut præstabilius hominum generi datum est. Sed instrumenta

quidem rationis, orationisq; perficiendæ, & quasi adolescendæ, nulla habemus alia meliora, quàm vitæ, morumq; præcepta salutaria, & exempla: quæ non solùm animos hominum concitant cohortatione sua ad studium cognoscendæ, percipiendæq; virtutis: quæ summa est sapientia: verùm etiam lumina orationis, & velut oculi sunt quidam eloquentiæ: cuius sanè rei magnæ, & gloriosę, quantulumcunque possederis, fuisse participem, non minima laus putanda est. Quo in genere cùm alij excelluerunt Philosophi, & oratores: tum verò maximè Poëtæ omnium temporum: qui non modò aliorum sapienter dicta, sed & rectè facta quàm plurima literarũ monimentis prodiderunt: quæ à primis statim annis cognoscerent adolescentes, vt ijs aliquando viri iam facti vterentur in consultatione, ac deliberatione rerum maximarum: quod Aeschines monet in oratione sua contra Ctesiphontem. Ex quo non immeritò Poësin nominat Strabo primam

primam Philosophiam, solamq; sapientiam: quæ vitæ sit dux quędam, & magistra morum: & virtutis indagatrix, expultrixq; vitiorum: omniumq; actionum, & affectionum moderatrix: cuius doctrinæ tantò maior sit commendatio, quãtò ea maiore cum voluptate, & suauitate coniuncta est: in quo non minima eius laus posita esse videtur. Scitum enim Horatianum illud est:

Aut prodesse volunt, aut delectare poëtæ:
Aut simul & iucunda, & idonea dicere vitæ.
Omne tulit punctum, qui miscuit vtile dulci,
Lectorem delectando, pariterq; monendo.

Sic Socrates dissidium illud mentis, linguęque vehementissimè execrabatur. Neque illud profectò iniuria. Nam vt Musica eò magis placet, quo dulcior est, & suauior: sic oratio eò maiorem vim habet ad animos hominum retinendos, quò conditior est lepore, & festiuitate quadam, voluptateq; amœnior. Præclarè ergo idem Horatius:

Non satis est pulcra esse Poëmata: dulcia sunto:
Et quocunq; volunt, animum auditoris agunto.

Verùm enimuerò haud ſcio, an quicquam ad voluptatem, & delectationem animorum conciliandam aptius ſit, aut accomodatius: quàm pictura cum Poëſi coniuncta: quarum artium mutua quędam, & naturalis eſt cognatio, atque conſpiratio: quæ duo pręcipuos ſenſus in homines mirifice capiunt, atq; afficiunt. Nam vt oculi pictura, ita aures tenentur cantibus: vereq; dici poteſt, Poëſin eſſe picturam loquentem: picturam autem mutam poëſin.

Ex hoc genere ſunt Emblemata: in quibus, præter rerum maximarum ſymbola, & argumenta, artes illæ duæ germanæ quodammodò, & cognatæ, mirabili quodam nexu inter ſe colligatæ, copulatæq; ſunt: pictura nimirũ, & poëſis: quarum vna interpretatur alteram: & cum ſingulari quadam voluptate, optimam & viuendi, & dicendi rationem demonſtrat. Siquidem in his ſunt, præter egregia vitæ, mo-

rumq;

rumq́; præcepta, & exempla, vt Lucilius ait,

Tam lepidè lexes compoſtæ, vt teſſerulæ omnes
Arte, pauimento, atq; emblemate vermiculato.

Quare nemini mirum videri debet: tot præſtantes, ac eruditos viros omnibus ætatibus hoc ſcribendi genere tantopere fuiſſe delectatos; in quorum numero ſunt And. Alciatus, P. Coſtalius, B. Anulus, Achil. Bochius, Cl. Paradinus, Th. Beza, Ioan. Sambucus, Adr. Iunius, & alij nonnulli: quorum præclara ingenij monimenta mandata literis exſtant, ad memoriam poſteritatis ſempiternam. Fuit verò horum ſtudiorum non infelix, vt ego arbitror, aut imperitus imitator, atque æmulus Nicolaus Reuſnerus Iureconſultus; frater meus Germanus: qui inter alia infinita opera ſua, in omni genere doctrinæ hactenus elaborata: libros aliquot Emblematum compoſuit; idq́; horis ſucciſiuis potiſſimùm: vt & ocium ſuum literarium, quum à negocio vacaret, rectè collocaret; & ſtudia ſua grauiora hoc veluti condimento

dimento temperaret. Quanquam autem nolo de his arroganter quicquam pronunciare: neq; etiam disputare volo: vtrũ Emblematum nomine censeri omnia debeant; quæ ex Poëmatis ipsius (quorum libri XXIIX. in lucem Basileę nunc prodeunt) in hunc ordinem à me sic digesta sunt: tamen pleráque satis concinna, & festiua, omniq; lepore, ac venustate, & præsertim doctrinæ grauitate conferta: &, nisi fallor, luce, memoriaq; digna esse spero, vel planè potiùs confido. Neque ego sanè multum vereor aliorum obtrectationem, & inuidiam: cuius mores esse ait Martialis: præferat antiquos semper vt illa nouis. Nam, vt Naso canit, scripta placent à morte ferè: quando scilicet inuidia supremo fine domatur, vt Flaccus monet. Quod verò ad nomina apposita attinet: nemo hoc ambitiosè factum interpretetur: quippe quæ aut patronorũ, aut præceptorum, aut denique amicorum sunt compellationes quædam, atque commonitiones: animi grati, memo-

memorisq́; testes, atq; indices: pro maximis in se collatis meritis, atq; officijs. Cæterùm quoniam opus hoc Emblematum contra calumniantium iniurias inprimis sartú, tectumq́; esse volo: visum mihi est, Illustris, & Generose Baro, in eo tuam potissimùm auctoritatem compellare: sub cuius auspicio in publicum prodeat licentiùs. Nota est enim singularis, & eximia virtus tua, & dignitas: nota in patriam, & Rempub. Germanam caritas, ac fides: nota erga omnes homines, ac præsertim erga studiosos literarum benignitas, atq; humanitas: nota deniq; in rebus magnis gerendis prudentia, & fortitudo: cum omnibus naturæ, & fortunæ bonis coniuncta. Quarum rerum maximarum, atq; pulcerrimarum vt egregia sunt iacta fundamenta in animo tuo: ita præclara vestigia, non pressa leniter ad exigui prædicationem temporis; sed fixa ad memoriam omnium sempiternam, palàm exstant quàm plurima in maioribus tuis: quorum gratam

adhuc, & superstitem in animis hominum recordationem nulla vnquam delebit obliuio. Accipe itaq;, Illustris Baro, librum hunc, qualemcunq; vides, æquo & benigno, vt soles, animo: & gratia, auctoritateq; tua, quantum potes, tuere: & virtute, bonitateq; tua, ad salutem hominum, & incolumitatem Reipublicæ, magna cum felicitate, & iucunditate quàm diutissimè perfruere. Viennæ Austriæ. Cal. Sextil.

M. D. XXC.

NICO-

NICOLAVS REVSNERVS, IEREMIAE REVSNERO, GERMANO SVO S. D.

QVOD toties à me contendis in literis tuis: vt mea tibi scripta mittam: & in his præcipuè Emblematum meorum publicandorum veniam tibi dari postulas: facis tu quidem amanter, vt debes: & nimium fortassis de me sentis honorificè, quàm debes. Verùm nō parum ego vereor, quomodo hoc alij accipiant: ac immò potiùs vereor, ne in partem accipiant deteriorem: propterea quòd nimium amem, & admirer mea: quodq; confidam manare poëtica mella me solum, mihi pûlcrum: vt Flacci verbis vtar.

Enimuerò non ignoro, verum esse, quod M. Tullius scribit: neminem vnquam aut oratorem, aut poëtam fuisse: qui sibi non optimus videretur: & in hoc genere nescio quo pacto magis, quàm in alijs, suum cuique pulcrum esse: adeoque sibi vnumquenque esse solère: quod sibi fuit olim Suffenus ille Catullianus, aut Meuius Horatianus: dum mala delectant sua quenq;, aut deniq; fallant. Sed quoniam tamen ita te omnino velle intelligo: & quoniam ita tecum volunt alij: quorum ego iudicium prudens, & limatum, non agnosco quidem, sed veneror: age iam non repugno ampliùs

 volun-

Voluntati tuæ: & quod vis, & quod alios tecum velle video; libenter equidem concedo: ſed ea tamen lege, ac conditione: vt quam ego culpam vereor, tu ſine me ſolus præſtes: ſi quidem res aliter cedat, quàm tua fert opinio. Sin verò aſſequaris, quod vis: laudem ſcilicet, & commendationem hominum (Quanquam quæ magna eſſe laus, & commendatio poteſt tantilli laboris, & operis?) non modò in ſocietatem eius ſpontè te admittam: ſed totam eſſe tuam, & propriam, quantacunq; fuerit, libenter patiar.

Tota igitur culpa, totaq; laus, quæcunq; futura eſt, omnino futura eſt tua: ego me quicquid poſtea acciderit, extra omnem culpam, cauſamq; pono. Sed amo tamen te ob ſtudium erga me tuum, & amorem fraternum: multoq; magis ob ſpem de te conceptam induſtriæ, atq; virtutis in iuuanda olim, ornandaq; Repub. Chriſtiana: quam, vt confido, non falles: & ne fallas, maiorem in modum te hortor, atq; oro De libris in iure ciuili ſcriptis aliâs: nunc ſcribendi ocium non habeo. Vale, & Sambucum, Fabriciumq;, ſingulares viros, meis verbis diligenter ſaluta. Prid. Non. Quinctil.

M. D. LXXIX.

AD CL.

AD CL. V. IOANNEM FICHARDVM IVRISCONSULTVM, ET CONSILIARIVM Reip Francofortensis.

QVod tanto studio geris meas res:
Sigismundoq́ librario perito
Commendas teneros meos libellos:
Nec leui mihi pumice expolitos:
Prudentissime Juris Antecessor,
Musis care, & Apollini, FICHARDE:
Quodnam munus ego tibi vicissim,
Quas grates cupiam referre, quaeris?
Non aurum, nec opes tibi rependam:
Non quae magna solet putare vulgus,
Quod possum, nitidissimis libellis
Intexam tibi gloriam perennem:
Quam nec sera dies, nec annus vnquam,
Aut venti rabies, edax nec imber,
Nec consumere sors queat maligna:
Versu nomen erit tuum perenne.

IN EMBLEMATA NICOLAI REVSNERI IVRISCONSVLTI EPIGRAMMATA.

Hieronymi VVolffij Oetingensis.

ORnamenta domus Emblemata docta putantur:
Progeniem procerum, stemmata clara iuuant.
Arte Polycleti fastosa palatia gaudent:
Est & Apelleæ laus celebrata manus.
Hæc tibi Reusnerus, Musis, & Apolline dextro,
Dona dat in triplici conspicienda libro.
Quid non ingenij felix industria præstat?
Præmia pro meritis quæ satis ampla ferat?

EIVSDEM.

Εἰκόσι, καὶ γενεαῖς ἐμβλήματα καλὰ προσῆλθε:
Οἷς ἐπικοσμῆσαι δώματα λαμπρὰ, θέμις.
Ἔστι δὲ καὶ φρένας εὐφραίνειν πυκιναῖσιν ἐφετμαῖς:
Ὄμμασι, καὶ ψυχαῖς ἥδε γέγηθε βίβλος.
Ἀλλὰ σὺ, Νικόλεως Ρεύσνηρε, τοσαῦτα μογήσας,
Δόξαν ἀείμνηστον σαῖς χαρίτεσσ' ἔπορες.
Εἰσὶ βροτῶν πολλοὶ μὲν ἀγνώμονες, ἠδ' ὑπερόπται:
Ἀλλὰ παρ' ὀψιγόνοις ἔσσεαι ἀθάνατος.

ID EST,

EPIGRAMMATA.

ID EST,

Interprete Joanne Ortelio.

PVlcra vides pulcris Emblemata iuncta figuris:
Quis exornari splendida tecta decet.
Quæ dum præceptis argutis pectora formant:
Exhilarat mentes hic, oculosq́, liber.
Quem quia conscribis multo, Reusnere, labore;
Aeternam laudem Gratia magna dabit.
Sint licet ingrati multi, nimiumq́, superbi:
Tu decus à grata posteritate feres.

IOANNIS POSTHII MED. ET POE. LAVREATI.

Ad Joannem Fichardum Jurecons. Poëtarum Mecœnatem. V. CL.

TE noua rumor ait Leorini Emblemata vatis
Clausa tenere tua, magne Ficharde, domo.
Ne, rogo, ne longis patiare sepulta tenebris
Illa iacere: moram tolle age, pande fores.
Et citò Chalcographam fac multiplicata per artem,
Eois fiant cognita, & Hesperijs.
Hoc ego te, mecum hoc culti, tua cura, Poëtæ,
Hoc Musæ, & Charites, Phœbus & ipse rogant.

PAV-

EPIGRAMMATA.

PAVLI MELISSI SCHEDII FRANCI, P. L.

VErmiculata recens sculptis Emblemata solers
In medium profers, ô Leorine, typis;
Quæq; viri gestant clari conformia rebus;
Symbola non vanis pingis imaginibus.
Quàm mea mens operis quodcunq; est cernere gestit,
Quàm legere id pati carmen auent oculi.
Nam dum perpendo mecum, quæ, qualia, quótve
In lucem edideris scripta diserta priùs:
Ars, labor, ingenium non absore iam modo natis
Creditur: vt verè dicere Musa queat:
Ars grauis artifices, industria naua laborem,
At labor exercet strenuus ingenium.

Patauij v. Eid. Ian.
M. D. XXC.

NICODEMI FRISCHLINI ALEMANI, POETAE ET Com. Pal. Cæs.

VT pictor varijs ornata coloribus ora
Circumdat violis, textilibusq; rosis,
Aut alio decorat pictos emblemate vultus,
Luceat vt gemmis cincta figura suis:

Sic etiam

Sic etiam docta præstantes arte poëtæ;
Illustrant varijs carmina culta modis.
Ne quid inornati sapiens oratio prodat:
Vocibus apta suis, sensibus apta suis.
Quisquis es, & vocum variato emblemate gaudes
Pingere sermonis verba ministra tui:
Hunc cape mirifica decoratum ex arte libellum:
Auspice Reusnero quem tibi Musa dedit.

HENRICI PORSCHII, V. CL.

AVdijt arte sacras Reusnerum pandere leges:
Et penetrasse fori mystica iura Themis:
Audijt & Pallas doctos hunc pangere versus:
Et studio summis vatibus esse parem.
Lis agitata deas inter sine iudice pendet:
Illa suum dicit, dicit & ista suum.
Cum Phœbus: Tu Pallas (ait) prognata Themiste,
Reusnero es mater, mater & ipsa Themis.
Hinc ego vota probans: Nempe est excellere in arte
Alterutra magnum, maius vtraq; decus.

Ex Constantinopoli, quæ est
noua Roma, in Thracia.
Kal. April. M.D.XXC.

EPIGRAMMATA.

IOANNIS ORTELII CYGNOCOMAEI.

SI rerum sensus, moresq; Emblemata produnt:
Pulcrius hoc libro quæso quid esse potest?
Fallor? an hunc latebris natura prodidit imis
Hermes? an hoc genius doctus acumen habet?
Nam dubium, monstrétne libro natura figuras?
An hoc naturæ conferat ipse liber?
Macte animo, Reusnere: mori tua Musa nequibit:
Ni priùs & mundi commoriatur opus.

EIVSDEM.

ET tenebras pariunt, lumenq; Emblemata rebus
Addunt: & dulci tædia melle fugant:
Quæ studijs sunt iuncta bonis: dum semina produnt
Naturæ: viui signa profunda Dei.
Nam tenebris arcent vulgus: sed lumine rerum
Enodant causas, melleq; amara leuant.
Sic prodesse volunt, & delectare: nec vnquam
Doctrina fieri sacra profana suæ.
Quæ tria dum Reusnerus habet: naturáne, dices,
Artem maiorem sentiet, ánne fidem?

EIVSDEM.

SI Diuos æquant, nocuæ qui pabula glandis
Corporibus mutant vtiliore cibo:

Di,c

Dic, è natura menti qui pabula promit
Virtutum, poterit nónne referre deos?

EIVSDEM.

SI natura docet, quid virtus, quid sit honestas:
Si fera, quæ vis sit numinis, ipsa probat:
Talia qui spernit, nec diuûm iussa veretur:
Dic, quónam talis debeat esse loco?

MATTHAEI FROBENII LEORINI.

QVális vere nouo per apricos sedula campos,
Quæ de laude suum nomen Alauda gerit:
Cantat, & ad cœlos alis cum voce leuatis,
Dulcisono mitem prouocat ore Deum:
Mox se demittens homines monet arua colentes,
Addictos dominis esse decere suis.
Talis Reusneri iam Musa per omnia vatis
Regna volat: quotquot magnus hic orbis habet.
Dum superûm laudes, & regum fortia facta
Semideûm celebrat carmine ritè suo:
Aut dulci flectit populos modulamine cantus:
Officij memores & monet esse sui.
Sit curæ superis, sit regibus, opto, virisq;
Principibus, meriti tam benè vatis honos.

MICHAELIS FENDII MONHAEMII.

ITe Poëtarum scriptis haud laude minores,
Quos olim vidit Martia Roma, libri.
Auctori cumulate decus: quacunq; per orbem
Vnda Caballini fontis amœna fluit.
Nam neq; vos pueris statuet legisse magister
Pœnam: iudicio non prohibente senum.
Nec grauis in templo fietis sarcina mystæ:
Nec si quæ studijs apta puella vacat.
Quin auidè vos turba leget non casta: cynædis
Suaue pudicitiam conciliabit opus.
Quod geritis, qui sacra docent, tenerumq; pudorem,
Non aliud debent nomen habere libri.

IOAN-

IOANNES SAMBVCVS, CAES. HISTORICVS.

De N. Reusneri Emblematum & Agalmatum opere.

AD LECTOREM.

NOn modò Reusneri semper monimenta probaui:
Quem Musæ, Phœbus, Spiritus intùs agit:
Quem penes arbitrium Graiæ, Latiæq; Camœnæ,
Historiæ, Iuris, Philosophûmq; scholæ:
Sed mage tot miror Genium volitasse per hortos:
Tot noctes, tot & hunc euigilasse dies.
Cui tales numeros, pandunt sua sacra sorores:
Cæsaris is meritò spernit, & orbis opes.
Quis Didymus nostrum superet χαλκέντερον ἄνδρα?
Aereus extabit totus, & æthereus.
Nunc etiam profert emblemata, agalmata rara:
Quîs Italis certet, Teutona vincat opus.
Quid non tentauit, quod non perfecerit arte,
Aut cui non limam spontè adhibere queat?
Quid iuuat inflatos sua carmina bibliothecis
Supprimere, atq; vsum velle negare foris?
Legitimi veniunt scriptis, dum promis, honores:
Fronteq; si rigidis stent, pateantq; notis.

Hunc verò studium, labor, & patientia firmant:
Crescet honos calamo, crescet opima quies.
Pro ingenio, meritisq́;, viro, sudore paratis
Tandem reddantur præmia digna precor.
Seu Stoam, lector, Platani seu diligis umbram:
Si sis Harpocrates, hunc reticere nequis.
Ergo Gigantæo victori tu Herculis addas
Exuuias: par sit nomini vtrunq; decus.

IEREMIAS REVSNERVS LEORINVS.

DE EODEM OPERE AGALMAtum, & Emblematum.

Librorum Didymus fuit helluo; Bibliolachas
Qui dictus hinc passim fuit:
Quingentos ter mille libros quòd in orbe reliquit,
Grammaticus instructissimus.
Dictus & ob studium Chalcenterus, atq; laborem;
Ceu viscera iactans ærea.
At tu non minor es Didymo, studio, atq; labore,
Et tot librorum copia:
Quos in luce videt clara Sol, atq; videbit
Æuo deinceps postero.

Quàm

EPIGRAMMATA.

Quàm benè Sambuco Chalcenterus alter haberis;
Et Bibliolachas maximus:
Tantò equidem Didymo (me iudice) maior habendus:
Quò maior, & peritior
Iurisconsultus, vates, Sophus, Historicusq́;,
Et Rhetor es, & Theologus.
Scribere quæ non me fratris studiosa voluntas;
Sed veritas cogit potens.

Viennæ Austriæ Cal. Decembr.
M. D. LXXIX.

DE

NICOLAI REVSNERI LEORINI SILESII, IC. ET P. C.

EMBLEMATVM LIBER PRIMVS.

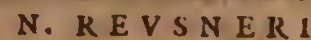
ΣΥΝ ΑΥΤΩ ΕΡΧΟΜΕΝΩ.

Non absque Theseo.

EMBLEMA I.

Ad Diuum Rudolphum Secundum Cæsarem Romanum.

Sidera fulcit Atlas, humeros oneratus Olympo:
Hercule supposita sidera fulcit Atlas.
Sic te supposito Cæsar, velut Hercule, grande
Sustinet immensi nunc Pater orbis onus.
Affer opem fesso, diuine Rudolphe, parenti:
Mox humeros cœlo suppositurus Atlas.

Cura deûm reges.

EMBLEMA II.

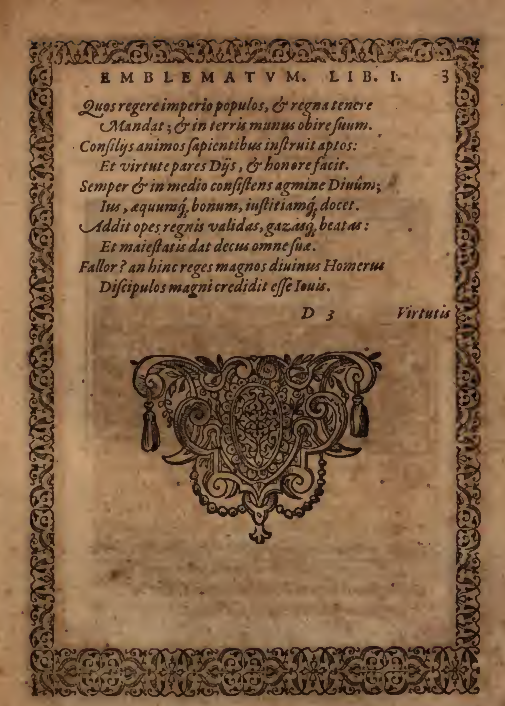
Ad D. Ernestum Archiducem Austrium.

A Ioue sunt reges: Ioue nil sublimius alto:
Sponte sed hic ius dat regibus ipse suum:

Quos

Quos regere imperio populos, & regna tenere
Mandat; & in terris munus obire suum.
Consilijs animos sapientibus instruit aptos:
Et virtute pares Dijs, & honore facit.
Semper & in medio consistens agmine Diuûm;
Ius, æquumq́, bonum, iustitiamq́, docet.
Addit opes regnis validas, gazasq́, beatas:
Et maiestatis dat decus omne suæ.
Fallor? an hinc reges magnos diuinus Homerus
Discipulos magni credidit esse Iouis.

Virtutis comes gloria.

EMBLEMA III.

Ad D. Maximilianum, Maximil. Caes. F. Archiducem Austrium.

Quid tibi cum Musis, Alcide magne, togatis?
Graecia quando vna vos colit aede potens.
An quòd prima duces Musarum cura potentes?
An Musae quòd sint proxima cura ducum?
Sic est. nanque ducum cantant Musae inclyta facta:
Retribuunt Musis praemia digna duces.
Crescit honos regum Phoebeo carmine: Phoebi
Regali rursus munere crescit honos.

Alterius

Alterius sic poscit opem res altera: felix
Publica res, in qua fulget vtrumque decus.

Consilio dux, miles exemplo.

EMBLEMA IV.

Ad D. Fridericum, Com. Palatinum,
& Ducem Boiorum.

Sit dux consilio, sit dextra miles, & armis:
Principis excelsi qui velit esse loco.
Parua foris sunt arma: manus vis nulla potentis,
Consilium si non est, ratioq́; domi.
Namq; labat mentis prudentia, viribus expers:
Mole sua vires ceu, sine mente, labant.
Quòd si mens non deficiat praestabile robur
Consultrix: nihil hac fortius esse potest.

Sphynx docet hoc, templi custos: quæ virginis ora,
Quæ pennas volucris, crura leonis habet.
Consilium virgo, robur leo signat: at ala
Magnanimum volucris fert super astra ducem.

Sceptrum regni, virtus amicorum.

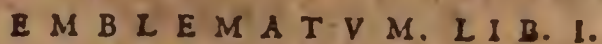
EMBLEMA V.

Ad D. Adamum à Dietrichstain,
Lib. Baronem, & Palatij Cæsarei Præfectum supremum.

SCeptrum principis, & columna regni
Consultor bonus est, & integellus:

Et pru-

Et prudens animo, & peritus arte.
Qualem te merito tuo vocamus,
O cor Cæsaris, ô & os Adame.
Nimirum omnia cernit haud vir vnus:
Multis multa oculis videre regem,
Multis multa loqui subinde linguis,
Multis auribus vtier necesse est
Cordatorum hominum, atq; candidorum.
Sic princeps Agamemnon ille Graiûm
Aiaces sibi non decem, sed vnum
Optat Nestora: tunc breui potiri
Troia posse suos putat Pelasgos.
Sic rex Persidis inclytus Darius
Tot optat sibi Zopyros: quot essent
Mali granula Punici. nec illo
Contentus; sibi Zopyrum fatetur
Millies Babylone cariorem:
Et suis sibi cariorem ocellis.
O vocem lepidam, aureisq́; regum
Ad palatia litteris notandam.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΙΕΡΟΝ ΧΡΗΜΑ.

EMBLEMA VI.

Ad D. Sigismundum Viehenserum, Cæs. Consiliarium, & Sacri Rom. Imperij Procancellarium.

QVæ fulgens titulis, & maiestate verenda,
In circo patrum pulcra corona sedet:
An non concilium repræsentare deorum
Cernitur, aut regum semideûmq; ducum?
Censuit hoc olim Cyneas; visoq; Senatu,
Quot patres, reges Roma tot (inquit) habet.
Talis Alexandri quondam fuit ampla Seueri
Curia: quum Latij sceptra beata tulit:

Bissenos

Bissenos consultores, iurisq; peritos
Consilijs voluit semper adesse suis.
Et tu regis habes formam: cum Cæsare magno
Concilium quoties nunc Sigemunde colis:
Et tua te regno prudentia digna, fidesq;
Acceptum superis, Cæsaribusq; facit.

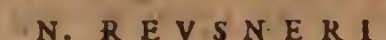
Sol animi, virtus.

EMBLEMA VII.

Ad D. Philippum Edouardum Fuggerum, Com. Kirchbergæ, & VVeisschornæ.

Sol, oculus cœli, radijs illuminat orbem:
Et Phœbe noctem disijcit alba nigram.

Sol animi virtus sensus illuminat ægros:
Et tenebras mentis discutit alma fides.
Si menti virtus, virtuti praui a lucet
Pura fides: nihil hoc clarius esse potest.
Aurea virtutis species, fideiq́, Philippe,
Præradians, cœlo sic tibi monstrat iter.
Scilicet hic vitæ Sol est, & Lucifer vnus:
Hæc Phœbe, noctem quæ fugat igne suo.
Quæ dum mente vides arrecta lumina: mundi
Impauidus tenebras despicis, atq. metus.
Sol magno, Phœbeq́ micent, & Lucifer orbi:
Dum tibi sic virtus luceat, atq. fides.

ΦΥΑ ΤΟ ΓΕΝΝΑΙΟΝ.

EMBLEMA IIX.

Ad D. Jacobum Fuggerum Com. Kirchbergæ, & VVeissehornæ.

COelum quando petit leui volatu
Ales regia, lucidas per auras:
Fixos lumine Solis haud ocellos
Flectit: sed radijs suis penetrat
Phœbum cominùs intuens serenum:
Et sic visum acuit suum, iuuatq́;:
Quum visum volucrum fatiget idem
Sol splendens, hebetetq́; cæterarum.
Sic in te generosa mens refulget,
Claris orte parentibus, Iacobe:
Quando semine languet haud paterno

Virtus insita: sed magis magisq;
In te viuida, & efficax virescit:
Dum non à nitidis hebes reclinas
Maiorum radijs tuos ocellos:
Mentis celsius explicans sed alas,
Pulcro vertice tangis astra cœli.
Macte ô laude, Iacobe. macte tanta:
Felix es ter, & amplius: beati
Quem tot Dy cumulant bonis: perennis
Laus nullo tua conticescet æuo.

Ditat seruata fides.

EMBLEMA IX.

Ad Ioannem Cratonem a Craftheim, Medicum, & Consiliarium Cæsareum.

Casta

CAsta Fides regnis potior, fulgentibus auro:
Perpetua gaudent numina sancta fide.
Sustinet hanc Honor: & Verum parit: omine fausto
Nutrit Amor: Fidij ceu simulacra docent:
Quem prisca coluere deum pietate Quirites:
Inq; Quirinali constituere iugo.
Rebus in aduersis opus est, pariterq; secundis
Seruata, felix si cupis esse, fide.
Consilium cui sancta fides dedit vtile; passim
Huic honor, & populi conciliatur amor.

Pax dulcis alumna consilij.

EMBLEMA X.

Ad Joannem Hegemullerum Consil. Caes.

Pace

PAce frui donec licet, optataq; quiete:
Consilijs sanis sit locus, atq; bonis.
Accipiat ne quid damni Respublica: belli
Si citò tempestas ingruat inde fera.
Tunc consultores prudentia sæpe relinquit:
Et cum fortuna mens, animusq; cadit.
Nempe quies hoc Iustitiæ vult filia sancta:
Quæ claues belli, consilijq; gerit:
(Pindarus vt cecinit vates) aperire Senatus
Apta forum: Martis claudere prompta fores.

I. C. P.

Quum multa, Pindare, dixeris pulcerrima:
Hoc pulcrius tamen est nihil:
Iustitiæ amabilis quies quòd nata sit.
Nam quid quiete iustius?
Sed additum quá nam hoc fuit sententia?
Hanc omnium optimam deam,
Gerere senatus, atq; bellorum manu
Claues potente ferreas?
Nempe hoc ait: deliberationibus
Quietis danda tempora:
Vt turbulenti forte si ingruant dies,
Consilia iam præcepta sint.
An verius? sensisse claues Pindarum
Quietis has, & ocij,
Senatum apertum, & consili facere fores,
Belliq; postes claudere.

Altera Caduceum, altera hastam.

EMBLEMA XI.

Ad Pancratium Stibarum à Putenheim, Eq. Francum.

QVando Gephyræos infestat Marte Tanagra:
Armorum studÿs vrbs, opibusq; potens:
En Caduciferum mittunt, pacemq; rogantem:
Armata iuuenum pone sequente manu.
Quò quis viribus est, armisq; potentior hostis,
Hoc magis armatas vult quoq; ferre preces:
Pacem orare manu: præfigere puppibus arma:
Cogere vi, precibus si locus esse nequit.

Imperat, iratus quoties rogat hostis: at hostem
Qui rogitat timidè, sponte negare docet.

Thyestæa cœna.

EMBLEMA XII.

Ad Hartmannum Hartmanni Eppingenum, Conf. Pal. Septemuir.

QVis nescit mensas diras, & prandia sæui
Tereos? aut cœnas, crude Thyesta, tuas?
Tres Atreus natos epulandos dat tibi frater:
Coniux huic natum pro dape mactat Itym.
Sic Asiæ quondam Selymus, Scythiæq; tyrannus,
Mactato natis gaudia fratre facit.

Sic Solimannus atrox, nati dum strangulat ora
Alterius; reliquis prandia fœda parat.
O scelus, ô facinus crudeli morte piandum:
O epulum, Phœbi lumina clara fugans.
Sic onager catulum, riuali cæcus amore
Castrat: & absumptis testibus ore, necat.

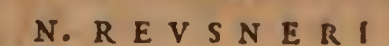
Paruis diues concordia rebus.

EMBLEMA XIII.

Ad Nicolaum Cisnerum, Iurisc. & Curiæ Imperialis Senatorem.

P*Aruas auget opes felix concordia: magnas*
Ceu dißipat discordia:

Qua non eſt grauior peſtis, neq; fœdior vlla
In orbe, vel nocentior.
Si nec læua iuuat dextram, nec dextera læuam,
Se deſtruunt ambæ manus
Ipſas: omne perit decus, & vigor omnis, & omnis
Species honeſti corporis.
Non vis regnorum, non diues copia rerum
Sic vſpiam conſtat diu.
Ceſſat enim labor, & virtus, & gratia: ceſſat,
Concordiæ ſoror, Fides.
Publica res, priuata ſalus, ars deniq; ceſſat:
Quæcunq; ſunt recta, & bona
Cuncta iacent: pereunt diſcordi cuncta duello:
Et mole ſic ruunt ſua.

Micro-

Microcoſmus homo.

EMBLEMA XIV.

Ad Georgium Tradelium Juriſc. & Conſiliar. Reipub. Auguſtanæ.

PAruus quiſq; ſibi mundus, nam continet omne
Vnus homo, magno quicquid in orbe vides.
Mens cœlo, corpus terræ par eſſe videtur:
Partibus his conſtat mundus vterq; ſuis.
Illa quidem æthereæ eſt: hoc eſt terreſtre: ſed ambo
Tandem ortus repetunt ſponte ſoluta ſuos.
Lux, & vita comes mentis: ſed mors, tenebræq;
Aſſecla perpetuus corporis eſſe ſolet.

Quid? quod mundus habet varijs animalia formis
Magnus: at hæc paruus non minùs orbis habet:
Formicas, asinosq́, canesq́, serosq́, leones:
Et quotquot paßim terra, vel æther alit:
Quos aut sedulitas iuuat, aut ignauia vitæ:
Aut morum feritas, ingluuiesq́ vorax.
Sola quidem probitas hominis decus omne tuetur:
Qui colit hanc, hominum dignus amore coli.

Ars victrix naturæ.

EMBLEMA XV.

Ad Matthæum Laymannum Jurecos.
& Cons. Reip. Augustanæ.

Naturam

NAturam domat ars magistra. cernis,
Picto quod iuga delicata collo
Pardus sustinet: improbaq; tigres
Indulgent patientiam flagello:
Securiq; timent manum magistri.
Sic vrsus, leo sic domatur asper:
Quem tractasse manu sua virili
Primus dicitur Hanno Pœnus olim.
Sic ergo cicurantur arte docta
Tigris, pardalis, vrsus hic, leoq;?
Et non arte potest homo magistra,
Humanus sit vt, effici, bonusq;?

Ratio

Ratio præsit: appetitus obtemperet.

EMBLEMA XVI.

Ad Franciscum Hotomannum Iurisconsultum.

SEssori si paret equus, si cymbula nautæ:
Fit compos voti rector vterq; sui.
Si praeest ratio, morem gerit inde voluntas:
Copia virtutis iam tibi magna datur.
Sæpe sed imperium rationis cæca voluntas
Excutit: in dominum facta proterua suum:
Sessorem ceu victor equus, frenisq; repugnans
Deijcit; & nautam sæua procella maris.

O quan-

O quantum est animos regere, & frenare feroces:
Quodq́; videt mens, & quod probat, omne sequi.
Quicquid agis, sit mens tibi dux, ratioq́; magistra:
Nam sine mente bonum cernere nemo potest.

Cœlo Musa beat.

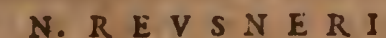
EMBLEMA XVII.

Ad Joannem Fichardum Jurisc. & Consil. Reipub. Francofortensis.

DVm tenet anguicomæ sopor altus membra Medusæ:
Callidus huic Perseus eripit ense caput.

 Aliger

Aliger hinc oritur de ſanguine Pegaſus: vnco
Bellerophonteas qui pede fodit aquas:
Quas Muſæ, quas Phœbus amat, Pallasq́ Minerua:
Et vatum releuat quîs ſacra turba ſitim.
Barbariem virtus dum conficit enſe, Ficharde;
Tot fœtam vitijs, criminibusq́ feram:
Fama fugax pennis generoſis prodit in auras:
Continuò volitat clara per ora virûm:
Peruigil & Muſas, Phœbumq́, ſacramq́ Mineruam
Concitat: & vatum carmina docta petit.
Quem Muſæ, quem Phœbus amat, Pallasq́ Minerua;
Quem celebrant vatum carmina, morte caret.

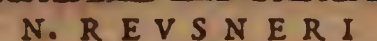
ΠΟΝΟΣ ΕΥΚΛΕΙΑΣ ΠΑΤΗΡ.

EMBLEMA XIIX.

Ad Dauidem Peiferum Jurecos. & Consil. Saxon. Septemuiralem.

FElicitatis mater est Industria:
Laborq́; Gloriæ pater.
Si nescis, hoc Amalthea cornu docet,
Plenum beata copia.
Cornu bouis, laborem signat asperum.
Nam bos laboriosus est.
Lætam bonorum pollicentur copiam
Fructus, quibus cornu scatet.

Nimirum hoc olim victor abstulit Hercules,
Pomis repletum Naiadum,
Et floribus: magni laboris præmium:
Acheloium truncans caput.
Fortuna pro quo nunc hoc, & Genius bonus.
Vtrinq; cornu sustinent.
Qui sedulò laborant, his ambo fauent:
Cornuq; donant Copiæ.

Pulcritudo ciuitatis, Concordia.

EMBLEMA XIX.

Ad Matthæum VVesebeccium Iurisconsultum.

QVam spectas, est mater opum Concordia: templum
Camillus olim cui sacrauit splendidum.

Craterem fert dextra manus, cornuq́ sinistra,
Pomis, & odoro flore plenum, Copiæ.
Punica mala Deæ dependent vestibus: ast at
Vtrinq; cornix, sacra auis Concordiæ.
Nimirum regni vis est Concordia sancta:
Et pulcritudo ciuitatis maxima:
Cui comes est pleno diues bona Copia cornu:
Et Pax, & alma Quies, Iustitiæ filia.
Bacchus adest, & flaua Ceres, & opima Voluptas;
Adsunt Opes, & Firmitas, & Sanitas.

Vnita virtus valet.

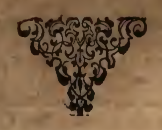
EMBLEMA XX.

Ad Joan. Georgium, & Guilielmum
à Rotenhan, Eq. Francos.

SI frater cum fratre, via spatiatur in vna:
Et lapis ante pedes inter vtrunq; iacet:
Circumeunt vnà lapidem, pro more Pelasgo:
Obliquantq; simul frater vterq; vias.
O quantum est animis concordes viuere fratres:
Quod vult vnus, vt hoc mox velit alter idem.
Nempe cauent; sensus offensio ne qua propinquos
Distrahat: aut temeret lis inimica fidem.
Si, velut ad lapidem, hic offendit: respuit ille
Offensam fratris, dissimulatq; sui.
Pro noxa, non noxa datur: sed gratia duplex:
Et veniæ suus est, officioq; locus.
Sic virtus vnita valet: fortunaq; fratrum
Incolumis, mens hîc dum manet vna, manet.
Sic, nisi seiunctos, triplici cum corpore fratres
Alcides nequijt vincere Geryonas.

Concor-

Concordia nutrit amorem.

EMBLEMA XXI.

Ad VVolffgangum Christophorum à Rotenhan, Eq. Francum.

SIt quamuis grandis, lapis integer innatat vndis
Tyrrhenus: fractus sidit, & ima petit.
Sic genus humanum concordia sustinet alma:
It pessum, lis si dissociare velit.
Lis odium generat: concordia nutrit amorem:
Ceu sociam vitem Palladis arbor alit.

ΑΞΕΝΟΣ

ΑΞΕΝΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Hoſpes, vt hoſtis.

EMBLEMA XXII.

Ad Andream Dudітium, Senatorem, & Oratorem Cæſareum.

THreicius Muſas inuitat ſponte Pyreneus:
Parnaſſi quando ſplendida templa petunt:
Fallaciq; Deas vultu colit hoſpes, vt hoſtis:
Nam parat his damnum, vimq; Tyrannus atrox.
Continuò ſumptis cœtus ſacer effugit alis:
Sublimis tectis hic cadit, atq; perit.

Sæpe

Sæpe fugat doctas Martis vis improba Musas:
Semper habent tutum rursus in orbe locum.
Cur? quia sunt tutæ magnorum numine Diuûm:
Quos celebrant numeris, carmine, voce, chely.
O pereat, quisquis Musas furialiter odit:
Quiq; bonis non vult artibus esse locum.

Mensura sui optima.

EMBLEMA XXIII.

Ad Cyprianum Leouitium à Leonicia, Mathematicum.

A*Spicis, vt durum, plenumq; labore viator*
Carpat iter: nimium lassus vtroq; pede.
Cur? non robur abest, non vis in corpore magno:
Sed pede maior hic est calceus, ille minor.

Alter subuertit malè calceus; vrit eundem
Alter: vix benè iam, quò gradiatur, habet.
Metiri se quemq; suo modulo, ac pede verum est:
Mensuram fas est noscere quemq; suam.
Omnia quum dono tibi sint concessa deorum:
Si tua metiris pondera, ferre potes.
Quod satis est, si certus habes, nihil ampliùs opta:
Sorteq; contentus viue, valeq; tua.

Multa multùm legenda.

EMBLEMA XXIV.

Ad Joan. Thomam Freigium Iure-consultum.

Mercurij

MErcurij si quis subit antrum doctus amœnum:
Quo cuiusq; boni copia magna datur:
Paupericm fugiens miseram, tristesq; labores;
Fert vtraq; manu commoda multa domum.
Musarum doctos qui versat sæpe libellos:
In quibus ars, virtus, ingeniumq; latet:
Fit sapiens, doctus, diues, bonus, atq; beatus:
Fit clarus fama, dignus honore senex.
Mercurius tot opes donat venientibus vltrò:
Haud vacuum quenquam passus abire foràs.
O miserum, quem non auctores cura legendi
Afficit: & qui non hæc bona sponte rapit.

Musarum, & Gratiarum copula.

EMBLEMA XXV.

Ad Hieronymum VVolfium V. C L.

MErcurium Baccho, Charites coniungere Musis,
Ars magna, magna virtus:
Ingenij laus experientis magna putatur.
Potes hoc vtrunq;, VVolfi,
Mercurium socias Baccho: si quando lepores
Vino, salesq; misces:
Suauibus, & doctis oblectans pectora dictis
Sodalium bonorum.

Commi-

Commiſces Muſis Charites: tot quando libellis,
Quos laudat omnis ætas,
Ingenij lenocinium, geniumq́; beatum
Aſpergis eruditis.
O os dulce viri: ſapiens ô pectus amici:
O copulam ſuauem.

ΟΥΡΩ Κ' ΕΙΡΕΣΙΗ.

Vento, ac remigio.

EMBLEMA XXVI.

Ad Theodorum Zuingerum Medicum, & Philoſ. CL.

QVi Venerem concha tranquilla per æquora ducit
Piscis: & est ratium fidus vbiq; comes:
Pompilus ille sacer (dictus quoq; Nautilus idem;
Quòd secet æquoreas, more triremis, aquas)
Si mare compositum fuerit, pede labitur æquo:
Et, quò vult, velis, remigioq; venit.
Cauda dat huic clauum: remos dant brachia: vela,
Membrana: quoties aura secunda fauet.
Quòd si tristis hyems, & non tractabile cælum
Forsan adest: hausta se quoq; mergit aqua.
Mundus hic est magnum mare: sed maris incola tanti
Est Sophus: interpres & sacer ille deûm:
Qui quòd amans Sophiæ sanctæ diuinus habetur:
Sic Venerem concha per freta longa vehit.
Ipse simul ratium comes, & fabricator in alto:
Dum cœtus hominum temperat arte sua:
Moribus, & sanctis dum fundat legibus vrbes:
Ac, quo vita modo sit peragenda, docet.
Quàm benè conueniunt tibi symbola talia: nomen
Grande Sophi vita qui, Theodore, refers.
Dij faciant, vt remigio, ventisq; secundis,
Quicquid agis, dextro numine, semper agas.

O vita

O vita misero longa.

EMBLEMA XXVII.

Ad Hugonem Donellum Iurisconsultum.

HEu quantus dolor est, inuita viuere vita:
Velle mori semper, sed neq; posse mori.
Felici breuis illa quidem, sed longa misello
Pœna datur; si quis viuit in orbe diu.
Quid? miseram satis est tolerabile viuere vitam:
Si modò nos vitæ spes melioris habet.
Cui mortis pœnas non hic mors altera finit,
Infelix. semper maxima pœna mori.
Sic inconsumptum Tityi, semperq; renascens,
Sæpius vt pereat, non perit omne iecur.

ΑΛΚΗ ΑΝΕΜΩΛΙΟΣ ΑΦΡΩΝ.

EMBLEMA XXIIX.

Ad Raymundum Pium Fichardum,
Ioan. F. Iurisconsultum.

MElle soporatam dux Troius obijcit offam
Cerbereis portis, Elysiumq́ subit.
Igniuomum sopit medicata fruge draconem,
Aurata Iason vellere diues ouis.
Anguicomæ Perseus superator Gorgonis, aureo
Alipedem freno Palladis vrget equum.
Multum vis animi, sed plus sapientia præstat:
Quæ cum consilio cuncta, modoq́ gerit.

Quem

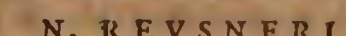
Quem ratio, non ira mouet, Dijs proximus ille est:
Plus ratio, stulto robore, recta valet.
Mole sua, vis consilij sese obruit expers:
Cui pectus sapit, hic vtilis esse potest.
Sic tu, sic pater ille tuus, Raymunde, magistra
Consulitis patriæ dum ratione simul:
Magnum equidem præstatis opus. sapientia par est
Non vi velle magis, quàm ratione regi.

Manet immutabile fatum.

EMBLEMA XXIX.

Ad Paulum Melissum Schedium
Eq. & Com. Pal.

ET necis, & vitæ manet immutabile fatum:
Maximus in cœlo quod regit ipse Deus.
Scilicet hoc monet ista bilanx, è nubibus altis
Quam librat iusto pondere dextra Dei.
Quæ fiunt, fiunt fati sic lege perenni:
Cui duro clausæ stant adamante fores.
Subiacet huic rex, & grex, subiaceatq; necesse est:
Et ratio fatum vincere nulla potest.
Nam semper certum, & ineuitabile fatum est:
Et summis mutat, quum libet, ima Deus.
Seruis dat regnum, captiuis sæpe triumphum:
Atq; premit reges, attenuatq; duces.
Sic fatum nemo, fatuus nisi corde, Melisse
Spernat. nam quod vult, hoc facit omne Deus.

Deo,

Deo, Reipub. amicis.

EMBLEMA XXX.

Ad Joannem Reymannum Jurecons. & Cancellarium Episc. Vratislaniensis.

PRimùm DEO, REI deinde PVBLICAE,
Posthæc AMICIS viue, dùm viuis, tuis.
Nam vita mancipio datur nulli sua:
Nec vita, sed mors est, modò viuens sibi.
Sic mellis haud generat sibi fauos apis:
Sic vellerum fert haud sibi fructus ouis:
Nec educat soli sibi pullos auis.
Quod viuit, hoc homini; ast homo viuit Deo:
Alter cui Deus manet Respublica:
Constans amicus velut homo est homini Deus.

De eodem Symbolo.

Vt viuas benè, viue Deo, patriæq́, & amicis
Vtilis: haud vera est viuere vita sibi.

Fidei coticula, crux.

EMBLEMA XXXI.

Ad Gualtherum Drechselium Jurecos. & Cancellarium Palatinum.

PAstinat haud semper, nec arat, nec conserit agrum:
Quem colit, & victum comparat vnde sibi.
Si maturuerint, fruges metit, horrea complet
Rusticus: & fructus condit vbiq́ nouos.

Tribula

Tribula mox grana terens, baculóue, rotáue
Colligit: & panes pinsitat inde bonos.
Cultor agri, Deus est: ager est, Ecclesiæ: semen,
Sermo sacer: mystes semina condit humo.
Crux, & sors misera est felix tritura piorum:
Quos, ceu coticula, sic probat usq; Deus.
Frumentum, fidei constantia: panis, aluntur
Quo sancti, æterna est gloria, vita, salus.
Qui sapit, & panem vitæ desiderat almæ:
Se triturandum spontè dat hercle Deo.
Fert, quæ ferre iubet Deus, & fert pectore lætus:
Atq; sua constans in pietate manet.

De eodem.

Quod grano plostrum, quod ferro lima, quod auro
Fornax; hoc homini crux solet esse pio.

TH. B. VV.

Quod duro lima est ferro, messiq; flagellum,
Auro quod ignis est rudi:
Hoc tibi, si sapias, crux est, licet aspera: quisquis
Cœlum Deo petis duce.

Mala bona.

EMBLEMA XXXII.

Ad Huldrichum Sizingerum Consiliarium Cæsareum.

SAnctorum status est duplex: crucis vnus; honoris
Alter: dolores hic dat, ille gaudia.
Gaudia fert nemo, nisi qui fert antè dolores.
Qui è nuce nucleum esse vult, frangit nucem:
Cortex quam geminus tegit: ex his vnus amarus,
Lacrymas ciet: durus sed alter, nucleum
Intus alit, dulcem satis, acceptumq́; palato.
Sic cœlicæ sis particeps vt gloriæ:
Perfer, & obdura casus constanter in omnes:
Crux est piorum gloria, & victoria.

Semen Ecclesiæ, sanguis piorum.

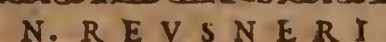
EMBLEMA XXXIII.

Ad Petrum Agricolam Consiliarium Palatinum.

QVi tenet æternis Amaranthus nomen ab herbis:
Æternum capiti det decus, opto, meo.
Cur? flos pulcer, amœnus, odorus, amabilis: æstu
Languidus haud vllo Solis, & igne perit.
Decerpi manibus gaudet, rursumq; virescit:
Decerptusq; semel lætior inde redit.
Quòd si Phœbeo nimis aruit igne perustus:
Sparsus aqua vitæ redditur vsq; noua.

Si nescis,

Si nescis, monstrat flos hic, sit qualis in orbe
Cœtus, qui Christi numina magna colit.
Pressa malis quamuis Ecclesia sæpe laboret:
Lucet in ærumnis illius omne decus.
Mille pij redeunt è gutta sanguinis vna:
Quæ de mactato martyre fusa cadit.
Quid quod vita datur sanctis cum morte peremptis?
Qui moritur Christo, viuit, & haud moritur.

Frater ne desere fratrem.

EMBLEMA XXXIV.

Ad Hauboldum Flættacherum Reipub. Ratispon. Camerarium.

Quis

QVis nescit geminos, concordia sidera, fratres?
Qui duo corporibus, mentibus vnus erant.
Castor eques, polluxq́; pugil: de gente deorum
Ambo: pares annis: laudibus ambo pares.
At quum Lynceo traiectus pectora telo;
Mortifero Castor vulnere pressit humum:
Vltor adest pollux, & Lyncea perforat hasta:
Quamuis huic Idas auxiliator adest.
Supplicat inde Ioui lacrymans: pro fratre laborat
Castore: quem secum viuere posse rogat.
Quis putet? in cœlo cum Dijs sine fratre recusat
Viuere: dimidia parte superstes adhuc:
Dimidium cum fratre suo communicat æuum:
Incola nunc cœli, nunc cupit esse soli.
O amor, ô pietas. Nimirum dicitur in nos
Fabula: quos fratres hic facit vna fides.
Quos, veluti Lynceus alter, dedit efferus hostis
Exitio: mendax nempe, vetusq́; draco.
At tu, Christe, cui cœlum sublime patebat;
Frater amas dici noster, & esse pius.
Partiris vitam nobis, partiris Olympum
Largus: & alterna nos statione locas.
Nascendo moreris: moriendo viuis: & vltor
Sub pedibus calcas Tartara cæca tuis.
Salue, nate Deo, frater dulcissime salue:
Communem placa tu prece quæso patrem.

Vicit iter durum pietas.

EMBLEMA XXXV.

Ad Georgium VVirthium Med. Car. V. Imp. cog. suum.

Cernis, vt è scopulo, perculsus amore maritus
Coniugis, in vasti sponte profunda maris
Se iacit; obtestans piratas voce, manuq;
Captiuo liceat quo simul esse sibi.
Impetrat, & secum nuptam sic liberat: inde
Stipator meruit principis esse sui.
Scilicet è cœlo sic te iacis in mare mundi
Christe; latrocinij, supplicijq; memor
Primaeui: serues vt, libertateq; dones
Sponsam; quæ sancta te colit vna fide:
Et mox cœlesti tecum regione locata;
Hærebit lateri pura, decensq; tuo.

O nos felices, ô terq; quaterq; beatos:
Quos tanto studio curat, amatq; Deus.

V. D. M. I. AE.

EMBLEMA XXXVI.

Ad D. Christophorum, Duc. VVirtebergicum, & Tecc.

PEr mare Christophorus fert Christum, robore nixus
Arboris: & fax huic praeuia monstrat iter.
Per mundum, verbi coelestis robore fretus,
Astra petit, Christum qui profitetur, homo.

Fons lucis, Christus: fax sunt, oracula sancta:
Indicium dubiæ, solicitaq́; viæ.
Quam quia tu sequeris per mille pericula, Princeps
Inclyte: Christophori nomen, & omen habes,
Scilicet vt VERBVM DOMINI *manet omne per æuum:*
Sic nescit pietas, & tua fama mori.

Viue memor lethi.

EMBLEMA XXXVII.

Symbolum D. VVolfgangi Com. Palatini, & Duc. Boiorum.

Quid

QVid, formose puer, sic mortis imagine gaudes?
Quid mortis facies, quid breuis hora notat?
Viue memor lethi: viues pius: hora suprema,
Semina nequitiæ languidiora facit.
Viue pius: moriere pius: viuesq́ beatus
Post mortem: vitæ mors via sancta nouæ est.

Christus meum asylum.

EMBLEMA XXXIIX.

Symbolum D. Philippi Ludouici, Com. Palatini, VVolfg. F.

SEu morior, seu viuo, meum sit Christus asylum:
Fortunæ Christus portus, & aura meæ.
Ille meæ mentis spes, & fiducia sola:
Pendet ab hoc vno iam mea certa salus.

Anchora sit fidei signum, sub imagine Christi:
Sistere quæ tutum littore sola potest.

Deum time: Regem honora.

EMBLEMA XXXIX.

Symbolum D. Othonis Henrici Secundi,
Com. Palatini Rhenani.

ASTRA Deo nil maius habent: nil Cæsare terræ:
Sic Cæsar terras, vt Deus astra regit.
Cæsaris in populos tantùm, regumq́; sed ipsos
Cœlitis in reges est Iouis imperium.
Nam regum rex est, posita est cui regia cœlo:
Possidet imperij Cæsar in orbe thronum.

Primus

Primus honor superis debetur: regibus alter,
Quos voluit diuûm nomen habere Deus.

I. M. I.

Omnia quæ latè tenet orbis, & arduus æther,
Vnus habet trino numine cuncta Deus.
Hic cælum nato dedit, & sydera addita cælo:
Sed natis hominum terrea regna dedit.
Ergo potestati sanctæ parere necesse est:
Sunt sua Cæsaribus, sunt sua danda Deo.
Principibus debetur honor, censusque, timorque:
Cordis amor puri, vota, fidesque Deo.
Hæc duo quum mandant diuersos numina cultus:
Primus honor Christi, Cæsaris alter erit.

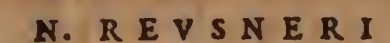
Fortitudo, & laus, & salus mea Dominus. Psal. 118.

EMBLEMA XL.

Symbolum Nicolai Reusneri Iurisconsulti.

Optima

OPtima res; laudare Deum: laus cœlitus illa,
Et cum laude fides vera, ſalusq́ datur.
Sit leo virtutis, frons laudis, cruxq́ ſalutis
Sit nota: quis Iudæ dux Leo Chriſtus ouat.
O par ſit laudi tanta vis, atq́ facultas:
Me ſcio perpetua poſſe ſalute frui.

DE EODEM.

Quod te laudo, Deus: quod per te viuo redemptus:
Non opis humanæ, numinis omne tui eſt.
Tu mea laus, mea certa ſalus, mea magna poteſtas:
Quid reliquum? quod ſum, ſit, Deus, omne tuum.

NICO-

NICOLAI REVSNERI LEORINI SILESII, IC. ET P. C.

EMBLEMATVM LIBER SECVNDVS.

ΩΣ ΗΔΥ ΧΡΗΣΤΟΤΗΣ ΣΥΝΕΣΕΙ κεκραμμένη.

EMBLEMA I.

Ad D. Richardum Streinium Baronem Schuarzenauium, Consil. Cæsaris.

Quò quis doctior est, hoc est humanior: & quò Indoctior, hoc morosior.

Artibus ingenuis mollescunt pectora: morum
Feritas fugit insolentium.
Quid? sine doctrina nihil est laudabile: nec vir
Magnus sine hac quisquam fuit.
Summum equidem heroëm, materni lactis, Achillem
Penuria, quondam ferunt
Sape leonina pastum creuisse medulla:
Fidem rei nomen facit.
Ecqua leone fera est generosior? ecqua medulla
Est ossium, esca dulcior?
Sic ad spem nemo virtutis creuerit alta,
Sine pabulo hoc heroico.
Te, Streini, magnum facit ars, doctrinaq́ magna:
Et par huic humanitas.
O dulcem nexum tantæ virtutis, & artis:
O temperamentum bonum.

Equus

Equus Sophocleus.

EMBLEMA II.

Ad Joannem Sturmium.

Sit licet annosus, longoq; infirmior æuo,
Assuetus circo vincere, fortis equus:
Ingentes animos haud ponit, laudis auarus:
Arrectisq; ferox auribus vsq; micat.
Sic vires animi nondum tibi tarda senectus
Debilitat: constat qui fuit antè vigor.
Dum vires vltra, Sturmi, sortemq; senectæ,
Magnanimus sequeris Musica castra Gigas.

Primus in his dux, & miles, nos spontè sequentes
Exemplo fortes sic facis esse tuo.
Macte animi, diuine senex; longumq́ per æuum
Viue: Sophoclei nomine dignus equi.

Gloria Crocodilus.

EMBLEMA III.

Ad Ioannem Sambucum, Cæsaris Historicum.

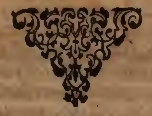

TErribilis profugum sequitur Crocodilus: & hostem
Aduersum, tanquam territa dama, fugit.

Gloria sectantes odit, refugitq; fugaces
Persequitur tacito clàm properata pede.
Ambitio pectus miserum leuis vrit: at alta
Virtutis comes est gloria, laus, & honor.
Ponè sequens sic te beat ardua gloria cælo:
Sambuce, Aonia fama, decusq; lyra.
Et tuus ex merito te splendor, honosq; tuetur:
Gloria nec mendax te, titulusq; iuuat.
Laudari mauis animo, quàm voce: fauoris
Dum laudem veri, quà licet, vsq; petis.

TH. B. VV.

Niliacus qualis serpens fugientibus instat:
Instantes fugiens quàmlibet ante ferox:
Sic vetus ille draco, sæuus mortalibus hostis,
Te reprimente fugit, te fugiente premit.

Victrix casta fides.

EMBLEMA IV.

Ad Dauidem Chytraeum.

Casta pudicitiæ defenstrix bellua: cornu
Vnum quæ media fronte, nigrumq́; gerit:
Thesauros ornans regum, preciumq́; rependens:
(Nam cornu præsens hoc leuat omne malum)
Fraude capi nulla, nulla valet arte virorum
Callida: nec gladios, nec fera tela pauet:
Solius in gremio requiescens spontè puellæ:
Fœminea capitur, victa sopore, manu.

Mens

Mens studiosa Dei, studiosa pudoris honesti:
Dum rectum vitæ carpere gaudet iter:
Nil curat fraudes hominum, nil verba malorum:
Nec timet hostiles debilitata metus:
Solius credit domini se sponte fauori:
Inq; deo requie vult meliore frui.
Felix, qui vitæ spem certam ponit in vno,
Mortuus, & viuus, tempus in omne Deo.

Casta placent superis.

EMBLEMA V.

Ad Abrahamum Mannam Antistitem Lauinganum.

Porphy-

Porphyrio magni sic nomine dicta Gigantis:
Pulcra quidem specie, sed fluuialis auis:
Casta pudicitiæ vindex: si mœcha sit vxor,
Pectore mœsta dolet, præq; dolore perit.
Turpia quisquis amat furtiui gaudia lecti:
Et quæ non vni seruit amica viro:
Se negat esse hominem: peiorem scilicet, est quàm
Bellua mentis inops, quæ ratione caret.
Casta placent superis: & certo fœdere, lecti
Alterius metuens, & sine labe fides.
Talis Bellerophon es, talis nempe Iosephe:
Pro castis thalamis promptus vterq; mori.

Dÿ pro-

Dij prohibete nefas.

EMBLEMA VI.

Ad Martinum Rulandum Medicum.

Felle caret, viuitq; diu: sitis, atq; laborum
Fert patiens tergo grande Camelus onus.
Filius haud matri, nec fit sua filia patri
Coniux: casta fides obstat, amorq; pius.
Si cogas, furit hic, fœdoq; repugnat amori:
Si non desistas cogere: nullus eris.
Oedipe, tuq; Nero, quæ vos dementia cepit,
Polluit haud sanctum si fera casta torum?

ΠΙΣΤΟΝ ΑΠΙΣΤΟΙΣ ΟΥΔΕΝ.

EMBLEMA VII.

Ad Philippum Hailbrunnerum
S. Theol. D.

SVppositum cuculi fœtum Curruca canora
Educat, in fraudem, perniciemq́ suam:
Creuerit hic, pullis genuinis præripit escam:
Et matrem rabido deuorat ore suam.
Sancta Dei fouet innumeros Ecclesia fœtus:
Pro meritis cui non gratia digna datur.
Namq; potestatem nacti plerunq; maligno
Dilacerant matrem corde, necantq; piam.
Omnia sunt ingrata: nocet, fecisse benignè:
Pro precio damnum, qui benefecit, habet.

ΓΕΝΟΙΟ,

ΓΕΝΟΙΟ, ΟΙΟΣ ΕΣΣΙ.

EMBLEMA IIX.

Ad Laurentium Ludouicum Leorinum.

Callida, & (vt perhibent) humanæ vocis hyæna
Aemula: compellat nomine quemq; suo:
Alternatq; vices Veneris: nunc fœmina, nunc mas:
Et tantum constans in leuitate sua est.
Qui leuis est, mentiq; suæ contraria dicit:
Et nunc esse bonus, nunc studet esse malus:
Alternatq; fidem: figens ius, atq; refigens
Protinus: hic niger est, hunc Ludouice fuge.

Qualis Cliniades olim fuit Attide terra:
Cui par haud Protheus mobilitate fuit:
Iam socius Spartæ, iam mauult fidus Athenis
Viuere: Vertumno natus & ipse malo.
Cum pietate, fide cum sancta ducere qui vult
Aeuum: sit constans, propositiq; tenax.
Magna quidem strepitus dementes respuit incus:
Sic mens scit quamuis vim generosa pati.
Degeneres animos leuis inconstantia semper
Arguit: at pietas firma, timore vacat.

Cedite

Cedite fatis.

EMBLEMA IX.

Ad Joannem Schneideuinum Jurisconsultum.

QVadrupedum quum sit Leo rex, dominusq; ferarum:
Ad Galli cantum cur, strepitumq; fugit?
Telluri, Diuûm matri, sacer est leo: Marti
Gallus, qui Solis prouocat ore iubar.
Sic vim diuinam metuit terrena potestas:
Cui refragari fasq;, piumq; vetat.
Plus valet humano diuinum robore verbum:
Et ratio superos vincere nulla potest.

Sit quamuis ferus, & violentus, atroxq́ tyrannus:
Ipse fugæ meminit sponte, nuente Deo.
Immensa est, nec habet finem diuina potestas:
Quicquid vbiq́ vides, subiacet omne Deo.

Nil Christo triste recepto.

EMBLEMA X.

Ad Hieronymum Haunoldum Medicum.

P*Rædatur pullos, pedibusq́ euiscerat vncis*
Miluus edax: si quos deuius error agit.

Colligit,

Colligit, & fidis tegit hos gallina sub alis:
Gloccitu matrem testificata piam.
Terribilis Sathanas sanctos affligit, & angit:
Et quæcunque potest arte nocere, nocet:
Protegis alarum quos, Christe, potente sub umbra:
Et sæuo tutos solus ab hoste facis.

Omnia vincit amor.

EMBLEMA XI.

Ad Iustum Lipsium.

SAnctus amor sobolis: pietas & sancta parentum:
Fortes ex timidis reddere sæpe solet.

Quid

Quid magis est asino timidum? quid fortius igne?
Præsensit pullos si trepidare malo:
Per flammas asinus currit, penetratq; per ignes:
Quò seruet fœtus, eripiatq; suos.
Quid faciant homines, facit hoc si bestia, Lipsi,
Quos superis æquat mens, ratioq; Dys?

Cæcus amor prolis.

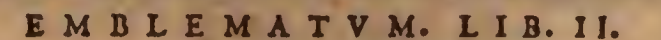
EMBLEMA XII.

Ad Vitum Vuiggium Iurisconsultum.

S*Imia simiolos edit si fœta gemellos:*
Protinus haud cura nutrit vtrunq; pari.

Ponè

Ponè latus matris semper, quem negligit, hæret:
Quem fouet, hunc vlnis gestat vbiq; suis:
Dumq; fouet gremio, nimium complexa premendo
Enecat: indigno fœtus amore perit.
Spretus at incolumis manet ille: diuq; superstes,
Fit demum matri carior inde suæ.
Cæcus amor prolis: nimium qui amat, odit iniquus:
Et secum celeri morte perire facit:
Dum nimis impatienter amans, vitium omne benignus
Approbat: & rectum, quod facit omne putat.
Blandus amor patrum, matrumq; domestica cura,
Corrumpit natos, quos genuere, bonos.
Esse foris præstat iuuenem: tolerare labores:
Viuere deliculum quàm sine laude domi.

N ΑΧΑΡΙΣ

ΑΧΑΡΙΣ ΧΑΡΙΣ.

Odit amans nimium.

EMBLEMA XIII.

Ad Henricum Husanum Iurisconsultum.

Dum spectat pullum scrobe captum: raptus amore
Fertur ad hunc Elephas, ferre paratus opem:
Sic in præcipites fossas, vrgente ruina
Voluitur: & perimit se, catulumq́ suum.
Plus nocet immoderatus amor plerunq; parentum:
Quàm prodest: quando nescit habere modum.
Quid cupiat, scit amans: sed quid sapiat, malè sanus
Haud videt: & vitium sic quoq; cæcus amat.

Sit

Sit mens, & ratio dux semper amoris honesti:
Si non est ratio dux; furor, haud amor est.

Pro lege, & grege.

EMBLEMA XIV.

Ad Balthas. Gutelerum Medicum.

Parthenopes rex Alfonsus sapiensq́, bonusq́,
Pinxit honorata te, Pelecane, manu:
Rimantem rostro transfixum pectus acuto:
Sanguine sic pullos viuificare tuos.
Pro grege sic, pro lege mori fas est quoq, regem:
Et populis vitam reddere morte sua.

Morte sua vitam ceu Christus reddidit: atq;
Cum vita pacem, iustitiamq; pijs.

Pelecani Prosopopœia.

Pro grege, pro sancta fundet rex lege cruorem:
Sic vitam pullis sanguine reddo meo.

ΑΝΤΙΠΕΛΑΡΓΗΣΙΣ.

EMBLEMA XV.

Prosopopœia Ciconiæ.

EXul ego brumæ, tepidiq; Ciconia veris
Aduena: pasco senem grata, feroq; patrem.

Mirum,

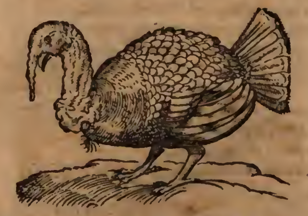
Mirum, si vinco, sancta pietate, capaces
Mortales mentis, cum ratione, sacra.
Absalo persequitur patrem quòd Marte Dauidem:
Ludit & opprobrijs te, Noha sancte, Chamus.
Tullia quòd violat sanctum pietatis amorem:
Patria carpento vecta per ora ferox:
Sancta placet potiùs pietas Aeneia: patrem
Fert humeris, carum pondus, ab igne suis.
Sanctus amor fratrum Cleobes placet, atq; Bilonis:
Ambo trahunt matrem curribus, instar equûm.
Quid loquar Aetnaeos fratres? magnumq; Cononem?
Quaeq; suo pauit lacte Cimona patrem?
Et meritò pietas homini tutissima virtus:
Flamma vorax cui sic cedit, & vnda rapax.

Heu cadit in quenquam tantum scelus.

EMBLEMA XVI.

In Althæam.

DVm cineres, Meleagre, tuos ad busta sorores
Collacrymant: Syrias mox abeunt in aues.
Fratris adhuc nomen retinent: planguntq́, gemuntq́:
Matris & accusant voce querente nefas.
Mens ubi materna est? vbi sunt pia vota parentum?
Vitam, cui dederas, est scelus eripere.

ΧΡΗΣΙΣ ΠΛΟΥΤΟΥ ΜΑΡΤΥΣ.

EMBLEMA XVII.

Ad Valentinum Erythraeum.

Svrripit oua salax perdix aliena: fouensq;
In nido, pullos educat inde nouos.
Pullus at eductus nutricem deserit vltrò:
Cantantis pendens matris ab ore suae.
Condit auarus opes, defessoq; incubat auro:
Per fas, atq; nefas condit auarus opes.
Vnde habeat, nihil is curat: sed oportet habere:
Et citò vult fieri diues, inopsq; manet.
Nam mors aut vilem redigit communis ad assem:
Eripit aut partas turpe tribunal opes.
Magnis parta malis, pereunt maiore dolore:
Quod dat cuiq; Deus, forsq; benigna, sat est.

Voluptas eſca malorum.

EMBLEMA XIIX.

In Epicurum.

CVr odioſus eſt, Elephas, tibi? ſenſus acutus
Quum mihi ſit, cœni lædor odore graui.
Quorſus? vt ingenio certent, virtuteq́; mecum:
Et rectè ſapiant, & benè ſemper agant:
Sic homines eſcam doceo vitare malorum:
Qua paſcis mentem, Sus Epicure, tuam.

Abſtinuit Venere, & Baccho.

EMBLEMA XX.

Ad Henricum Stephanum.

SAeua feroxq́; licet, poſito Panthæra Lyæo
Ebria, captiuas dat ſine lite manus.
Quem Mars haud vincit ferro: ſine robore vincit
Compedibus Bacchus ſæpe, Venusq́; ſuis.
Crine potens Simſon, inuictus robore quondam,
Pellicis infamis victus amore perit.
Magnus Alexander, dux inſuperabilis armis,
Occidit Herculeis hauſtibus ante diem.

Annibal à Latio superatur milite Pœnus:
Assiduo luxu languidus, atq; mero.
Plus venus, & vinum, quàm vis, ferrumq; nocere
Sæpe solet: medium qui tenet, ille sapit.

ΥΣ ΔΙΑ ΡΟΔΩΝ.

EMBLEMA XXI.

Ad Joannem Lauterbachium. P. L.

QVem mala fraus agit, & veri ignorantia cæcum:
Cui placet omne malum, displicet omne bonum:
Qui sacra virtutis spernit præcepta: sibiq;
Peccandi finem ponere nescit homo:

Non

Non homo, sed sus est: cui limpida displicet vnda
Fontis: & ante pedes vnio pulcra iacens.
Quin & amaracinum fugit, vnguentumq́; rosasq́;
Calcat humi, cœno Sus, & amica luto.
Quem iuuat illuuies scelerum, fœtorq́; malorum:
Musarum caueat pulcra roseta sequi.
Fœdus enim Musis est cum virtute perenne:
Qui bona, quæ scit, agit sedulus, ille placet.

Merces anguina.

EMBLEMA XXII.

Ad Mattheum Frobenium Leorinum.

F*Rigore confectum quem rusticus inuenit, anguem*
Imprudens fotum recreat ecce sinu.

Immemor hic miserum lethali sauciat ictu:
Reddidit hic vitam; reddidit ille necem.
Si benefacta locas malè, simplex mente, bonusq́;
Non benefacta quidem, sed malefacta puta.
Ingratis seruire nefas, gratisq́ nocere:
Quod benè fit gratis, hoc solet esse lucro.

Incerta pro certis amplecti stultum.

EMBLEMA XXIII.

In Captatorem.

QVam gerit, effigiem carnis cum spectat in vndis:
Et verè carnem, quod fuit vmbra, putat:
Captat, & incautus patulo canis appetit ore:
Sic se cum damno decipit ipse suo.

Ridicu-

Ridiculum: captando canes imitaris, auare:
Fas ergo sortem te quoq; ferre canum.

Ense recidendum.

EMBLEMA XXIV.

Ad Georgium Olrechtum Iurisconsultum.

COrniger è latebris serpentem protrahit atrum
Ceruus: & enectum protinus ore vorat.
Tollere cæde malos, ferroq; domare nocentes;
Iudicis est virtus magna, ducisq; boni:
Qui finem statuit cupidinis, atq; timoris:
Et rectum paruo tramite monstrat iter.
Culpam pœna premit comes: immedicabile vulnus
Chirurgus ferro sanat, & igne, bonus.

Parcere si cupit huic; iam pars sincera trahetur:
Tristia supplicium crimina triste decet.
Crimen vbiq; frequens, si laudi noxia iuncta est:
Tunc virtus, & honos, resq;, salusq; perit.

Summum ius, summa crux.

EMBLEMA XXV.

Ad Simonem Ostermannum Iurisconsultum.

Ponte super tenui transgressa capella capellam:
Obuia quando aliter cedere neutra potest:
Præterit, atq; viam sic inuenit arte: negatam
Natura: pontem circumit vnda rapax.

Multa

Multa suo multis præstat concedere iure:
Quàm frustrà lites velle, forumq́ sequi.
Nam pro iure suo licet haud agere omnia cuiquam:
Lis litem, noxam noxa subinde parit.
Sic Alcibiades in litem ritè vocatus:
Clàm sese celat, iudiciumq́ fugit.
Sis æquus, quantumq́ potes, fora tristia vita:
Dimidium toto plus aliquando puta.

Boni pastoris est, tondere pecus, non deglubere.

EMBLEMA XXVI.

Ad Alexandrum Hunnium Iurisconsultum.

Captat

Captat aues auceps nido: sed matre relicta:
Qui tandem pullos sperat habere nouos.
Pastor oues tondet: quas si deglubere tentet:
Amplius haud lanam, lacq́, serumq́ dabunt.
Amputat arboreas frondes radice colonus
Illæsa: noua qui crescere ligna cupit.
Subiectos princeps bonus haud exugit iniquis
Censibus: incolumes qui studet esse suos.
Namq́ quod ex lacrymis oritur, nil fœdius auro:
Qui gentem ditat, rex quoq́ diues erit.
Certus apud populum census, possessio certa:
Si sit opus, largas semper habebit opes.
Certa ducum pestis, regnorum certa ruina:
Si fidos onerent magna tributa viros.
Splene velut tumido, tabescit corpus: iniquo
Sub duce, sic populi quæstus vbiq́ perit.

Cum

Cum laruis luctari nefas.

EMBLEMA XXVII.

Ad Joannem Ortelium Cygnocomæum.

QVum mortalis homo sit: functos morte, nec ore
Lædere, nec scriptis, opprobrijsq; decet.
Mortalis Theseus, sortis memor, ossa suorum
Et lauat, & tumulo condit, humoq; tegit.
Debilis est animi, cum laruis belligerari:
Insultare bonis post sua fata viris.
Sic magni quondam superatum robore Achillis,
Quisq; petit telis Hectora lixa suis.
Sic catuli mordent extinctum cæde leonem:
Telaq; sic cæso quisq; cruentat apro.

Dÿ melius: benè nos meritis benè dicere fas est:
Grande nefas tumulos est violare sacros.

Firmamentum familiæ vxor.

EMBLEMA XXIIX.

Ad Gregorium Bersmannum Poëtam, & Philosophum.

CErnis, vt obliquo funem vir torqueat ocno:
Quo rabidam pascit turpis asella famem.
Sedulitas quorsum prodest, & cura mariti:
Prodiga si coniux est sine fruge domi?
Non minor est virtus, quàm quærere, parta tueri:
Hoc opus esto viri: coniugis istud opus.

Magnum

Magnum vectigal, uxorem viuere parcè:
Semper habet, semper quæ sibi deesse putat.
Seruat fida domum coniux, & censibus auget:
Paulatim magnas prodiga carpit opes:
Quodq́; magis miserum est, urit sine torre maritum:
O pereat, gaudet lædere si qua virum.

Labor omnia vincit.

EMBLEMA XXIX.

Ad Nicolaum Fritschnerum Leorinum.

QVæsiti formica tenax, patiensq́; laborum:
Exemplo frugi nos monet esse suo.
Paruula, vere nouo flores apis ingerit alueo:
Compleat ut dulci sedula melle fauos.

Argutam texit sublimis aranea telam:
Et leue deserta sub trabe nectit opus.
Quid faciant homines? faciunt si talia vermes:
Qui piger est, nihili vir solet esse nimis.

Res amicos inuenit.

EMBLEMA XXX.

Ad Jacobum Cellarium Augustanum.

QVantum quisq; sua numorum possidet arca:
Tantum habet & fidei.
Magnus eris, si diues eris: dat census honores,
Census amicitias.
Ecquis enim sterilem non aspernatur amicum,
Qui sit egens, & inops?

Magna-

Magnarum possessor opum, benè notus amicos
Possidet innumeros:
Indelibatas, cui dum fortuna secunda est,
Quisq; tuetur opes:
Sin mala; iam solus fuerit, comitum agmine multo
Qui modò cinctus erat.
Sic raræ veniunt ad sordida tecta columbæ:
Agmina granifera,
Horrea sic nunquam formicæ ad inania tendunt.
Vtilitate probat
Vulgus amicitias. vbi opes, hîc cernis amicos:
Pauper vbiq; iacet.

Simplicitas veri sana.

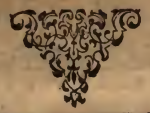

EMBLEMA XXXI.

Ad P. Melissum Schedium P.L.

ALbo candidius quid est olore,
Argento, niue, lilio, ligustro?
Fides candida, candidiq; mores,
Et mens candida candidi sodalis.
Te Schedi niueam fidem Melisse,
Moratum benè, candidamq; mentem
Possidere sodalis integelli:
Ligustro niueo nitentiorem:
Argento niueo beatiorem:
Albis liliolis fragrantiorem:
Cygnis candidulis decentiorem:
Armorum niueus docet tuorum
Cygnus: liliolis decorus albis:
Phœbea redimitus ora lauro.
Albo candidior cygnus ligustro:
Argento preciosior beato:
Cui nec par eboris decus, nec auri,
Nec gemma valor est, nitorq; pulcræ:
Et si pulcrius est in orbe quicquam.

Alter-

Alternis facilis labor.

EMBLEMA XXXII.

Ad Valentinum Forsterum Iurisconf.

ALcedo, medio brumæ cum frigore natas
Credit aues pelago, nidificatq́, vago.
Tunc freta nec ventis agitantur strata, nec vndis:
Bis septem, volucris dum fouet oua, dies.
Sirius exortus facit Alcedonia Musis:
Iustitio tristi nunc fora clausa manent.
Fœtificant bruma volucres. æstate licebit
Carmina nos misso fingere blanda foro.
Manè sub auroram, quum spirat Etesia flabra
Eurus: & alma gerit spicea serta Ceres:

Fas

Fas haud mersari nos iam ciuilibus vndis:
Aethereis virgo donec aditur equis.

Ingenium si intenderis, valet.

EMBLEMA XXXIII.

Ad Nicolaum Vigelium Iurisconsultum.

Fit melior, fit limpidior fons sæpius haustus:
Purgatus dulces eiaculatur aquas.
Aera nitent vsu: splendescunt cote metalla:
Ceu splendet crebra vomer adactus humo.
Sic labor ingenium, mentem sic excolit vsus:
Sic mores studio conuenienter eunt.
Tetra sed ingenium corrumpunt ocia doctum:
Ceu capiunt vitium, ni moueantur, aquæ.

Ceu positum lædit rubigo scabra metallum:
Corruptusq; perit vomer inerte situ.
Qui sapit, exercet studium, perceperit artem
Quamlibet: ingenium cura, laborq; iuuat.

Cura sapientia crescit.

EMBLEMA XXXIV.

Ad Christophorum Schillingum Francostenium.

Siue volat, Palamedis auis, grus, siue quiescit:
Arreptum lapidem gestat vbiq; pede.

Peruigilis signum curæ, mentisq; sagacis:
Cessantem in vitium ne malus error agat.
Odi homines ignaua opera, vigilanteq; lingua:
Stat vigili virtus firma labore diu.
Scilicet ars vsu, cura sapientia crescit:
Materiem vitijs dat diuturna quies.
Qui felix, & qui prudens vult esse, laboret:
Commoda Dij vendunt cuncta labore graui.
Sic & Aristoteles fertur plerunq; lapillum
Peruigil in somnis sustinuisse manu.
Segnitiem fugiat, studij qui flagrat amore:
Ignauas odit sorsq;, Deusq; preces.

Aliud.

Somno Stagirites vacaret ne nimis:
Ad lectulum peluim locabat æream:
Manuq; sustinens lapillum dextera,
Mox decidentis excitabatur sono.
Quicunq; discendi flagrat cupidine,
Sopore solui non sinat se languido.

ΞΕΝΙΩΝ

ΞΕΝΙΩΝ ΔΕ ΤΕ ΘΥΜΟΣ ΑΡΙΣΤΟΣ.

EMBLEMA XXXV.

Ad Henricum Paxmannum Medicum.

QVis putet? è puro Gryps nidum construit auro:
Occupat & celsæ rupis in arce locum:
Solus aues vincit cunctas qui naribus vncis:
Quem leo, quem tigris, quem pauet acer eques.
Cuius vt è nido sub rupem decidit aurum:
Accola finitimi quod legit Indus agri:
Sic quos heroas mundi, rerumq; potentes,
Sublimi magnus vult Deus esse loco:

Imperij tueantur opes, ceu munera Diuûm:
Participes alios vt simul esse velint:
Præsertim sanctæ pietatis, & artis alumnos
Ingenuæ: per quos regna, domusq́ vigent.
Diuitis hæc auri virtus est vna: benigna,
Qui prosunt alijs, mente iuuare bonos.

Vnica semper auis.

EMBLEMA XXXVI.

Ad Christophorum Herdesianum Iurisconsultum.

Quæ thuris lacrymis, & succo viuit amomi:
Fert cunas Phœnix, busta paterna, suas.

Vnica semper auis: pater, & sibi filius ipsa:
Morte sua vitam dat sibi sola nouam.
Nam quoties super orbe decem iam secula vixit:
Supremi moriens nascitur igne rogi.
Sic Christus vitam sibi reddit morte, suisq;
Christicolis: sibi quos iungit amore pari.
Verus homo, verus Deus vnus, & arbiter æui:
Lumine qui lustrat, numine cuncta fouet.
Felix, qui Christo per sancta lauacra renatus:
Amne sacro vitam dum rapit, amne capit.

TH. B. VV.

Phœnicem (si vera ferunt) mors ipsa refingit:
Huic fit vt vnus aui vitaq;, morsq;, rogus.
Ite ô carnifices: sanctorum sancta cremate
Corpora: quos vultis perdere flamma parit.

Q 3 *Fide,*

Fide, sed cui, vide.

EMBLEMA XXXVII.

Ad Georgium Frobenium Iuris-consultum.

SVb tectis hominis, prænuncia veris, hirundo
Nidificans: homini non habet vsq; fidem.
Par vitium cunctis, & nulli credere velle:
Sed medium sapiens inter vtrunq; tenet.
Fide, sed ante vide, cui tutò fidere possis:
Et quia non tutum est fidere, fide Deo.

Renoua-

Renouata iuuentus.

EMBLEMA XXXIIX.

Ad Philippum, Ioach. F. Camerarium Iurisconsultum.

ALituûm regina potens, & fulminis expers:
Sola aquila est summi fida ministra Iouis.
Quæ si longæua nimium sit tarda senecta:
Flumine se liquido terq; quaterq; lauat:
Subuolat hinc, Solisq; capit de lumine lumen:
Et renouat pennas, membraq; fessa sibi.
Qui pius est, sacro lustratus fonte salutis:
Fulmineo nunquam læditur igne Iouis.

Namq;

Namq; fide certa numen cæleste tuetur:
Sollicitatq; suo lumine lumen heri.
Sol est iustitiæ Christus, vitæq; perennis:
Quem qui corde videt simplice, saluus erit.

Poëtice germana Oratoriæ.

EMBLEMA XXXIX.

Ad Nicolaum Rudigerum Piso-uernatem.

QVis nescit geminas quondam, Pandione natas,
Germanas, in aues auolitasse vagas?
Aedes vna subit Progne: petit altera siluas
Tristis, & indignum flet Philomela nefas.

Sic ge-

Sic geminas artes nemo negat esse sorores:
Quas bonus orator, quasve Poëta colit.
Scilicet ars vatum siluas, lucosq́ frequentat:
Cum Musis quos Dÿ sponte, Deæq; colunt.
Eloquÿ virtus est vrbis alumna, foriq́;
Pacis fida comes semper, amica togæ.
Quid restat? quantum Philomelæ cedit hirundo:
Tantum vox vatum plus valet eloquio.

Sat citò, si sat benè.

EMBLEMA XL.

Ad Christianum Egenolphum P. L.

PArturit ingentem prolem bos Luca: per annos
Fœta decem: parit hinc nobile dentis ebur:
Clarius argento niueo, canoq́ ligustro:
Quod dat fulcra toris, & simulacra Ioui.
Post hyemem nonam, nonam post deniq́ messem
Quæ sunt cœpta, diem scripta videre placet.
Sic tutum est: quando nescit vox missa reuerti:
Corrigit, haud fœdat multa litura librum.
Sic lambit catulos informes vrsa: suaq́
Pullos viuificat sic leo voce nouos.
Cum Ioue Mnemosyne noctes cubat vsq́ nouenas,
Musarum sobolem sic paritura nouem.
Quod citò fit, perit hoc citò: nixa repentè catellos
Dum properat, cæcos sic parit hercle canis.

NICO-

NICOLAI REVSNERI LEORINI SILESII, I C. ET P. C.

EMBLEMATVM LIBER TERTIVS.

Aetas aurea.

EMBLEMA I.

Ad D. Hermannum Comitem à noua Aquila.

AVrea Saturno quondam sub rege fuerunt
Secula: ceu vatum Musa recenset anus.
Cur? virtus, probitas, æquum, rectumq́, bonumq́,
Et ius, & pietas floruit, atq́ fides.
Per se quando cibos tellus inarata creauit:
Et mel, & nectar, lacq́, merumq́ dedit.
Pax fuit, haud bellum: nec hyems, sed perpetuum ver:
Nullus vbiq́ labor: nullus vbiq́ timor.
Ferrea nunc ætas agitur, dominata tyrannis:
Sic fera, sic verè ferrea turba sumus:
Quando nocens ferrum, ferroq́ nocentius aurum
Prodijt: & secum ferrea bella tulit.
Iam virtus, probitas, æquum, rectumq́, bonumq́,
Et ius, & pietas exulat, atq́ fides.
Iamq́ cibos vix pace ne vix dat terra coacta:
Fellis amaritie plena redundat humus.
Iam pro vere gelu longum, pro pace duellum:
Magnus vbiq́ labor: magnus vbiq́ timor.

Aetas

Aetas argentea.

EMBLEMA II.

Ad Bartholomæum Uuelserum Patr. Augustanum.

SVb Ioue pigra quies, in durum versa laborem:
Materiam morbis sæpe, malisq; dedit.
Tunc homines cœpêre domos, & tecta subire:
Scissa dedit fructus vomere terra suos.
Tunc fulmen cœpit regale, & fulmine digna:
Tunc breuior subitæ mortis aperta via est.
Sic ruit in peius mortalis vita: sed omni
Qui se fortunæ præparat, ille sapit.

Vinum, ſanguis terræ.

EMBLEMA III.

Ad Theodorum Zuingerum Medicum, & Philoſophum.

Contemptrix ſuperûm, monſtroſa propago Gigantum:
Auſa Iouis quondam Marte ſubire domum:
Fulmineo turbata cadit Iouis igne: ſed albas
Protinus in vites oſſa ſepulta migrant.
Fit vinum, ſanguis: terra bibit ergo cruorem:
Qui bibit immodicum, te duce Bacche, merum:
Sanguineas bibit cædes, & bella cruenta:
Et lites notas, exitiumq́ ſuum.

Hinc

Hinc Pharios legimus reges, nec vina bibiſſe:
Nec Dijs, quum facerent ſacra, litaſſe ſuis.
Sic & Alexandrum, de ſanguine nata Gigantum,
Androcydes Magnum ponere vina monet:
Quòd, velut eſt homini lethale cicuta venenum:
Sic nimio moritur pota cicuta mero.

Hâc virtutis iter.

EMBLEMA IV.

Ad Vitum Ortelium Vinshemium Medicum.

Aequora

AEquora dum mulces posito Neptune tridente:
Lataq́; dum Triton littora voce replet:
Iam venti ponunt: iam cessant nubila cælo:
Inq́; suos redeunt flumina magna sinus.
Surgit humus: crescunt loca, decrescentibus vndis:
Moxq́; solum profert gramina, silua comas.
Solus cum sola superest homo coniuge Pyrrha
Deucalion: hominum factor in orbe nouus:
Parnaßi quos arx vmbrosi celsa tuetur:
Dum scelerum pœnas cætera turba luit.
Musarum iuga summa petat sic crimine liber:
Cui virtus, & laus, & bona fama placet.

Mille

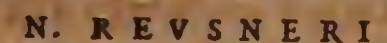
Mille hominum species.

EMBLEMA V.

Ad Petrum Albinum Niuemontium.

DVm genus humanum reparat cum coniuge Pyrrha
Deucalion: sortes poscit, aditq́; Themin.
Illa caput velare monet: tunicisq́; recinctis
Frigida post tergum mittere saxa manu.
Parua mora est: vtriusq́; volant post terga parentis:
Paulatimq́; anima mollia saxa calent.
Nam maribus nudas ostendit Pyrrha puellas:
Quos format iactu vir, reparatq́; suo.

Inde genus durum sumus, experiensq́ laborum:
Felix, naturam qui superare potest.

Sperne voluptates.

EMBLEMA VI.

Ad Joan. Schosserum Æmylianum.

DVm mouet iniustum Phineus in Persea bellum:
Multaq́ fert hostis vulnera, multa facit:
Gorgone cum socijs visa stupet illicò: tandem
Sic lapis immotus fit, rigidusq́ silex.
Palladis armatus clypeo, cui nobilis heros
Mercurij Perseus amputat ense caput.

Si nescis,

Si nescis, hæc est Gorgo damnosa voluptas:
Illecebris nimium blanda, potensq; suis.
Qui sapit, auertit vultus hinc sponte modestos:
Si videt hanc stultus, ceu lapis, inde riget.
Quem Mars non astu vincit, ferroq; : voluptas
Inuictum vincit sæpe maligna virum.

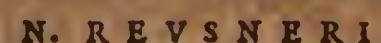
Vitæ sapientia custos.

EMBLEMA VII.

Ad Reinerium Solenandrum Medicum.

STratus humi Python Phœbi iacet ecce sagittis:
Terribilis serpens corpore, & ore minax.

Qui modò pestifero pressit tot iugera ventre
Iam cinis, & puluis, iam nihil esse potest.
Pythia iam celebret securo Græcia corde:
Laurea victoris cingat honora caput.
Prima docens rectum, custos sapientia vitæ est:
Cum vitijs, morbos pellit, & omne malum.

Vigilandum medico.

EMBLEMA IIX.

Ad Joannem Hermannum Medicum.

CVr tibi trux anguis sacer est, Asclepie magne?
An quòd fert medicam sæpiùs anguis opem?
An quòd

An quòd & insomnis velut est, & peruigil anguis,
Peruigiles medicos sic decet esse bonos?
Sic puto: sic te Roma colit, sub imagine tali:
A saeua per te libera facta lue.
Insula templa videt circumflua Tybridis alti:
Iuppiter hic magnus proxima fana tenet.

Ne quid nimis.

EMBLEMA IX.

In Criticum.

LErnaeam, turba capitum centuplice quondam
Terribilem, creuisse ferunt per damna subinde:
Et geminas vires reparasse, impunè recisam,
Quam tandem Alcides ferrô, & face contudit, hydram.

Fœcundum omne malum est: fœcundo vulnere semper
Fertile. si fibras omnes resecare malorum;
Si næuos omnes, si vis errata notare
Cuncta malus: caput excetræ fortasse secabis:
Proq; uno vitio, vitium lucrabere duplex
Crudelis nimium exactor, censorq; seuerus:
Qui rectum esse putat, vitÿs ignoscere nullis.
Vnicuiq; dedit vitium natura creato.

Quisque suos patimur manes.

EMBLEMA X.

Ad Hieronymum Arconatum Leorinum.

Nocte

NOctesatæ Stygia, furiæ tres: dira Megæra,
Tristis & Alecto, Tisiphoneq́ furens:
Sunt speculatrices scelerum, vltricesq́ malorum:
Quod suadent, mulctant protinus omne nefas:
Inspirantq́ graues animos, rabiemq́, metumq́:
Menti, non membris vulnera dira ferunt.
Scilicet hæ colubræ sunt, hæc flagella, facesq́:
Mens hominis requie quum nequit ægra frui.

Tria animi monstra.

EMBLEMA XI.

Ad Christophorum Reusnerum FR.
Germanum.

Quæ

Quæ Strophades habitant Harpyiæ: tristis Aello,
Ocypeteq́; ferox animis, & dira Celæno:
Sunt auidæ volucres: fraudantes Phinea mensis
Appositis olim: contactuq́; omnia turpi
Fœdantes: & non tantùm ædibus eÿcientes.
Quem redimunt tandem iuuenes, Aquilone creati,
Præstantes animis, Calais, Zethesq́; superbis:
Aurea cum Minyis dum vellera, Phasis ad vndas,
Per mare non notum, prima petiêre carina.
O quàm difficilis res est, & plena pericli,
Inuida mens, & auara, superbaq́;: monstra domantur
Quæ si non virtute animi, probitateq́; vitæ:
Cum fama, res atq; fides mox interit omnis.

Macerat

Macerat inuidia.

EMBLEMA XII.

Ad Christophorum Vuolfium Annæmontium.

Polypus exstimulante fame sua brachia rodit:
Sub brumam præda deficiente sua.
Inuidus alterius rebus macrescit opimis:
Et telis sese conficit ipse suis.
Ferrugo rodit ferrum, lignumq́ teredo:
Et tineæ damno vestibus esse solent.
Liuor edax videt ingratos; carpitq́ videndo
Successus hominum: carpitur ipse simul.

Si nescis, hæc est Matreæ bellua turpis:
Quæ seipsam comedit, suppliciumq́; suum est.
O pereat, quisquis præstantibus inuidet ausis:
Vtq́; latens ima vipera serpat humo.

Liuor, iners vitium.

EMBLEMA XIII.

Ad Nathanem Chytræum P. L.

DVm lymphas turbat Latonæ rustica turba:
Et vetat exiguo rore leuare sitim:
Indignata Dea est meritò: potumq́; vetantes
Ruricolas, ranas protinus esse iubet.

Colla

Colla tument: albet venter: vox rauca coaxat:
Terga caput tangunt lubrica: ſpina viret:
Liuor, iners vitium, mores non exit in altos:
Et ſtolidos animos, degeneresq; notat.

ΑΓΑΜΟΣ ΓΑΜΟΣ.

EMBLEMA XIV.

In Prognen.

QVid, Progne, credis Germanam ſtulta Tyranno?
Sic committis ouem credula nempe lupo.
Sic te, Germanamq; tuam malè prouida perdis:
Atq; tuo cumulas crimine crimen heri:

Quum luges non sic lugendæ fata sororis:
Et mactas natum, dilaniasq; tuum.
Cum truce difficile est vxorem habitare tyranno:
Quem cruor, & cædes, bellaq; sola iuuant.
Plus valeat pietas in amore, fidesq; iugali:
Quàm quæstus, & opum perniciosus amor.

Mala causa silenda.

EMBLEMA XV.

Ad Joan. Fridericum Hainzelium Patr. Augustanum.

D*Vm cultus superûm spernunt, festumq; profanant:*
Et leuibus fallunt tempus, opusq; iocis:

Protinus

Protinus in volucres abeunt Mineides has; quæ
A sero verum vespere nomen habent.
Iamq́; petunt tenebras, & Solis numina vitant:
Tecta frequentantes fumida, nocte volant.
Mordere os hominem, quàm turpia dicere, præstat:
Luce sacra solùm mens vacet, osq́; Deo.

Ama quod fœmina debes.

EMBLEMA XVI.

Ad Martinum Zeidlerum Iurisconsf.

SVpposuit lasciua femur quòd turpe parenti
Nyctimene, lucem, noctua facta, fugit.
Conscia sic culpæ, celat miseranda pudorem:
Et latet in tenebris, fletq́;, gemitq́; nigris:

Quam fugiunt & aues, & pellunt æthere toto:
Nec reperit tutum pulsa repulsa locum.
Imperat heu quoties menti furiosa libido
Fœmineæ: rectum nescit habere modum.
Quæ semel amißi rupit si frena pudoris:
Mente furens cæca perpetrat omne nefas.
Quod licet, ingratum est: quod non licet, acriùs vrit:
Semina nequitiæ frangere nemo potest.

Credula res amor est.

EMBLEMA XVII.

Ad Quirinum Austriacum Teublicium.

Prima

Prima Venus iuueni Pagasæo donat Iynga:
Colchidos hac primus conciliatur amor.
Credula res amor est: blandumq́; libido venenum:
Quò lubet, hac homines noxia torquet Iynx.
Si quis amat, quod amare nefas est, turpiter ardet:
Mens perit huic, simul huic resq́;, fidesq́; perit.
Si sapis, illecebras fuge turpis amoris: iynge
Tam fœda decet haud cor iuuenile trahi.

Aliud.

Iynx amoris, & voluptatis nota est:
Quæsita philtris: fortè quòd quóuis agat
Antè, & retrorsus colla in orbem liberè.
Sic & voluptas corda agit mortalium:
Mirumq́; torquet in modum, quoquò lubet.

Fides

Fides Deo sacrificium maximum.

EMBLEMA XIIX.

Ad Jeremiam Reusnerum Germanum.

DVm iaculo Atrides transfigit in Aulide ceruam
Ignarus: nimium læsa Diana furit.
Indignata mari ventos immittit, & vndis:
Sæuit hyems: pestis sæua moratur iter.
Sanguine virgineo placandam virginis iram
Consultus Calchas protinus esse monet.
Stat virgo castum iam profusura cruorem,
(Quis putet?) ante aras Iphigenia sacras:

Victa

Victa Dea est. nam supposita, pro virgine, cerua,
Sacra probans: sacris praeficit inde suis.
Non fibrae pecudum, non placant exta Tonantem:
Sed, quae sit simplex, & sine labe, fides.

Vltorem vlciscitur vltor.

EMBLEMA XIX.

Ad Andream Jociscum Thallorium.

Contemptor ferri, nulloq́ forabilis ictu:
Cum forti confert Cygnus Achille manum.
Vulnus erat nullum: sanguisq́ in corpore nullus:
Quamuis immiti casus ab hoste foret.

Parua mora est: victor curru fremebundus ab alto
Desilit: & Cygnum cominus ense petit:
Cedentemq́. sequens instat, turbatq́., ruitq́.:
Faucibus elisis eripit inde animam.
Contulit in volucrem corpus Deus aequoris albam:
Mortuus, & viuus nomen oloris habet.

Seipsum vincere, maxima victoria.

EMBLEMA XX.

Ad Albertum Stibarum, Eq. Francum.

F*Ortis, & inuictus victor, Telamonius Aiax:*
Qui ferrum vicit toties, ignemq́., Iouemq́.:

Quiq́.

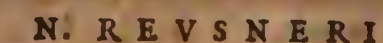
Quiq; tot egregios heroas vicit, & armis
Perdomuit toties: vna nunc vincitur ira:
Inuictumq; virum vincit dolor, atq; cupido.
Sic nemo Aiacem potuit superare, nisi Aiax:
Dum nimis impatiens, grauioris morte, repulsæ:
Lethiferum condit sua per præcordia ferrum.
O quantum decus est, se vincere posse per iram:
Maxima, si nescis, victoria vincere seipsum est.

Musicæ, & Poëticæ vis.

EMBLEMA XXI.

Ad Dauidem Nephelithum Mathematicum.

Terribiles Orpheus tigres, rabidosq́ leones,
Et volucres cantu lenijt, atq; feras.
Saxa ſono blandæ mouit teſtudinis alter
Amphion: Thebas dum ſtruit abſq; manu.
Scilicet agreſtes animos, hominesq́ feroces
Mollijt: & populos imbuit arte rudes:
Quos blanda flexit prece comiter, eloquioq́;
Et quos ius docuit, iuſtitiamq́ ſequi.
Muſica ſic multum, multum diuina Poëſis,
Concentu numeris conueniente, valet.
Si vox eſt, canta: genius ſi, carmina ſalta:
Commoda ſed vitæ carmina, grata Deo.
Carminibus mentes, mulcentur cantibus aures:
Fontibus ætherijs vtraq; vena fluit.

Maior

Maior post ocia virtus.

EMBLEMA XXII.

Ad Paulum Constantinum Phrygionem Medicum.

DVm rapidus torret sitientes Sirius agros:
Et Sol Herculei terga leonis habet:
Ingenij vires recreare, labore remisso,
Me iuuat: & modica, Paule, quiete frui.
Quod caret alterna requie, durabile non est:
Membra quies renouat, fessaq́ corda leuat.
Sic ferus Alcides clauam posuisse cruentam
Fertur: & inuicta fusa tulisse manu.

Nec sapiens semper fuit, aut facundus Vlysses:
Errantes tenuit per mare sæpe rates.
Bella nec assiduè gessit violentus Achilles:
Sed cithara lusit sæpiùs, atq; lyra.
Tempestiua graues leuat intermissio curas:
Attenuat nimius corpora fracta labor.

Aurora Musis amica.

EMBLEMA XXIII.

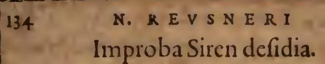
Ad Jacobum Monauium Patr.
Vratislauiensem.

Lutea

LVtea dum Cephalum tenebris Aurora fugatis
Manè videt laqueos tendere sæpe feris:
Quamlibet inuitum, rapit: impatiensq́; maritum
Deperit: & donis hunc, opibusq́; beat.
Quisquis amat Musas, Auroram diligit ille
Peruigil: & studijs, mane rubente, vacat.
Nam Musis aurora sacris Dea fertur amica:
Dum cerebrum, sensus, mens, ratioq́; viget.
Sic homo doctrina, sic vsu crescit, & arte:
Quam census, vitæ quam comitatur honos.
Infelix, quicunq; piger sic stertere manè
Sustinet: & somnos gaudia magna vocat.
Qui viuit, vigilat: mors est velut altera, somnus:
Pro lucro damnum cui placet, inde feret.

Improba

Improba Siren desidia.

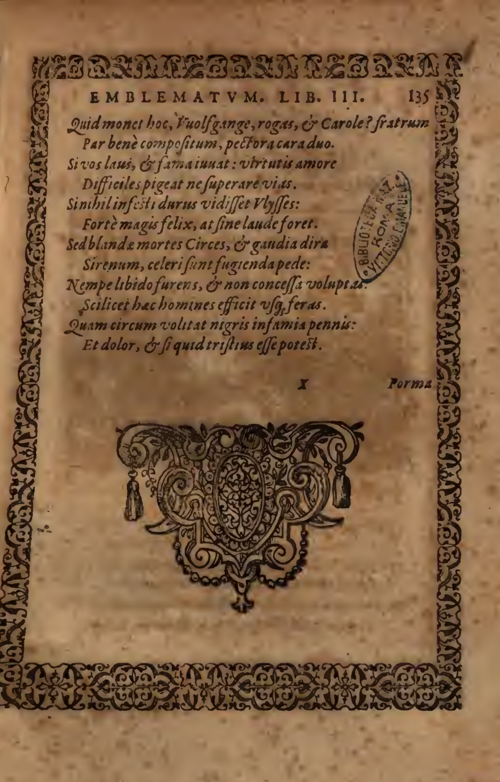
EMBLEMA XXIV.

Ad Vuolfgangum, & Carolum Rechlingeros, Patr. Augustanos.

Per varios casus, per tot discrimina rerum,
Dum longas Ithacus itq́;, reditq́; vias:
Sirenum voces, & Circes regna relinquit:
Blanda nec Atlantis tunc remoratur iter.
At socijs Circe dum pocula fœda ministrat:
Excors, & turpis sus fit hic, ille canis.

Quid monet hoc, Vuolfgange, rogas, & Carole? fratrum
Par benè compositum, pectora cara duo.
Si vos laus, & fama iuuat: virtutis amore
Difficiles pigeat ne superare vias.
Si nihil infesti durus vidisset Vlysses:
Fortè magis felix, at sine laude foret.
Sed blandæ mortes Circes, & gaudia dira
Sirenum, celeri sunt fugienda pede:
Nempe libido furens, & non concessa voluptas.
Scilicet hæc homines efficit vsq; feras.
Quam circum volitat nigris infamia pennis:
Et dolor, & si quid tristius esse potest.

Forma viros neglecta decet.

EMBLEMA XXV.

Ad Matthæum Ehamium P. Augustanum.

SAlmacidis qui fonte lauat vir, semiuir exit:
Mollescit tactis illicò corpus aquis.
Quisquis desidiam sectatur, luxuriamq́;
Qui lautè comedit, qui lauat, atq; bibit:
Qui fingit vultus, ornatq́; subinde capillos
Ad speculum: captans sic simulacra sui:
Nec sua cum duris sudoribus ocia miscet:
Nec, quod agat semper, quodq́; sequatur, habet:

Deniq; qui se stultus amat: sine corde virili
Semimarem meritò dixeris esse virum.
Forma viros neglecta decet: cultusq; virilis
Legitimum finem conuenienter amat.

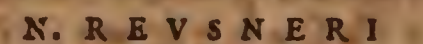
Nosce teipsum.

EMBLEMA XXVI.

Ad Georgium Henricum Stibarum, Eq Francum.

DVm sibi quisq; placet, nimium sibi credit: & audet
Se supra sortem tollere quisq; suam:
Nec se, nec sua noscit iners: aliosq; superbus
Spernit: & est vitij cæcus amore sui:

Vltrix semper adest Nemesis: stupor occupat illum,
Atq; pudor: sua qui, seq; superbus amat.
Sic quondam liquidis vultus speculatus in vndis
Narcissus: nimium dum placet ipse sibi:
Liquitur, insanoq; sui tabescit amore:
Et sensim tecto carpitur igne miser.
Sola dolens huic commoritur resonabilis Echo:
Spreta olim: iam nunc vox, sonus, aura, nihil.

Tecum habitā.

EMBLEMA XXVII.

In Attalum.

Circuit horrentis dum pelle leonis asellus:
Turpiter exutus, fusteq; casus abit.
Marsya, dum propria non vis in pelle quiesse:
Phœbeis digitis excoriatus obis.
Sic elephantina quoniam Thraso pelle superbit:
Stultitiæ arguitur proditor ipse suæ.
Si sapis, esse tua contentus sorte memento:
Intra fortunam disce manere tuam.
Quem natura locum tribuit, satis esse putato:
Si, quod habes, non vis, iam miser esse potes.
Nam quid habes, quod non habeas quoq; munere Diuûm?
Et quò plura negas tu tibi, plura feres.

Inter vtrunq; tene.

EMBLEMA XXIIX.

Ad Danielem Hermannum Borussum.

SVbuolat ad cœlum ceratis Dædalus alis:
Sic labyrinthæo tutus ab hoste fugit.
Icarus it comes huic puer: inter vtrunq; volare
Quem monet, & media tutiùs ire via.
Celsior it, pennisq; puer labentibus orbus
Fatales proprio nomine signat aquas.
Qui se non noscit, sed concipit æthera mente:
Et supra sortem qui nimis alta sapit:

Maio-

Maioresq́ suo pennas extendere nido
Gaudet; & à media flectere sæpe via:
Sentiet Icarium fatum: sublimibus ausis
Excidet: & vitam claudet in orbe miser.

Quò non liuor adit?

EMBLEMA XXIX.

Perdicis Prosopopœia.

QVæ prosunt alijs, ars, virtus, ingeniumq́:
Me miserum miseræ nempe dedêre neci.
Dædalus artificem dextram faber inuidet eheu:
Et me præcipitem Palladis arce iacit.

Sed

Sed benè, Palladiæ quod seruor numine dextræ:
Perdicem me sic illicò fecit auem.

Homo homini lupus.

EMBLEMA XXX.

Ad Hieronymum Reusnerum Leorinum.

Lyncus rex Scythiæ ferus, Arcadiæq; Lycaon,
Quàm benè nomen habet, sæuus vterq;, lupi.
Pœna fit hæc sceleris: namq; hospes, vt hostis, vterq;
Dum parat hospitibus damna, fit inde lupus.
Aut homini Deus est homo; si bonus: aut lupus hercle,
Si malus: ô quantum est esse hominem, atq; Deum.

Quid

Quid non ebrietas designat?

EMBLEMA XXXI.

Ad Joannem Posthium Med. & P.L.

LVxus, dulce malum, iucunda fallere fronte:
Appositam mortem luxus habere solet.
Ingluuies, res fœda, vorax; res crapula turpis:
Sobria vita pios, mensaq́ parca decet.
Non sic Aetna grauis, non sic Vulcania tellus
Aestuat: ut nimio cor iuuenile mero.
Scilicet inflammant vitales vina medullas:
Et furiant mentes, ingeniumq́ premunt.

Quid? quod nequitiam pariunt, & crimina magna:
Hinc pudor, hinc probitas, hinc metus omnis abest.
Quid cædes, rixasq́; loquar? quid deniq; morbos?
Crapula quos cerebro, ventriculoq́; parit.
Discite mortales vino moderatiùs vti,
Atq; cibo: superis vita modesta placet.

Medio tutissimus ibis.

EMBLEMA XXXII.

Ad Joan. Fridericum VVelserum, Patr. Augustanum.

Pulcra

PVlcra magistratus species, & forma regendi:
Sed res solicito plena timore manet.
Non honor, ast onus est: pœnam pro munere poscit
Nescius, affectat qui sibi regna dari.
Namq; grauis res est, & eget moderamine certo:
Crebra per insidias, per mala mille via est.
Nec plebem regere est in promptu: sæpe repugnat
Stulta; sub imperio dum putat esse graue.
Si nescit rex, quà commissas flectat habenas:
Nec medium prudens, inter vtrunq;, tenet:
Siq; libet stimulis, quàm loris fortiùs vti:
Iam subito casu, cum Phaëthonte, ruit:
Qui dum flammiferos Phœbi premit inscius axes;
Mergitur Eridani, fulmine fusus, aquis.

Crescit amor numi.

EMBLEMA XXXIII.

In Auarum.

Crescis, & Attalico domus alta renitet ab auro:
Corrasasq; colis, numinis instar, opes.
Nec satis hoc, animam lucris quoq; vendis iniquis:
Mercandô solers excutis omne solum:
Exanimisq; metu vigilas, trepidasq; pauore:
Multaq; possideas quum bona, plura cupis.
Sic quondam sitiens fugientia flumina captat
Tantalus: & posita continet ora dape.

Sicq;

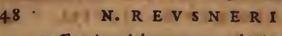
Sicq́, Midas tacto rex discruciatur ab auro:
Dum sua Pactolo flumine membra lauat.
Nec metuis (quanquam metuis permulta) quod hæres
Mox malè quæsitas puluere vertet opes.
Tutius est modica contentum viuere sorte:
In lætis mentem rebus habere piam:
Præsentisq́, Dei venerabile numen amare:
Si nescis, cunctas res ea vincit opes.

Rex suus reginæ placet.

EMBLEMA XXXIV.

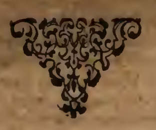

Ad Bartholomæum Reusnerum Medic.

CLasse petit Delphos Ceyx, Trachinius heros:
Dijs oblaturus munera grata suis:
Tempestas oritur maris ingens, atq; procella:
Quò maneat, coniux terq́;, quaterq́; rogat.
Fida viri coniux, & lecti gloria rara.
Sed frustrà, pietas debita suadet iter.
Sic abit ille quidem: medijs sed mergitur vndis:
Fluctibus, & ventis quum furit ira maris.
Alcyonen pius ingeminat sine fine maritus:
Ceycemq́; vocat non minùs ipsa suum:
Proq́; viri, superis facit irrita vota salute:
Thuraq́; fert casta relligiosa manu.
Ille perit ponto: nec coniux sola superstes,
Conscia iam fati, permanet absq; viro.
Nam thalamo quos iunxit hymen, mors iungit in vrna:
Cumq́; viro fiunt fratet, & vxor aues.

Sola

Sola viuit in illo.

EMBLEMA XXXV.

Ad Michaëlem VVirthium Jurecons.

Romulus Hersilia, cœli subit astra, relicta
Coniuge: quæ carum fletq́, gemitq́, virum.
Quam Iuno miserata, per Irim, ducit Olympo:
Coniugis hic, sed nunc conspicit ora Dei.
Excipit æthereæ sibi iunctam sede Quirinus:
Cum forma, nomen mutat, Oramq́, vocat.
Sancta fides thalami superat sic tempora vitæ:
Quæ benè vincta semel, numine teste, fuit.

Ibo

Ibo animis contrà.

EMBLEMA XXXVI.

Ad Albertum à Steten, Patr. Augustan.

D*Ente fremens, oculis trux, ſpumans ore, feroxq́;*
Pectore, vaſtat agros dum Calydonis aper:
Lecta manus iuuenum coëunt de gente Pelaſga:
Conficitur telis hinc Meleagre tuis.
O quàm fortis aper; media truculentus in ira,
Chriſticolûm cœtus vaſtat in orbe ſacros.
Dÿ ſaciant, nouus exurgat Meleagrus in armis:
Fortia qui caſo tela cruentet apro.

Fata

Fata viam inuenient.

EMBLEMA XXXVII.

Ad Matthæum Balerum Patr. Augustanum.

VT quondam Creta fertur Labyrinthus in alta,
Parietibus textum cæcis iter, ancipitemq́;
Mille vijs habuisse dolum: qua signa sequendi
Falleret indeprensus, & irremeabilis error.
Sic mundus latebris cæcis, flexuq́; doloso
Corruptos animos hominum frustratur: & implet
Innumeras errore vias: vix vnde reuerti

Sæpe datur: tanta eſt miſeri fallacia mundi.
Vtq́; ope virginea nullis iterata priorum
Ianua difficilis filo eſt inuenta reperto:
Quo duce Dædaleum Theſeus iter inde relegit.
Sola Dei ſic monſtrat iter dux gratia verum:
Quò reuocare gradum, ſuperasq́; euadere ad auras
Poſsit homo: tanta eſt ſortis miſeratio noſtræ.

Animum rege.

EMBLEMA XXXIIX.

Ad Obertum Giphanium Iuriſconſ.

Dum

DVm legit Eurydice flores, per amœna vireta:
Orpheio vix dum iuncta puella toro:
Occidit, in talum serpentis dente recepto:
Consortem linquit sic noua nupta suum.
Qui nescit motus animi cohibere feroces:
Accelerat mortem, perniciemq; sibi.
Fortis erat, Stygijs puer olim mersus in vndis
Aeacides: pede sed non quoq; lotus erat.
Cætera qui vincit, se vincere nescit, & iram:
Inuictusq; animis vincitur ipse suis.
At meliùs Iason, dum vellus ab hoste reportat
Phryxæum: laudis victus amore nouæ:
Calceolis lauat amissis in flumine plantas:
Comprimit affectus sic, cohibetq; suos.
Responsare cupidinibus, fortiq; superbæ
Qui scit, Oberte; Deo proximus, ille sapit.

Surſum corda.

EMBLEMA XXXIX.

Ad Carolum Utenhouium Patr. Gandiuenſem.

IVppiter Europam rapturus, Agenore natam:
Phœnicum ſimulans fertur in arua bouem.
Gaudet amans pulcri forma bouis: haud mora, tergo
Inſidet: & Cretam per freta virgo petit.
Dum petit hanc, littus reſpectat ſæpe relictum:
Donec ſe prodit Iuppiter eſſe Deum.
Fabula quid velit hæc ſibi, me ſi Carole quæris,
Accipe, mens hominis, regia virgo fuit:

Per

Per mare quam mundi defert miserabile corpus:
Sæpe tamen patrios respicit illa lares.
Scilicet humanis mens facta obnoxia curis,
Luminibus cordis te, Deus alme, videt:
Te colit, & vero te contemplatur amore:
Perfruiturq; sui cognitione boni.
Namq; bonum summum Deus est, finisq; bonorum
Summus: ab hoc vno vita, salusq; datur.

Cupio dissolui.

EMBLEMA XL.

Ad Martinum Crusium.

PEr iuga dum nemorum pharetrata Diana vagatur:
Errantem siluis Endymiona videt:
Deperit hunc amens: & vt oscula carpat ab ore
Pastoris: longo membra sopore grauat.
Tuta Diana diu sic oscula figit amanti:
Oscula Dijs magnis per mare digna peti.
Qui pius est, viuitq́ pius, moribusq́ beatus:
Adq́ Deum, sceleris purus, anhelat iter:
Per somnum Deus huic fert oscula blanda: piorum
Nimirum dulcis mors solet esse sopor.
Nam quos Christus amat, sibi iungit carne solutos:
Et rapit ad vitæ gaudia longa nouæ.
O dulcis requies: ô basia dulcia, cælo
Proxima: felices, qui meruêre frui.

NICO-

NICOLAI REVSNERI LEORINI SILESII, IC. ET P. C.

EMBLEMATVM LIBER QVARTVS.

Virtus præmium optimum.

EMBLEMA I.

Ad D. Rupertum à Stozingen Consiliarium Cæsaris.

AVreus æterno frondescens ramus honore:
Symbola virtutis clara perennis habet:
Pulcricomaq́ frequens hic crescit in ilice: magni
Quà nemoris spargit silua refusa comas.
Fortius vmbrosa nihil, aut fœcundius vsquam
Ilice: quæ viscum nobile fronde parit:
Et præter glandem, fert coccum læta rubentem:
Et folijs semper frondet amœna suis.
Sic magnum decus est virtutis, magna potestas:
Perpetuus splendor, perpetuusq́ vigor.
Fortius hac nihil est, nil fortunatius, & quod
Tam sit fœcundum sponte, feraxq́, sua.

Qui sapit, hunc oculis vestigat, menteq́ue ramum:
Nempe sub hoc virtus, sorsq́ue beata latet.
Auricomos nisi quis decerpserit arbore fœtus:
Elysias miser hic nescit adire domos.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ ΚΛΕΟΣ.

EMBLEMA II.

Ad Dauidem Coberum, Cæsaris Consiliarium.

SI cui fama placet, si laus, si gloria: virtus
Est opus, & constans sedulitate labor.
Nam socius Labor est casus virtutis in omnes:
Illa bonæ Famæ mater, at hic pater est.
Sunt comites vtriusq́ue Quies, Fortuna, Voluptas:
Quæq́ue domum seruat, quum venit, alma Salus.

Aliud.

Sponsa decens Virtus: sponsus labor: ambit hic illam:
Fit coniux: nouus hinc Gloria fœtus adest.

ΠΙΣΤΟΝ

ΠΙΣΤΟΝ ΚΥΔΟΣ ΕΧΕΙ ΑΡΕΤΗ.

EMBLEMA III.

Ad Joan. Heinricum Hainzelium,

Patr. & Sen. Augustanum.

COnstans est virtutis honos, & gloria fida:
Et memorem famam, qui benè vixit, habet.
Aspicis, vt iuuenis galea decoratus, & hasta,
Sceptriger, & geminum crus ocreatus ouet:
Fœmineam flagrans speciem cœlestis Honoris:
Quæ galeam dextro sub pede calcat humi:
Quæq; manu plenam cornu fert fruge beata:
Cincta comas, nudo conspicienda sinu.
Virtutem robur decet, & prudentia mentis:
Sub pede testudo quod domiporta monet;
Et cassis, cristis præsignis, & hasta: vigorem
Ingenij magni penna decora notat.
Sceptra, potestatem vitij ratione domandi:
Munitumq;, ocrea, pectus ad omne malum.
Qui per virtutem, verum sectatur honorem:
Et laudis magis est, quàm studiosus opum:
Sufficit huic, longumq; diu perdurat in æuum
Gloria, res, census, gratia, fama, fides.

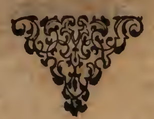
Huc cursus fuit.

EMBLEMA IV.

Ad Nicodemum Frischlinum Poët. & Com. Pal. Cæs.

MOns, qui verticibus petit arduus astra duobus;
Parnaßi, medio cur tenet orbe locum?
Dic mihi, Phœbe pater. nam Iuppiter, alite missa
Imperium fertur sic didicisse suum.
Sic ego. sic contrà retulit mihi Phœbus Apollo:
Quæ medio ducit semita calle, placet.
Fas vt sit cuiuis artes ediscere doctas:
Sic datur ad Musas currere recta via.
Ast opus est magno nixu, duroq; labore:
Conscenso donec vertice victor oues.
Quòd si difficiles aditus, virtutis amore,
Viceris: hæc precium palma, decusq; dabit.

Vnica

Vnica nobilitas virtus.

EMBLEMA V.

Ad Joan. Philippum Fuchsium à Pinbach. Andreæ F. Eq. Fr.

Est aliquid, longa censeri laude suorum:
Et claris ortum patribus esse domi.
Sed generis laus est tutissima: moribus vt sis
Nobilis, & vera simplicitate bonus.
Nam si cui generis laus est in origine sola:
Mox perit omnis in hoc nobilitatis honos.
Quòd si quis vitijs tantùm sit nobilis: ille
Immeritò titulum nobilitatis habet.
Nam quid habet cæcus tandem commune, Philippe,
Cum speculo? nunquid se videt ipse magis?
Turpe equidem, si nobilitat modò crimina vitæ
Nobilitas. virtus nobilitate prior.

Cedendo vince.

EMBLEMA VI.

Ad Hieronymum Oſium P. L.

QVid fruſtra niti, nec cedere velle furori
Currenti, aut ſtimulum calce ferire iuuat?
Aptiùs obſequio, quàm ſtulta vincitur ira:
Cedere qui neſcit, vincere neſcit homo.
Nónne reluctando, ſtimulo dum ſæpe feritur,
Plùs ſibi, quàm domino, ſic nocet acer equus?
Cedendo vinces meliùs: ſi cedere nolis
Impatiens: rabies gliſcit, & ira magis.

Spes proxima messis.

EMBLEMA VII.

Ad Joannem Orthmannum Leorinum.

R Vsticus vt gelidæ mandat sua semina terræ:
Et fructus tandem percipit inde nouos:
Sic nos è veteri pariter tellure renatos
Ferre decet fructus cum pietate bonos.
Turpe nefas, si quis sit pondus inutile terræ:
Ceu semen, moritur quod sine fruge bona.

Vis nescia vinci.

EMBLEMA IIX.

Ad Adamum Closium *Silesium.*

SCilurus en morti senex iam proximus,
Concordiæ octoginta natis symbolum
Pulcrum daturus insuperabilis suis:
Fasces dari mandat sibi: quos firmiter
Sic colligatos, singulis dat filijs:
Vnoq; nisu, aut alterò frangi iubet.
Pro viribus conantur omnes: at diu
Frustra laborant. dein scopas solui monet:
Et singulas à singulis iam virgulas
Frangi. labor non est opus, aut nisus grauis:
Patrem celeriter quisq; voti compotem
Reddit sui: pro fasce iam minutulas,
Flammis paratas subitis, cernit ferulas.
Concordiæ vis magna, vinci nescia:
Quæ quandiu durat: salus, victoria,
Felicitas durat. quòd si discordia
Incessit amens: omni amisso robore,
Ab hostibus vinci potest facilè suis:
Quamuis potens, & magnus sit exercitus:
Fugit salus, victoria, & felicitas.

ΑΙΡΩΝ

ΑΙΡΩΝ ΑΙΡΟΥΜΑΙ.

EMBLEMA IX.

Ad Henningum Hammelium Iuriscons.

Fallere consilio, res non operosa, sodalem:
Sed praeiudicij res solet esse grauis.
Consilij fructus suasoribus instat iniqui:
In caput auctoris fraus mala sæpe redit.
Sæpe dolis alios tentans euertere falsis:
Artibus interimit seq́, suosq́ malis.
Sic scrobe sæpe sua capitur venator: & auceps
Quos posuit, laqueis se capit ipse suis.
Sic polypus, conchæ dum carnem captat auarus,
Alterius capitur protinus ecce manu.

ΙΕΡΟΝ

ΙΕΡΟΝ Η ΣΥΜΒΟΥΛΗ.

EMBLEMA X.

Ad Ioannem Sagerum Medicum.

Consilium, res sacra: cauet consultor amicus
Consilio cuiquam velle nocere suo.
Fraudis, fraude sua, perit improbus auctor iniquæ:
Et patitur telis vulnera facta suis.
Ense suo Marium iugulat sic Pollio: telo
Sic Brasidas hostem conficit ipse suo.
Sic Phalaris tauro violenti membra Perilli
Torret: & infelix imbuit auctor opus.
Sic monstratorem sacri Busiris iniqui
Mactat: vt Aegypto det Iouis imber aquas.
O quàm iusta Dei lex, & sententia iusta est:
Artificem fraudis fraude perire sua.

ΕΦΗ-

ΕΦΗΜΕΡΟΙ ΤΥΧΑΙ.

EMBLEMA XI.

Ad Marcum Thennium Augustanum.

DVm rebus fortuna fauet nimis æqua secundis:
Parciùs infidæ crede, nec alta sape.
Nam quum blanditur nimium fortuna serena:
Captatum stultos insidiosa venit.
Quos semel est complexa hedera, enecat illicò frondes:
Quos fortuna fouet, strangulat, æqua nimis.
Quod donat fortuna, time: venit illicò raptum:
Eripit vt Solem nubila sæpe dies.
Sorte tua potiùs gaude: laudabile Marce
Viuere naturæ conuenienter erit.

b Omne

Omne nocet nimium.

EMBLEMA XII.

Ad Thobiam Zorerum IC. Consil.
Palatinum.

NEc mihi diuitijs contingat grandibus uti:
Nec me paupertas rursus iniqua premat.
Difficilis res est, opibus non tradere mores:
Pauperiesq́ probro sæpe maligna datur.
Inter vtrunq́ malum, benè viuere deligo paruo:
Felix, cui modicas dat Deus æquus opes.
Si minus exundat Nilus, miniúmve, per æstum,
Quàm satis est: Pharios mox premit atra fames
Omne nocet nimium: modus est pulcerrima virtus:
Et modicis rebus gratia maior inest.
Stultus plura cupit, quàm vitæ postulat vsus:
Quod satis est, homini sufficit herclè pio.

ΠΛΟΥΤΟΣ ΑΦΑΝΗΣ.

EMBLEMA XIII.

Ad Sebastianum Rœtingerum Iurisconsultum.

MArti sacrificant Ephialtes acer, & Otus:
Barbara quem vinctum crure catasta tenet.
Condit iners aurum, congestis vndiq; saccis:
Et cumulat magnas semper auarus opes.
Crescunt diuitiæ: numorum dira cupido
Crescit: & inter opes Euclio viuit inops.
Nam veluti pictis gaudet sine mente tabellis:
Et tanquam sacris parcit auarus homo:
Grande nefas censet quibus vti ritè, fruiq;:
Sic, nisi diuitias, nil malè sanus amat.
Sic auri formica vigil componit aceruos:
Compositis vti nescia diuitijs.

Munerum vis.

EMBLEMA XIV.

Ad Joannem Bonriederum Jurisconsultum.

Quis credat? laqueo lepus pusillus
Ingentem trahit aureo leonem.
Certat muneribus profana turba:
Corrumpens animos ducum suorum:
Et placans sibi, leniensq; multo
Auro: quum satius sit emereri
Plena munera maximorum honorum,
Sanctitate, fide, innocentiaq;.
Piscari libet aureo sed hamo:
Nam placant homines, deosq; dona.

ΠΛΟΥ-

ΠΛΟΥΤΟΣ ΑΠΛΟΥΤΟΣ.

EMBLEMA XV.

Ad Sebastianum Coruinum Neoburgium.

Miluus, & accipiter, pardus, tigrisq́ relinquit
Potum, escamq́ aliis, quam vorat, atq; bibit.
Sic partas aliis plerunq; relinquit auarus,
Per fas, atq; nefas quas cumulauit, opes.
Qui malè lucratur, damnum facit ille, pudore
Cum turpi mistum. quid iuuat inde lucrum?
Si quis opes amat, has iustè sibi comparet ille:
Nam malè parta, male copia sæpe perit.

b 3 Christo

Chriſto duce, & auſpice Chriſto.

EMBLEMA XVI.

Ad Henricum Porſium P. L.

FLore nitens croceo Clytie (mirabile dictu)
Perpetuò Phœbi ſeruat euntis iter:
Seu tenet occaſum; ſummo ſeu ſurgit ab ortu:
Seu ſpacio Phœbus diſtat vtrinq; pari.
Sol vitæ, Chriſtus Deus eſt, lux lucis amatæ:
Cuius nos fas eſt ſemper amore trahi.
Felix, cui dux ille viæ cœleſtis adhæret:
Quem qui non ſequitur, Tartara nigra ſubit.

Ira ſu-

Ira furor breuis.

EMBLEMA XVII.

Ad Joachimum, Joach. F. Camerarium Medicum.

ASpicis, vt torto volitet ſub verbere turbo:
Quem celer hic ſolita verſat ab arte puer.
Dant animos plagæ: gyros trahit actus habena
Immodicos: nec, quò turba feratur, habet.
Ira furor breuis eſt: ſtimulis agitata minarum
Euolat: & vires colligit inde ſuas.
Sæuior immiſſis furit hinc, velut ignis, habenis:
Præcipitemq; furens, quò libet, ardor agit.
Qui ſapit, haud longum tempus concedet in iram:
Iratoq; dari non volet arma ſibi.

Mentam

Mentam ne comedas.

EMBLEMA XIIX.

Ad Adolphum Occonem Medicum & Historicum.

Mentam ne comedas, neq; plantes tempore belli:
Sic equidem veterum regula sancta monet.
Cur? an quòd timidas facit, imbellesq; cohortes
Frigida? sic magnus censet Aristoteles.
An quòd delicijs facit indulgere, gulæq;:
Cum condimentis hæc, & odore placet?
An quòd & hæc metuit ferrum, si credere fas est:
An quòd dissidijs tunc vetat esse locum:
Quando semel longo durat sata tempore, menta
Fertilis, & damnis ditior vsq; suis?
An potiùs Venerem quòd iners remoratur amicam?
Nec reparat damnum Martis ab ense datum?

ΟΜΙΛΙΑΣ

ΟΜΙΛΙΑΣ ΓΕΡΑΙΤΕΡΑΣ ΦΙΛΕΙ.

EMBLEMA XIX.

Ad Nicolaum, Nicolai F. Redigerum, Patr. Vratislauiensem.

SI colis, & tractas polium: te fama, decusq;
(Sic canit Hesiodus) te comitatur honos:
Cæruleum versper, niueum quod conspicit Eos:
Purpureum medius, Sole calente, dies.
Triplex est ætas hominis, triplexq; senectus:
Felix, officium quæ facit apta suum.
Multa docent anni: longo venit vsus ab æuo:
Mens sequitur prudens, consiliumq; senes.
Quid liceat, norunt, & quid sit fasq;, nefasq;:
Si sapis, hos digno semper honore cole.
Dilige canitiem: rugas reuerere seniles
Promptus: & arbitrio viuere disce senum.
Sic laudem tibi, sic famam sine labe perennem:
Sic potes æternum conciliare decus.

c Splendi-

Splendida miseria.

EMBLEMA XX.

Ad Ioannem Christophorum Fuchsium in VVallenburg Eq. Fr.

Magnus honos generis, sed census maior habetur:
Nam vulgus censu diuite cuncta probat.
Ille quidem miser est, cui nobilitare dolorem
Nobilitas vitæ, pauperiemq́, solet.
Sed malè. nam quamuis paupertas vilis habetur:
Nec benè nobilitas pascit egena famem:
Si tamen illa genus magnum virtutibus auget:
Immensas superat totius orbis opes.
Quæ venit ex opibus, quid erit, nisi fumus ab igne,
Gloria? qui parua sæpe gelatur aqua.
Qui rectè viuit, solus mihi nobilis ille,
Et bonus, & sapiens, & benè diues erit.
At tibi nec splendor generis, nec copia diues,
Nec virtus, Fuchsi, deficit, arsq́, potens.
Felix ô nimium felix. sic nobilis ergo,
Sic bonus, & sapiens, & benè diues eris.

Trans-

Transeundum.

EMBLEMA XXI.

Ad Casparum Orthmannum.

Vita quid est? nihil est, nisi velox transitus: alis
Transuolat ambiguis, mobilis instar auis.
Vna fuga est: fugit hora, fugitq́; volatilis ætas:
Ceu turbo cæcus, ceu leuis vnda fugit.
Ceu fumus tenues subitò vanescit in auras:
Aut si quid fumo vilius esse potest.
Disce mori, finemq́; ab origine cernere disce:
Et fontem vitæ disce videre tuæ.
Aspice quale sit hoc fœdum, atq; exangue cadauer:
Cui subito similem te facit hora breuis.
Longior haud ætas hominum, quàm gratia florum:
Vna dies nasci quos videt, vna mori.

Aliud.

Vita viatoris quasi transitus: omneq́; finem,
Quicquid hic immundus mundus honorat, habet.
Transit honos, transit fortuna, pecunia transit:
Mente Deo similis, corpore transit homo.
Transiuêre patres: simul hinc transibimus omnes:
In cælo patriam, qui benè transit, habet.

Mater iniustitiæ, tyrannis.

EMBLEMA XXII.

Ad Joannem Brastbergum Jurisc. & Cancell. VVirtebergicum.

Perpetuum bellum est elephanti, & morte piandum
Dracone cum Titanico.
Peruigil hic elephantinas male vulnerat aures:
Aestuq; lassus, & siti,
Frigidulum cupidè nimis imbibit ore cruorem:
Quo factus ebrius semel
Rumpitur, opprimiturq; procax: animamq; refuso
Cum sanguine euomit suam.
Sic populum latè credentûm Marte fatigat
Furor tyrannorum potens
Assiduo: quorum sitiunt sine fine cruorem,
Immanitate barbari:
Nec rabiem satiant diram: nisi cæde piorum
Sint ebrij innocentium.
Tunc rupti sanctum reuomunt, Brastberge, cruorem:
Magnoq; cum probro suo,
Singultant animam fœdam; pœnisq; sub Orco
Mactantur hinc perennibus.

Cuncta poteſt vſus.

EMBLEMA XXIII.

Ad Ioan. Fridericum, & Ioan. Henricum Schertelinos, à Purtebach.

CEu putredo trabes, & lignum conſicit ignis:
Sic torpor mentem, curaq́ ſæpe necat.
Et ceu vomer iners ſcabreſcit ſorde, ſituq́:
Sic mens pigritia, lentitiaq́ perit.
Cuncta poteſt vſus: labor improbus omnia vincit:
Quem quicunq́ fugit, iam decus omne fugit.

In Paguro sapientia.

EMBLEMA XXIV.

De Paulo Ebero S. Th. D.

QVid modicas paruo rides in corpore vires?
Pectore si magnus sum, Polypheme, sat est.
Scilicet est paruis etiam sua gratia rebus:
Formica quoq; vis, & sua bilis inest:
Et sua commendat sapientia rara pagurum:
Pendet hic è collo, magna Diana, tuo.
Consilij signum prudentis: in æde dicata
Quæ gaudes Ephesi per tua sacra coli.
Malo mihi paruo sit mens in corpore magna:
Quàm Cyclopæo robore membra geram
Mentis inops. malè sic habitat mens ardua Galbæ:
Ingenuas vires, nobile pectus amo.

Per

Per saxa, per ignes.

EMBLEMA XXV.

In Planum.

Fortunam dubio quid quaeris in aequore caecam?
Quid mundi solers excutis omne latus?
Stulta, grauisq; via est, tanto bona velle caduca:
Tormentis quaestus, naufragijsq; sequi.
Nec caput argento, merci praeferre salutem:
Ast immaturam mortis adire viam.
Si vendas animam lucro: post vltima fata,
Quod tibi de lucro diuite nomen erit?
Nec fortuna diu fauet, & mox omnia versat:
Incertam praebet qualibet hora fidem.
Sic larus, aequoreis victum qui quaerit in vndis,
Praelia cum ventis irrequieta facit.
Quaerere virtutem praestat, quàm quaerere censum:
Te, Plane, sed gratis poenitet esse probum.

Omne

Omne rarum, carum.

EMBLEMA XXVI.

Ad Laurentium Gualtherum Cuchelium Medicum.

NEscit homo, maluæ vis quanta sit, asphodeliq́;:
Quæ passim ingrato sub pede trita iacent.
Si Nepa lethiferum sparsit per membra venenum:
Asphodeli tuius floribus esse potes.
Sacra Magis est herba: grauatis malua salubris
Corporibus: morbi quæ fugat omne malum.
Quò quid rarius est, hoc carius: optima quum sit
Rebus in humanis, vilis habetur aqua.
Quæ libeant, si fas est sponte cuiq́; potiri:
Frigidiùs, quamuis sint bona, semper amat.
Rara iuuant: sordet piper Indis; pulegioq́;
Quod spernunt alij, primus habetur honos.
Quæ noua sunt, capiunt animos: fastidia contrà
Cuiuscunq́; rei copia magna parit.

Tempus

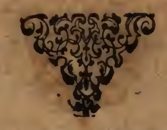

Tempus eme.

EMBLEMA XXVII.

Ad Albertum Fabrum Iurisconsultum.

CAriu est, quodcunq; emitur, licet exiguum sit:
Carior est, vænum quæ datur, omnis aqua.
Sic ætas homini bona, sic est tempus emendum
Vtile: si verum littera sacra monet,
Sit quamuis rerum vilissima nunc aqua vulgò:
Si sit opus, quouis gratior ære placet.
Carius argento tempus, preciosius auro:
Amplius haud redimi, quod perit, ære potest.
Labitur occultè, ceu mollis, & effluit, vnda:
Quam semel elapsam non reuocare potes.
Tempore, dum licet, vtendum: fugit ocyus amne
Hora breuis: nec, quæ præterit, hora redit.

Sustine, & abstine.

EMBLEMA XXIIX.

Ad Hadrianum Junium Medicum.

CAlceolo dextrum munire, lauare sinistrum
Pythagoras pelui cur monet antè pedem?
Quaris, cur? monet abstineas vt, sustineasq́;:
Abstineas prauo, sustineasq́; bonum.
Sincerum est nisi vas, quodcunq́; infundis, acescit:
Sordida si qua latent pectore, prima laua.
Sin minus, aduersus casus benè prouidus omnes
Præmuni pectus speq́;, fideq́; tuum.

Maxi-

Maxima victoria, victa voluptas.

EMBLEMA XXIX.

Ad Josephum Scaligerum, Jul. Cæs. F.

PEr Lydos dum carpit iter cum milite Xerxes
Innumero: platanum per loca sola videt:
Aeriam platanum, præbentem frondibus vmbram
Pulcricomis: raptus cuius amore fuit.
Protinus armillis decorans, & torquibus aureis;
Et quicquid decoris regia vestis habet:
Militis oblitus rex, militiæq́; : sub vmbris
Castra locans, duci tempora læta monet:
Perq́; diem totum, re non cogente, moratus:
Indulget genio, dulcia carpit iners.
O rem ridiculam. ô quantum est in rebus inane:
Maxima pars hominum non facienda facit:
Dum facienda fugit, platanum sectata: voluptas
Quando sub hac regnum nunc geniale tenet:
Dumq́; oblita suæ mentis, modo corpus honorat:
Ac ne sæpe quidem corpus honorat iners
Sed potiùs turpi vitiorum labe malorum
Dedecorat: sic mens turpificata perit.
Quò fit, homo, dum viuit, vt aut nihil, aut malè quiduis,
Aut aliud, quod non est opus, omnis agat.

Fronti nulla fides.

EMBLEMA XXX.

Ad Martinum Neandrum Leorinum.

FRonte hilari qui sunt, & tristi corde: fatebor
Illos inimicos esse longè pessimos:.
Quos nec, vt apprendas, nôris, nec quomodo mittas:
Hos, si sapis, mecum cautus semper fuge.
Nam dextra monstrant panem: lapidemq́; sinistra,
Aut virus occultant manu.
Sic rex Antigonus superos rogat: vt queat esse
Tutus suis ab amicis, non ab hostibus.

Vbi ami-

Vbi amici, ibidem opes.

EMBLEMA XXXI.

Ad Joannem Blosium Mathematicum.

THesaurus bonus est, prudens & fidus amicus:
Si nempe amicus est, ita vt nomen cluet.
Cedant diuitiæ, cedant ingentia rura:
Nil homini, amico opportuno est amicius.
Plus homini prodest, opibus sine, certus amicus;
Quàm magnæ opes prosunt, amicis sine bonis.
Spernit opes, gazasq. suas Scytha durus: amicos.
Qui possidentem, possidere maximas
Monstrat opes. sic & thesauros iactat amicos,
Quos beneficijs ornauit immensis, suos
Magnus Alexander, Ioue natus, & inclytus heros:
Orbis triumphator potens quadruplicis.
Quærit opes parasitus; amici pectus amicus
Fidum sui, certamq. beneuolentiam.

Pestis adulator regum.

EMBLEMA XXXIV.

Ad Vitum Curnerum Iurisconsultum.

Simiolam Leo terrestrem, Delphine marinam
Quando voras æger, sanior esse potes.
Quadrupedum rex es Leo, tu Delphine natantûm:
Imperium vobis terra dat, atq; mare.
Perdit adulandi gens prudentissima, magnas
Aulas, & regum languida corda facit:
Qui sapit, hos princeps scurras, ceu dira venena,
Incolumes regno non volet esse suo.

Vt ho-

Vt homo est, ita morem geras.

EMBLEMA XXXV.

Ad Ludouicum, Joach. F. Camerarium.

DVm lepores magno præscribunt iura leoni:
Aequalemq́; volunt omnibus esse locum:
Maior ne premat imperio violente minorem:
Sed vires cedant legibus, arma togæ:
Recta quidem lepores, verùm sine mente fatetur
Dicere, quæ dicant, & sine dente Leo.
Purpura terga decet leporum, rex inquit: & vngue
Pugnaces iubet hos dilaniare feras.
Sic monet haud quisquam sæuos impunè tyrannos:
Quìs pro lege magis vis violenta placet.
Quod libet, hoc fas esse putant. contraria qui vult
Dicere: mox pœnas pro pietate luit.
Sic olim Siculus pro libertate Tyrannus
Mactandum Polidi morte Platona dedit.
Talis Prexaspis, talis Callisthenis olim
Sors fuit: & nocuit candor vtriq; suus.

Stet pro ratione voluntas.

EMBLEMA XXXVI.

Ad Bartholomæum Schonbornium Medicum.

CErnis, vt infirmis balæna minaciter agnis
Iura det; & leges imperiosa ferat:
Atq; repugnantes crudeli dente lacessat:
Et laceret rictu, dilanietq; suo.
Sic edicta pijs proponunt dura tyranni:
Plena metus, omni quæ ratione carent.
Sic volo, sic iubeo (clamant) lex vna, voluntas
Sit mihi: plus æquo vis inimica valet.
Si non his parent, pereunt discrimine nullo,
Turba insons, gladio, funibus, igne, rota.
Monstra tuis regnis, Deus, has auerte precamur:
Atq; tyrannorum vim, rabiemq; preme.

Fiducia

Fiducia concors.

EMBLEMA XXXVII.

Martini Capleri, & Saræ VVeiccerfreutera Epithalamium.

Casta suo nubit Martino Sara marito:
Dijfaciant, pactus ne malè cedat hymen.
Sic oleam vitis, vitem desiderat vlmus:
Sic rutam ficus, cynnama nardus amat.
Sic chalybem magnes: sic vnio, cordis amica,
Coralium, socio iungit amore sibi.
Turture sic gaudet turtur, corniceq; cornix:
Compare sic compar gaudet amata suo.
Perpetuo Charites sedeant, Suadelaq; lecto:
Sitq; Venus custos, Mercuriusq; tori.
Composito socialis eget sermone voluptas:
Quæ data sunt apto tempore, verba valent.
Blandos blanda decent: quod postulat vnus, hoc alter
Spontè velit coniux, & sine lite, ratum.
Sit præsto, faueatq; pijs Concordia votis:
Sit Pax, sit bona Sors, sit comes alma Salus.
Copia sit Cornu præsens opulenta benigno:
Fœcundoq; fluat lacq;, merumq; toro.

Tria mala bona.

EMBLEMA XXXIIX.

Ad Joannem SturZelium Jurecos. Sp.

Θάλασσα, καὶ πῦρ, καὶ γυνὴ κακὰ τρία.
Tria sunt mala, Aequor, Ignis, atque Fœmina.
Verùm ne dicit Comicus? non arbitror.
Aqua omnium est rerum optima (inquit Pindarus)
Auroque longè præstat ignis splendido:
Pincipia sunt hæc omnium rerum duo
Corporea: quæ vitam propagant, & fouent
Mortalium. ceu nascitur quondam Venus
Mari: Saturnus quod genitalibus patris.
Cæli amputatis posuit impius sui.
Sic maximum vitæ bonum sunt nuptiæ:
Quum vir bonus dulci potitur coniuge:
Quæ firmamentum est vnicum familiæ:
Columen domus: lecti iugalis gaudium:
Curæ leuamen: & vitæ adiutorium:
Cordisque Margarita diues: vnio
Sola vnionum vna omnium pulcerrima.
Non igne, non aqua magis in mundo est opus:
Quàm coniugum sancta piorum copula:
Qua vita semper sobole reparatur noua
Humana: quum mors falce nos metit sua.

Nimi-

Nimirum hoc eſt, ſapiens quod olim antiquitas
Ignem ſacris, aquamq́ nuptialibus
Præferre ſueuit: & domi ſolennia
Apponere hæc nuptæ nouæ donaria.
Hoc veluti ſacramento firmans fœdera
Connubialia: & legem ſic dans tori:
Vt pura ſit fides, amorq́ candidus:
Diuulſus haud querimonijs vnquam malis:
Ceu purgat ignis, expiat luſtratq́ aqua.
Tu, Sponſe, nuptam dum tibi quæris nouam,
Pulcram, piam, probam, pudicam virginem:
Mores, fidesq́ quam decent: metus Deûm,
Parentum amor, propinquorum concordia,
Et cura cui domus placent: rectè facis,
Sanctis Dei æterni obſecundans legibus.
Nam conſulens famæ tuæ, dum ſeculum
Præſens honoras, prouides in poſterum.
Maritus es iam, mox fies (opto) pater:
Vtrunq́ nomen dulce, vtrunq́ amabile eſt.
Multos per annos ſic tua cum coniuge
Viues beatus in tuis hîc liberis:
Aqua fruens, & igne: ſanus corpore
Et mente: cunctis affluens vitæ bonis.
Sors hæc piorum eſt coniugum: præter Deum,
(O tuta res) nil in mundo timentium.
I nunc, malum dic nuptias. nam veriùs

Tria ſunt bona, Aequor, Ignis, atq; Fœmina.
Θάλασσα, καὶ πῦρ, καὶ γυνὴ ἀγαθὰ τρία.

Ingenij ſtat ſine morte decus.

EMBLEMA XXXIX.

Ad Nicolaum Steinbergerum P. L.

SErta comas, vnguen nares, aqua frigida palmas,
Lux oculos, aures vox iuuat, eſca gulam:
Quid tum? ſerta cadunt: vnguen moritur: breuis & lux
Occidit: vnda fugit: vox abit: eſca perit.
Paruo cuncta iacent euanida tempore: ſola
Ars remanet, memori condita mente ſemel.
Scilicet hac hominis vitam non deſerit vnquam:
Sponte ſua nos ars, ingeniumq; iuuat.
Pulcrior haud flos vllus, odor fragrantior vſquam:
Mollior haud tactus, viſus amabilior:
Suauior harmonie, cibus haud eſt dulcior arte:
Viuitur hac ſolùm: cætera mortis erunt.

ΗΛΙΟΣ

ΗΛΙΟΣ ΕΣΠΕΡΑ ΜΗ ΦΘΟΝΕΙ.

EMBLEMA XL.

Ad Andream Alciatum Iurisconsultum, Io. Sambucum Historicum, Hadr. Iunium Medicum, V. CL. Emblematum scriptores.

ANni rector, & arbiter dierum,
Mundi fax, oculusq́, lucis auctor:
Sol haud inuidet Hespero: nec ægrè
Fert hic, æthere si qua tunc sereno
Fulget stellula. Sic beate Iuni,
Sic Sambuce diserte, túq́, sancti
Consultissime Iuris Alciate:
Quos Apolline Musa patre terris
Tres nuper peperit Thaleia Soles:
Aeui lumina clara sempiterni:
Sic (inquam) mihi vos breuem potesse
Haudquaquam reor inuidere lucem:
Consors quando lyræ repentè vestræ
Factus, me super astra tollo lætus:
Vt si stella decore non perenni;
At stellam simulans, Cometa saltem
Ad tempus liquido micem sub orbe.
Sic spero. quid enim meo nitore

Splendori

Fronti nulla fides.

EMBLEMA XXX.

Ad Martinum Neandrum Leorinum.

FRonte hilari qui sunt, & tristi corde: fatebor
Illos inimicos esse longè pessimos:
Quos nec, vt apprendas, nôris, nec quomodo mittas:
Hos, si sapis, mecum cautus semper fuge.
Nam dextra monstrant panem: lapidemq́; sinistra,
Aut virus occultant manu.
Sic rex Antigonus superos rogat: vt queat esse
Tutus suis ab amicis, non ab hostibus.

Vbi ami-

Vbi amici, ibidem opes.

EMBLEMA XXXI.

Ad Joannem Blosium Mathematicum.

THesaurus bonus est, prudens & fidus amicus:
Si nempe amicus est, ita vt nomen cluet.
Cedant diuitiæ, cedant ingentia rura:
Nil homini, amico opportuno est amicius.
Plus homini prodest, opibus sine, certus amicus;
Quàm magnæ opes prosunt, amicis sine bonis.
Spernit opes, gazasq; suas Scytha durus: amicos.
Qui possidentem, possidere maximas
Monstrat opes. sic & thesauros iactat amicos,
Quos beneficijs ornauit immensis, suos
Magnus Alexander, Ioue natus, & inclytus heros:
Orbis triumphator potens quadruplicis.
Quærit opes parasitus; amici pectus amicus
Fidum sui, certamq; beneuolentiam.

Amiçorum paria.

EMBLEMA XXXII.

Ad Paulum Melissum.

Pirithoo Theseus, Pylades comes ivit Oresti:
Patroclo Aeacides, Nisus at Euryalo.
Par fuit his virtus, & amor, candorq́ fidesq́:
Qualis in Atridis, Tyndaridisq́ fuit:
Fratribus in Siculis qualis, geminisq́ Palicis:
Qui duo corporibus, mentibus vnus erant.
Sic ego te fratrem, sic tu me dilige frater:
O animo penitus Paule recepte meo.
Sim tuus Euryalus: sim certus amicus Orestes:
Patroclusq́ tuus, Pirithousq́ tuus:
Tuq́ meus Nisus, Pylades meus, oro, Melisse:
Tu sis Aegides, Aeacidesq́ meus.
Sim tibi Castor ego: sis tu mihi deniq́ Pollux:
Tu sis Amphion: sim tibi Zethus ego.
Sim minor Atrides ego: sis tu maior: amore
Sic certare duos fasq́, piumq́ reor.

Nulla

Nulla est sincera voluptas.

EMBLEMA XXXIII.

Ad Uuenceslaum Raphanum Medicum.

NVlla adeò terris affulget pura voluptas:
Quam tetro vitiet non tibi felle dolor.
Contigit humanæ sors isthæc addita vitæ:
Vt subeant lætæ tristia plura vici.
Haud secus ac Soli tenebræ, veriq́; tepenti
Tristior ingrato frigore bruma subit.
Aut veluti tumidas glomerat quum turbo procellas,
Disjicit incertam per freta mota ratem.
Si sapimus, lætis vtamur, amice, diebus:
Gaudia non durant, mox fugitiua volant.

Pestis

Pestis adulator regum.

EMBLEMA XXXIV.

Ad Vitum Curnerum Iurisconsultum.

SImiolam Leo terrestrem, Delphine marinam
Quando voras æger, sanior esse potes.
Quadrupedum rex es Leo, tu Delphine natantûm:
Imperium vobis terra dat, atq; mare.
Perdit adulandi gens prudentissima, magnas
Aulas, & regum languida corda facit:
Qui sapit, hos princeps scurras, ceu dira venena,
Incolumes regno non volet esse suo.

Vt ho-

Vt homo est, ita morem geras.

EMBLEMA XXXV.

Ad Ludouicum, Joach. F. Camerarium.

DVm lepores magno praescribunt iura leoni:
Aequalemq́, volunt omnibus esse locum:
Maior ne premat imperio violente minorem:
Sed vires cedant legibus, arma togae:
Recta quidem lepores, verùm sine mente fatetur
Dicere, quae dicant, & sine dente Leo.
Purpura terga decet leporum, rex inquit: & vngue
Pugnaces iubet hos dilaniare feras.
Sic monet haud quisquam saeuos impunè tyrannos:
Quis pro lege magis vis violenta placet.
Quod libet, hoc fas esse putant. contraria qui vult
Dicere: mox poenas pro pietate luit.
Sic olim Siculus pro libertate Tyrannus
Mactandum Polidi morte Platona dedit.
Talis Prexaspis, talis Callisthenis olim
Sors fuit: & nocuit candor vtriq́, suus.

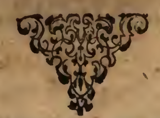
Stet pro ratione voluntas.

EMBLEMA XXXVI.

Ad Bartholomæum Schonbornium Medicum.

CErnis, vt infirmis balæna minaciter agnis
Iura det; & leges imperiosa ferat:
Atq; repugnantes crudeli dente lacessat:
Et laceret rictu, dilanietq; suo.
Sic edicta pijs proponunt dura tyranni:
Plena metus, omni quæ ratione carent.
Sic volo, sic iubeo (clamant) lex vna, voluntas
Sit mihi: plus æquo vis inimica valet.
Si non his parent, pereunt discrimine nullo,
Turba insons, gladio, funibus, igne, rota.
Monstra tuis regnis, Deus, hæc auerte precamur:
Atq; tyrannorum vim, rabiemq; preme.

Fiducia

Fiducia concors.

EMBLEMA XXXVII.

Martini Capleri, & Saræ VVeiccersfreuteræ Epithalamium.

CAsta suo nubit Martino Sara marito:
Dÿ faciant, pactus ne malè cedat hymen.
Sic oleam vitis, vitem desiderat vlmus:
Sic rutam ficus, cynnama nardus amat.
Sic chalybem magnes: sic vnio, cordis amica,
Coralium, socio iungit amore sibi.
Turture sic gaudet turtur, corniceq; cornix:
Compare sic compar gaudet amata suo.
Perpetuo Charites sedeant, Suadelaq; lecto:
Sitq; Venus custos, Mercuriusq; tori.
Composito socialis eget sermone voluptas:
Quæ data sunt apto tempore, verba valent.
Blandos blanda decent: quod postulat vnus, hoc alter
Spontè velit coniux, & sine lite, ratum.
Sit præsto, faueatq; pÿs Concordia votis:
Sit Pax, sit bona Sors, sit comes alma Salus.
Copia sit Cornu præsens opulenta benigno:
Fœcundoq; fluat lacq;, merumq; toro.

Tria mala bonâ.

EMBLEMA XXXIIX.

Ad Joannem SturZelium Jurecos. Sp.

Θάλασσα, καὶ πῦρ, καὶ γυνὴ κακὰ τρία.
Tria sunt mala, Aequor, Ignis, atq; Fœmina.
Verùm ne dicit Comicus? non arbitror.
Aqua omnium est rerum optima (inquit Pindarus)
Auroq; longè præstat ignis splendido:
Pincipia sunt hac omnium rerum duo
Corporea: quæ visam propagant, & fouent
Mortalium. ceu nascitur quondam Venus
Mari: Saturnus quod genitalibus patris.
Cœli amputatis polluit impius sui.
Sic maximum vitæ bonum sunt nuptiæ:
Quum vir bonus dulci potitur coniuge:
Quæ firmamentum est vnicum familiæ:
Columen domus: lecti iugalis gaudium:
Curæ leuamen: & vitæ adiutorium:
Cordisq; Margarita diues: vnio
Sola vnionum vna omnium pulcerrima.
Non igne, non aqua magis in mundo est opus:
Quàm coniugum sancta piorum copula:
Qua vita semper sobole reparatur noua
Humana: quum mors falce nos metit sua.

Nimi-

Nimirum hoc est, sapiens quod olim antiquitas
Ignem sacris, aquamq; nuptialibus
Præferre sueuit: & domi solennia
Apponere hæc nuptæ nouæ donaria.
Hoc veluti sacramento firmans fœdera
Connubialia: & legem sic dans tori:
Vt pura sit fides, amorq; candidus:
Diuulsus haud querimonijs vnquam malis:
Ceu purgat ignis, expiat lustratq; aqua.
Tu, Sponse, nuptam dum tibi quæris nouam,
Pulcram, piam, probam, pudicam virginem:
Mores, fidesq; quam decent: metus Deûm,
Parentum amor, propinquorum concordia,
Et cura cui domus placent: rectè facis,
Sanctis Dei æterni obsecundans legibus.
Nam consulens famæ tuæ, dum seculum
Præsens honoras, prouides in posterum.
Maritus es iam, mox fies (opto) pater:
Vtrunq; nomen dulce, vtrunq; amabile est.
Multos per annos sic tua cum coniuge
Viues beatus in tuis hîc liberis:
Aqua fruens, & igne: sanus corpore
Et mente: cunctis affluens vitæ bonis.
Sors hæc piorum est coniugum: præter Deum,
(O tuta res!) nullum metuendo timentium.
I nunc, malum dic nuptias. nam veriùs

Tria sunt bona, Aequor, Ignis, atq; Fœmina.
Θάλασσα, καὶ πῦρ, καὶ γυνὴ ἀγαθὰ τρία.

Ingenij stat sine morte decus.

EMBLEMA XXXIX.

Ad Nicolaum Steinbergerum P. L.

SErta comas, vnguen nares, aqua frigida palmas,
Lux oculos, aures vox iuuat, esca gulam:
Quid tum? serta cadunt: vnguen moritur: breuis & lux
Occidit: vnda fugit: vox abit: esca perit.
Paruo cuncta iacent euanida tempore: sola
Ars remanet, memori condita mente semel.
Scilicet hac hominis vitam non deserit vnquam:
Sponte sua nos ars, ingeniumq; iuuat.
Pulcrior haud flos vllus, odor fragrantior vsquam:
Mollior haud tactus, visus amabilior:
Suauior harmonie, cibus haud est dulcior arte:
Viuitur hac solùm: cætera mortis erunt.

ΗΛΙΟΣ

ΗΛΙΟΣ ΕΣΠΕΡΑ ΜΗ ΦΘΟΝΕΙ.

EMBLEMA XL.

Ad Andream Alciatum Iurisconsultum, Io. Sambucum Historicum, Hadr. Iunium Medicum, V. CL. Emblematum scriptores.

ANni rector, & arbiter dierum,
Mundi fax, oculusq́, lucis auctor:
Sol haud inuidet Hespero: nec ægrè
Fert hic, æthere si qua tunc sereno
Fulget stellula. Sic beate Iuni,
Sic Sambuce diserte, túq́, sancti
Consultissime Iuris Alciate:
Quos Apolline Musa patre terris
Tres nuper peperit Thaleia Soles:
Aeui lumina clara sempiterni:
Sic (inquam) mihi vos breuem potesse
Haudquaquam reor inuidere lucem:
Consors quando lyræ repentè vestræ
Factus, me super astra tollo lætus:
Vt si stella decore non perenni;
At stellam simulans, Cometa saltem
Ad tempus liquido micem sub orbe.
Sic spero. quid enim meo nitore

Splendori

Splendori queo derogare vestro?
Quorum cedo equidem lubens honori,
Et magnis titulis: nec inuidenda
Paßim quos mea Musa laude tollit:
Aeuo vix moritura nascituro.

FINIS.

IERE-

IEREMIAS REVS-NERVS LEORINVS, IACOBO MONAVIO, PATRICIO Vratislauiensi, V. CL.

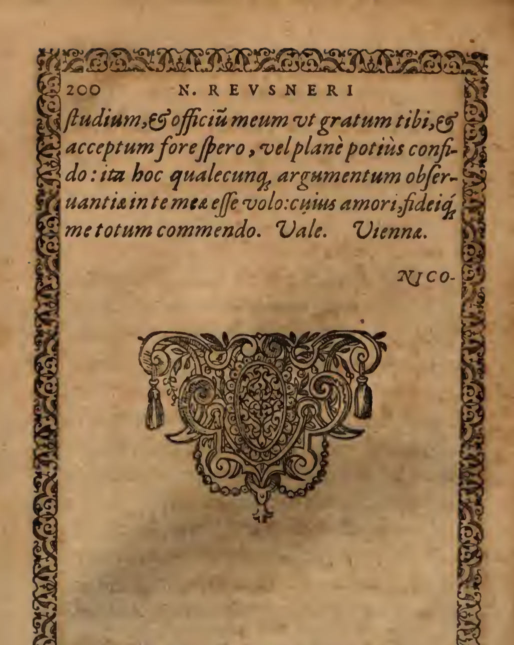
S. D.

FRAGMENTVM *hoc Imaginum Sacrarum placuit mihi, Jacobe Monaui, quatuor Emblematum libris adÿcere: & sub tuo potißimum nomine in manus hominum emittere: cùm ob singularem, & eximiam doctrinam, virtutemq́; tuam: tùm verò ob veterem amicitiam, & familiaritatem vestram quæ olim cœpta feliciter in patria: deinde Lipsiæ, ac Viteberg æ multis officÿs, & mutuis aucta, & cōfirmata: & longo iam tempore diligenter, sanctéq́; seruata est: ut nihil poßit esse cōiunctius: quàm vos inter vos estis. Quod sanè*

f *studium,*

ſtudium, & officiũ meum vt gratum tibi, & acceptum fore ſpero, vel planè potiùs confido: ita hoc qualecunq; argumentum obſeruantiæ in te meæ eſſe volo: cuius amori, fideiq́ me totum commendo. Vale. Viennæ.

NICO-

NICOLAI REVSNERI LEORINI SILESII, I.C. ET P.C.

EMBLEMATVM SIVE AGALMATVM SACRORVM LIBER VNVS SVPERadditus.

I.

Deus Deus.

SVm Deus, Aegypti quem sic finxêre coloni:
Omnipotens Diuûm rex, hominumq; parens.

Conſpicuus nulli, ſublimis in æthere regno:
Penna caput tegit hinc, & diadema, meum.
Cærula me decorat veſtis: cæleſtis origo
Eſt mihi: fine ſimul, principioq́ carens.
Sceptrum dextra tenet: populi ſum rector, & orbis:
Imperio paret terra, fretumq́ meo.
Læua gerit Zonam: per me ſic omnia conſtant:
Contineo vitæ fata, neciſq́ manu.
Si rogitas, ouum cur prodeat ore? creatum,
Quod cernis, verbo ſis memor omne meo.
A me principium tibi ſit, ſit finis & in me:
Per me ſuſceptum ſic benè cedit opus.

Magna

II.

Magna potentia verbi.

Ad Philippum Melanchthonem V. CL.

Magna Dei virtus, & magna potentia verbi:
Per verbum constant omnia nempe Dei:
Cælum, terra, fretum, volucres, animalia, pisces,
Cum plantis frutices, arboreaq́ coma.
Per verbum facti: per verbum deinde redempti
Mortales, morti dedita turba, sumus.
Quod sumus, & si quid nos possumus: hoc sumus, & nos
Per verbum solùm possumus omne Dei.

Mors, Sathanasq́; fugit, verbi virtute domatus:
Et fugit ad verbum gens inimica Dei.
Felix mens, indiuiduus cui gratia verbi
Fit comes: in verbo vincere, certa salus.

III.

Senarij perfectio.

Ad Danielem Princium, Consiliarium Cæsareum.

PErfectio numeri omnis est Senarius,
Partibus & integer suis.

Vnum,

Vnum, duo, tria, nónne ſex faciunt? gerit
Idem figuram temporis.
Sic ſex diebus fecit hunc mundum Deus:
Lux data quieti eſt ſeptima.
Sex & Deus mundi molitur ſecula:
Suis dimenſa finibus.
Sic luce ſexta factus eſt homo: Dei
Artificis exemplum ſui:
Aeuoq́; mundi ſexto filius Dei;
Imago vera ſui Patris:
Mortalis in terris hominis fit filius:
Aeui reformator noui.
Quid? quod patres ætas ſex prima nominat,
Haud mortis immunes feræ.
Sed per fidem letho fit haud obnoxius,
Primi pater æui ſeptimus.
Præ foribus ergo nónne iam vides nouum
Inſtare, Princi, ſeculum?

Vita

IV.

Vita Mors.

Ad Ioachimum Beusthium Iurisc. & Consil. Saxonicum.

Primus Adamus homo sator est cum crimine vitæ:
Mortis iter sator est primus Adamus homo.
Vita Dei, Sathanæ mors est opus: ille bonorum
Auctor: at hic scelerum primus in orbe fuit.
Eua parens hominum mortem propagat in omnes:
Dum veteris culpæ nos facit esse reos.
Mors culpæ merces: fruimur quod duplice vita
Mortales: bonitas est tua magna Deus.

V.

Extra Ecclesiam salus nulla.

Ad Nicolaum Otomannum Patr. Vratislauiensem.

QVando diluuij totum vis obruit orbem:
Pro noxa, noxam sic statuente DEO:
Arca Deo medijs solùm duce mansit in vndis
Lignea: quæ vexit per freta salsa Noham.
Arca Nohæ, sacer est cœtus te, Christe, colentûm:
Qua sine nulla fides: qua sine nulla salus.
Mente sequi fida, res est tutissima, cœlum:
Qui Christum vera simplicitate colit.

Misceat vt cælo maria omnia perfidus hostis:
Fluctibus è medijs liberat vna fides.

VI.

Vindicta velox.

Ad Petrum Vincentium V. C L.

Quid fugitis rapidas tantis conatibus vndas?
Si mare, si cælum vos tegit, atq; solum.
Quid montes superare iuuat? quid denique siluas?
Si premit vltoris vos grauis ira Dei.
Tarda fuga est: quum iam fuga non super vlla pericli est:
Serò sapit, quisquis post sua fata sapit.

Dum

Dum licet, ô miseri, fugite improba crimina vitæ:
Infelix, si quem numinis ira premit.

VII.

Dominus prouidebit.

Symbolum D. Maxamyliani II. *Cæsaris Romani.*

QVid tecum fortuna mihi, quid cura maligna?
Si rebus Dominus prouidet usq; meis.
Prouidet usq; meæ vitæ Deus, atq; saluti:
Ille meus Dominus, sit Deus ille meus.
Sic Abrahæ pietas Domino placet: hostia ne sit
Filius: è supera prouidet arce Deus.

IIX.

Scala ad cœlum Christus.

Ad Iesum Christum ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΝ.

DVm fratris fugit arma sui scelerata Iacobus:
Fessus humi somnum, Sole cadente, capit:
Sub dio, fultus saxo caput. ecce repentè
Surgere visa solo scala, subire polum:
Quam super ad Dominum, subnixum vertice summo
Conspicit aligeros ire redire choros.
Scala notat te, Christe Deus: tu ianitor alti
Aetheris es, per quem cœlica porta patet.

Tu cœ-

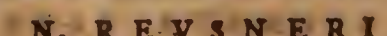
Tu cœlum iungens terræ: mortalia summo
Membra Deo: fratres nos facis esse tuos.
Tu prisci renouas commercia rursus amoris:
Tu pacem reddis, iustitiamq́ pijs.
Per te, Christe Deus, facilis conscensus Olympi:
Tu via, tu veri fons es, & alma salus.

IX.

Fidei vis inuicta.

Ad Georgium Sebastianum Stibarum
Eq. Francum.

QVis nouus hic hóstis, cum quo luctatur, & à quo
Pulcram reportat Iacobus victoriam?
Sic pugnare pijs; vinci certamine pulcro
Sic filius gaudet Dei, mundi Salus.
Nam quanquàm rex est regum, dominusq; potentum
Et victor orbis solus inuictissimus:
Spe tamen, atq; fide vinci vult sæpe suorum,
O pulcrum, & insolens genus victoriæ.
Christe veni, mecumq; pio luctare duello:
O & tuas sic admoue mihi manus:
Per te quò vincam fidei virtute potentis:
Tuiq; victor, te triumphem iudice.

X.

Venter Deus.

Ad Eliam Reusnerum Germanum.

Crine ruber, studiosus agri, cædisq́; ferinæ:
Infidus fratri, terribilisq́; patri:
Ingenij, mentisq́; ferox; violentus Esauus
Pulmento vendit sacra, Deumq́; leui.
Heu mihi, quàm multis in solo caussa palato
Fit vitæ: quibus est venter, & olla Deus.

Spero,

Sperando vincis: ſpes, & victoria ſummi
Certa tibi pendet de bonitate Dei.
Arma tibi præſtat verbi diuina poteſtas:
Deijcit hæc ſubito ferrea corda metu.
Mundus vt inuidia rumpatur: vt arduus æther
Corruat: vt frangat ſe Stygis atra palus:
Spes tibi dat vires: fortem patientia reddit:
Quæ firmant animos in mala cuncta tuos.
Diſce Deo, quicunq; ſapis confidere ſoli:
Qui, quæ ferre iubet, pondera ferre facit.

b Forma

XII.

Forma illex amoris.

Ad Joan. Jacobum Hainzelium Patr. Augustanum.

Magna pudicitiæ lis est cum diuite forma:
Illa tuum crimen, culpaq́, Dina, fuit.
Sic tibi vim raptæ Sichæmius attulit heros:
Hac est venturi prima fauilla mali.
Forma placet, si mens comes est pia, castaq́, vita:
Sin minus: haud numen, sed graue crimen habet.

Vincit

III.

Vincit, qui patitur.

Ad Joan. Ludouicum Hainzelium Patr. Augustanum.

Qvem cælo tollit patientia, vitaq́ casta:
Sancta fide pietas, & pietate fides:
Carcere, seruitioq́ Iosephus liber; honore
Inclytus, Aegyptum duxq́, paterq́ regit.
Qui patitur, vincit: patientia sola triumphat
Magnificè: si vis vincere, disce pati.

XIV.

Manet immutabile fatum.

Ad P. Melissum Schedium.

IMmutabile quod manere fatum;
Et quod fixa semel Dei voluntas
Mutari solet haud minus malorum,
Aut diris hominum, dolisq́ cæcis:
Præsagum docet hoc, Iosephe, veri;
Sortis munera somnium beatæ.
Spondens: quum tibi mergites in agro
Vndenas: totidem vides in æthra

Stellas

Stellas cedere rursus: immò Phœbum,
Et Phœben tibi supplicare: quondam
Fratrum scilicet vndecim, patrisq́,
Et matris tibi Principi futuro:
Aequis Dis superis, bonisq́ fatis.
Sic te vatibus omnibus, Melisse,
Phœbo te patre, matre te Thaleia,
Cultus esse modis potentiorem:
Sic (inquam) voluêre Dÿ beati:
Et quicquid voluêre Dÿ, peractum est.
Sic Cæsar sacer inde Ferdinandus
Edixit: tibi plena conferendo
Olim munera maximorum honorum.
Ecquis, Paule, negct, Deo volente,
Immutabile sic manere fatum.

XV.

Sum, & ero.

Ad Andream Vuinclerum.

Frondibus illæsis rubus ardet in igne perenni:
Dum videt hoc Moses, & stupet, atq; pauet:
Continuò faciem nudo pede velat. at ignis
Quærenti: SVM, quem cernis, ERO'q; refert.
Si nescis, rubus est Christus: sub duplice forma
Verus homo, verus nomine, req; Deus.
Flamma Deum viuens, hominem rubus ima figurat:
Indelibata virginitate satum.

Sustinet humanam stirpem stirps dia: ligata
Fœdere cui sancto tempus in omne manet:
Semper hic est, & semper erit dux sponte piorum:
Felix, qui tecto sic videt ore Deum.
Ignis edax Deus est: procul hinc procul esto profanus:
Qui se oculis numen posse videre putat.
Nam neq; se tangi patitur, neq; lumine cerni:
Qui fida credi vult sibi mente Deus.

XVI.

Secum feret omnia mortis.

Ad Balthasarem Neandrum.

Dum

DVm cadit igniuomis gens morsa Ebræa colubris
Plurima: cœlestes fortè perosa cibos:
Fert Moses pia vota Deo: colubrumq́; trabali
Arbore suspensum cernere quenq; monet.
Continuò læsis redit in præcordia virtus:
Et vigor, & vitæ certa medela nouæ.
Fallor? an hic serpens es aheneus, in cruce quondam
Pro noxa fixus, Christe benignè, mea?
Tu me lethiferi serpentis morsibus ictum,
Aspectu sanas, viuificasq́; tuo.
Da fidei quoq; te contempler lumine Christe:
Tu lux es vitæ, spesq́;, salusq́; mea.

Victrix

XVII.

Victrix fortunæ patientia.

Ad Bonauenturam Roslerum.

NOn opibus mentes hominum, curæq́; leuantur:
Euertit magnas sors quoq; tristis opes.
Aurea sollicitas vincit patientia curas:
Solius immenso fulta fauore Dei.
Exemplum quæris? pietatis cultor, & æqui,
Dum fruitur partis Iobus, ouatq́; bonis:
Perdit opes, natos, pecudes, contemptus, & æger:
Constanti superat sed mala tanta fide.

Felix, qui magnos superat virtute labores;
Auxilio fretus, præsidioq́, Dei.

XIIX.
Vindice fato.
Ad Martinum Thaburnum Phil. & Theol.

IMbellis Dauid Goliadi cæde furentis
Membra, breui funda, prodigiosa ferit.
Quò Sathanam superes victor, sæuosq́, tyrannos:
Non opus est conto, non opus ense fero:
Sufficit, & casus pietas perdurat in omnes:
Armaq́, dat constans, & sine labe fides.

Plus

Plus Dominus verbo, quàm vi valet efferus hostis:
Si cœlestis adest gratia præsto, sat est.

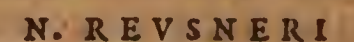
XIX.

Forti fortior alter.

Ad Georgium Helmericum.

DVm leo vestigat prædam, siluasq́; fatigat
Cursibus, & montes terret, agrosq́; ferus:
Fertur in hunc Simson: & magno concitus æstro
Sternit humi, cæsum tam violente manu:
Sicq́; Palæstina gaudens vxore potitur:
Et mel de cæso dulce leone rapit.

Simſon eſt Chriſtus: Sathanas Leo: fortis vterq́;,
Ceu leo magnanimus: fortis at ille magis.
Prædæ inhians hominum Sathanas dum territat orbem:
Fuſus humi, Chriſti voce, manuq́; cadit.
Coniuge ſic potitur coniux Eccleſia Chriſto:
Nectare quam paſcit victor, & ambroſia.

ALIVD.

Morte ſua Simſon dux portas frangit, & hoſtes:
At Chriſtus frangit Tartara morte ſua.

XX.

Quà proceres abiêre pij.

In Sadducæum.

Quid

QVid dubitas, homines defunctos tempora lucis,
In vitam rursus posse redire nouam?
Si Deus est, Deus est viuorum: mortua turba
An laudare Deum, muta silensq́; potest?
Sic Enochus cælo viuit, viuitq́; beatus
Elias: cælum viuus vterq; subit.

XXI.
Sex mundi Chiliades.
Ad Joan. Baptistam Hainzelium, Patr. & Septemuirum Augustanum.

Sex mille mundi annos prædixit Elias:
Ter maximus vates Dei.

Bis mille sunt anni, vacuum: bis mille, Lex:
Bis mille, tempus Gratiæ.
Primum suo recessu millenarium,
Deo placens, expers necis,
Claudit, per àrduum sublatus æthera,
Sapientiæ dux Enochus.
Fidus secundum iustitiæ præco Nohas:
Mundi vtriusq́; & incola.
It Elias cælo vates, sub tertium
Aeuum, quadrigis igneis.
Quarto sed æuo, viuus in cælum redit
Mortis triumphator Deus:
Ad dexteram nunc proximus sedens Patris:
Princeps futuri seculi:
Quem cælitûm radiantem honore mox nouo
Speramus adfore iudicem:
Cælos nouos, terras creaturum nouas:
Pijs daturum præmia,
Pœnas malis: quorum Deus quinto ferox
Regnare cœpit seculo:
Trux Antichristus; hostis & Dei, & Deum
Pura colentium fide:
Forti domandus cælitûm rursus manu,
Sexto malignus seculo.
Donec nouo imperans beatis seculo,
Sit omnia in omnibus DEVS.

XXII.

Quatuor mundi ſumma imperia.

Ad Modeſtinum Piſtorium Iuriſconſultum.

Qvam videt in ſomnis ſtatuam Babylonius heros:
Quattuor hæc mundi regna futura monet.
Argento pectus, caput auro, venter aheno,
Crura micant ferro, plantaq́ mixta luto eſt.
Perſarum argentum, Chaldæum ſcilicet aurum,
Aes Graiûm, ferrum Romula regna notat:
Ferrea pars plantæ, Mahometi regna potentis:
Cætera ſignificat fictile regna lutum.

Fallor?

Fallor? an haec lapis, absq; manu, de monte volutus
Comminuet celsa rector ab arce Deus?
Imperium sine fine pijs cæleste daturus:
O liceat regi plaudere ritè nouo.

XXIII.
Symbola quatuor Monarchiarum, ex Daniele.

Ad Leonhardum Badehornum Iurisconsultum.

QVattuor in somnis sub imagine regna ferarum
Assyrio Daniel vidit in orbe pius.

Prima

Prima Leo, geminis alis, & corde refulgens
Humano, pedibus stat fera nixa suis:
Assyrios signans reges, primosq; Monarchas:
Quos Babylon, & quos Media clara tulit:
Quos inter Nabuchodonosor clarissimus vnus,
Imbuitur vera cognitione Dei.
Altera tergeminis armata est dentibus Vrsa
Bestia; quæ Persis assimilata fuit:
Tres dentes, totidem reges, cum Xerxe, Darium,
Et Cyrum, regni robora magna notant.
Pardalis Argolicos signat fera tertia reges:
Quattuor alarum quæ, capitumq; fuit.
Quattuor in reges regnum discerpitur vnum:
Quum citò perdomito victor in orbe iacet.
Quarta refert sceptrum Romani bestia regni:
Dira cui facies, & truculenta nimis:
Ferratos iactat dentes, & cornua dena:
Et paruum cornu fronte minace latet:
Os, oculosq; gerens hominis: tria magna reuellens
Cornua: cœlitibus bella nefanda facit.
Si nescis, totidem veterum sunt regna Quiritum:
Sed cornu paruum te, Mahomete, refert:
Impius, & magni cum Dijs contemptor Olympi,
Aduersus summum qui capis arma Deum.
Florentes Asiæ populos, vrbesq; Pelasgas,
Et Memphim subigis, palmiferamq; Pharon:

Cætera regna suis parent dominata tyrannis:
Sola, caput rerum, Teutonis ora manet:
Septem clara viris, toti quæ præsidet orbi:
Cæsaris & sedes, imperijq; domus.
Quid restat? finis regni certissimus instat:
Nam reparat mundo secula sancta Deus.

XXIV.

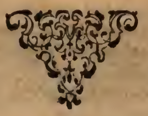
Mundi Imperia, Ecclesiæ hospitia.

Ad Vuolfgangum Meurerum Medicum & Philosophum.

CVlta Dei palmis, ramis felicibus Arbor
Surgit: in immensum viribus aucta suis:

Mole sua stans celsa, & vertice nubibus æqua:
Immenso ramos pandit in orbe suos.
Sufficit irriguam cunctis animalibus vmbram:
Et brutis victum dat, populisq; bonum:
Alituumq; choro sedem virgulta ministrant:
Luxuriatq; suis fructibus omne solum.
Scilicet hanc olim vidit per somnia Cæsar
Assyrius: verum somnia sæpe monent.
Sortitur rex sceptra Deûm supremus in orbe:
Regna viris, armis instruit vsq; viros.
Nobilis hæc arbor, mundi sunt regna potentis:
Suffugium brutis dans, hominiq; suum.
Namq; sub hac vmbram captans Ecclesia lætam:
Semper habet tutos, fessa labore, lares.
Inde cibus pecori suus est, hominiq;: beata
Pace sub hac cunctis fas, requieq; frui.
Salue arbor, plantata Deo: floreq; per omne
Æuum, perpetuis inuiolata comis.

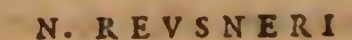
XXVI.

Principium, & finis.

Ad Christum.

LAbentem tacitè quod claudit, & incipit annum
Mense suo; Ianus fingitur esse biceps:
Ah valeant figmenta: sator tu Christe dierum,
Annorumq́ mihi maximus vnus eris.
Principium tu das anni, finemq́ beato
Ortu: te primum publica vota canunt.
Luce bona bona verba sonent: da, Christe, precamur:
Candidus, & felix vt nouus annus eat.

XXVII.

Monſtrant regibus aſtra viam.

Ad Jeſum Chriſtum, Pontificem & Regem Opt. Max.

IEſu, lux mundi; ſpes, & ſolatia noſtri:
O & ſalus mortalium.
Quam ſtrenã tibi, Chriſte, feram? quæ mu ıera ı e ddam,
Voti reus, natalia.
Terna ferunt tibi dona Magi tres: Pontificemq́;
Suum, & Deum, & Regem colunt:
Terna tibi iam dona fero quoq;: Pontificemq́;
Meum, & Deum, & Regem colo.

Aurum,

Aurum, casta Fides: thus est Oratio simplex:
Crux myrrha, lethi nescia.

XXIIX.
Consilio firmata Dei.
In Apellam.

QVid sanctum iactas in corpore fœdus Apella
Fœde tuo? signum fœderis istud erat.
Nascendum signans Abrahæ de semine Christum:
Iam vênit, sancta virgine natus homo.
Fœderis ille noui dux est, & maximus auctor:
Infida fœdas quod malus vsq; fide.

Sordibus

Sordibus ablutos culpa nos fonte salubri,
Copulat vna sacri corporis esca fide.
Qui sapis, hoc fœdus sanctè seruare memento:
Quo læso, superis nemo placere potest.

XXIX.

Non inferiora secutus.

Ad Georgium Vuolfgangum à Vuel-uuarth, Eq. Sueuum.

DVm diuina colens in templo sacra, parenti
Morigerus Christus pâret vtriq; puer:
Proficit ætate, & sapientis munere mentis:
Ante homines pariter carus, & ante Deum.

Quid

Quid monet hoc, Vuolfgange, rogas? aduerte, docebo:
Te Domini similem sic decet esse tui.
Disce timere Deum: matri parêre, patriq;
Atq; Deus mandat quem patris esse loco.
Disce bonas artes, sanctiq; oracula verbi:
Sis castus vita, moribus vsq; probus:
Sic cresces æuo, sapientia, & arte beatus:
Sic homini carus, sic potes esse Deo.

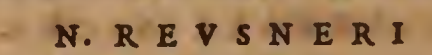
XXX.

Lux fidei, bona opera.

Ad Joannem Philippum Stibarum
Eq. Francum.

l Non

NOn est vera fides, quam iactitat ore, malignus
Pectore: non est hæc vera, Philippe, fides:
An Sol esse potest sine lumine? & an dare flammas
Ignis lucentes, absq; calore, potest?
Monte sitam celso quis non, nisi cæculus, vrbem,
Conspicuam castris, turriculisq; videt?
Lampada sub modio quorsum cœlare coruscam
Attinet? in tenebris qua benè monstrat iter.
Lux fidei sunt sancta opera: hac sine luce, beata
Nulla fides: nec sunt sancta opera, absq; fide.

Lex,

XXXI.

Lex, & Euangelium.

Ad Joannem Hessum Theologum.

PEr brumam noctu quod cogit frigida Luna
In glaciem: rursus Sol liquat omne die.
Sic lex si quid dura ligat: mox gratia rursus
Mitigat: & vitæ spem melioris alit.
Fulmine quem legis Moses deturbat ad Orcum:
Filius hunc transfert rursus ad astra Dei.
Seminecem recreat Samarites: mysta relinquit:
Sanat & infuso vino, oleoq; libens.

Sol est iustitiæ, Christus: lex, vmbra: merentem
Lex damnat: Christi gratia sola beat.

XXXII.

ΑΔΙΚΟΝ Ο ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ad Carolum Vuolfgangum Rechlingerum, Patr. Augustanum.

O *Quàm difficile est, opibus non tradere mores:*
Quando solent auro tanta subesse mala.
Non benè conueniunt, nec in vna sede morantur
Sancta fides, & opum luxuriosus amor.

Nec

Nec facile est, cæli locupletem tangere limen:
Cæcus inutilium quem coquit ardor opum.
Intortúmne in acu vagus vnquàm nauta rudentem
Traijciet? fieri vix ego posse puto.
Fila minutatim legat impiger, atq; resoluat
Singula: sic per acum fila replicta trahet.
Porta breuis cæli est: quam si penetrare laboras:
Desine opes nimium diues amare tuas:
Desine sarcinulis humeros onerare molestis:
Vtere diuitijs, ceu decet, vsq; tuis.
Quòd superest, largire bonis, & egentibus vltrò:
Quamq; potes, miseris omnibus affer opem.
Sic aptus cæli sedes es adire beatas:
Prælucet pedibus si modò sancta fides.

XXXIII.

Vnus pro multis. Manet insontem grauis exitus.

In Christum crucifixum.

HEu quantus dolor est, mundi pro crimine, mortem
In cruce tam miseram te, bone Christe, pati.
Mors sit vita mihi: crux sit tua sancta voluntas:
Dulce mihi tecum viuere, dulce mori.

TH. P.

Pro seruis dominus moritur: pro sontibus insons:
Pro ægroto medicus, pro grege pastor obit.

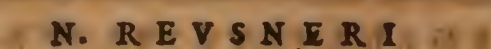
Pro populo rex mactatur: pro milite ductor:
Proq́; opere ipse opifex: proq́; homine ipse Deus.
Quid seruus, sons, ægrotus, quid grex, populusq́;,
Quid miles, quid opus, quidúe homo soluet? Amet.

XXXIV.
Mors morte pianda.
Ad Victorinum Strigelium.

DVm diuina fugit Ionas mandata per æquor:
Opprimit hunc moti cœlitus ira maris.
Faucibus excipitur ceti: latet abditus aluo:
Donec obit ternas noxq́;, diesq́; vices.

Redditur

Redditur epotus terræ: sospesq́, per vrbes
Iam peragit magni iussa verenda Dei.
Sic Christus patris in terris dum iussa capessit:
Mortem sponte insons, immeritusq́, luit.
Conditus obscuræ latet intra viscera terræ:
Dum ter ab Eoo Sol redit orbe nouus.
Tunc iterum victor, spolijs Acheronte receptis,
Cum patribus vitæ tempora lætus agit.
Luci nox, vitæ mors hîc subit: altera donec
Lux noctem excipiat, altera vita necem.

Mors

XXXV.

Spes altera vitæ. Mors ianua vitæ.

Ad Henricum Petraum Herdesianum.

QVis putet? in caueis, Brunæ sub tempus, hirundo
Stertit; & in rimis musca sepulta suis?
Atq; coaxatrix in aquosis rana cauernis:
Sole quibus tepido vita, vigorq; redit.
Sic quoq; funereis requiescunt clausa sepulcris
Mortua sanctorum tempore membra breui.
At surgent iterum, cœlesti rore rigata:
Et sument viuum tunc renouata decus:

Quum feret extremi Sol lumen ab axe diei:
Et tuba cœlesti reddet ab arce sonum.
Fallitur, extingui qui vult cum corpore mentem:
Quæ duo perpetuo fœdere nectit amor.

XXXVI.

Pignora cara sui.

In D. Petrum, Iesu Christi Apostolum.

PAssurum ter, Petre, negas: ter amare fateris
Te Christum vera simplicitate Deum.
Pascis oues Christi sic crimine liber ab omni:
Obsignasq; fidem sanguine, Petre, tuam:

Atq;

Atq; premens sancti vestigia nota Magistri:
Morte tua constans, in cruce fixus, ouas.

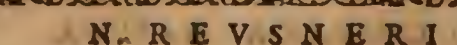
XXXVII.

Merces sublimis honorum.

Ad Stephanum Endorferum Patr. Augustanum.

IVstitiæ, Stephano cum sancto, ferre coronam
Si cupis: & dignè nomen habere tuum:
Sis pius, & soli Christo confidere disce:
Et vita sanctæ laude placere Deo.
Disce tuæ fidei rationem reddere. disce
Pro Christi verbo tristia quaq; pati:

Spernere mortales curas, cœlumq́ tueri
Disce: & amare bonos, & tolerare malos.
Si facis hoc, rectè viuis, morerisq́ beatè:
Et tibi iam cœli regia magna patet:
Qua Deus in sanctis sua munera sancta coronat:
Sic Stephani meritò nomen, & omen habes.

XXXIIX.

Miles Christianus.

Ad Jacobum Redigerum, Patr. Vratislauiensem.

Calciamenta prædicationis Euangelij Pacis.
Gladij sunt 7. omnium maxima vitia, Ignauia, Ira, Gula, Auaritia, Superbia, Luxuria, Inuidia.

Militat omnis homo, qui dat sua nomina Christo:
Qui pius, & probus est, militat omnis homo.
Sancta Dei qui castra colit: paret arma necesse est
Apta sibi: miles quæ dare nemo potest.
Cælitus hæc dabit arma Deus sacra sæpe rogatus:
Si geris hæc, miles iam potes esse bonus.
Sit galea, alma Salus: verbum cæleste, sit ensis:
Sit clypeus fulgens ære, animosa fides:
Adde his iustitiæ loricam: & cingula veri:
Pax Euangelij det tibi calceolos.
Scilicet his hostem vinces animosus in armis:
Si comes est tibi mens conscia, duxq; fides.

XXXIX.

Speculum hominis peccatoris.

Ad Joan. Henricum Heruuartum, Patr. Augustanum.

Diuinum iudicium.

Puteus infernalis.

SI nescis, quis sis, Homo; me, precor, aspice: noxa
Quem grauat, & læsi iudicis ira Dei.
Aspice, quot gladijs ex omni parte cruentis
Perfodiar: fugiam quò miser, alme Deus?
Cælitus impendet supra caput ensis acutus:
Iustitiæ vindex, criminis vltor atrox.

Me

Me subter, Stygis atra palus, puteusq; doloris,
Et necis, insinuat mille subinde metus.
Tela tegit puteum, quem fecit aranea putris:
Sustinet hac sellam, qua requiesco, meam.
A dextra, Sathanas, & Mors: à parte sinistra
Imminet ense mihi Culpa, Caroq; suo.
Mens abit, & morior, quoties mala tanta recordor:
Sic viuo, vita nescius ipse mea.
Me miserum, quis me tantis sine fine periclis
Liberet? hoc solus tu potes, alme Deus.
Et potes, & facis hoc, Deus alme: quid ergo timebo?
Spes vires, animos dat mihi certa fides.

Princi-

XL.

Principis boni imago.

Ad D. Georgium, Principem Lignicij, & Brigæ in Silesia, &c.

QVod monstrum? Draco. quæ nympha? Ecclesia sancta:
Persequitur rabido quam ferus ore Draco.
Cur auro formosa nitet? formosior auro,
Quam colit, est pietas, relligioq́ Dei.
Cur gemit, & lacrymat? luget miserabile fatum;
Pro sancta patitur quod pia virgo fide.

Quis

Quis catafractus eques? virtute Georgius heros
Inclytus, & vera relligione Dei.
Quem petit? infido pugnantem Marte draconem
Impetit: & nympham liberat ense sacram.
Liberat: atq; domum secum cum pace reducit
Victor: & amplexu iam propiore tenet.
Iamq; suos in pace regens, colit arua, colonos
Sedulus: atq; suum nomen, vt omen, amat.
Sic armis decet esse ducem, paciq; paratum:
Pace bonus rex, & dux sit vt ense bonus.

FINIS.

IOHAN-

IOHANNIS ORTELII CYGNOCOMAEI MELOS DE EMBLEMATIS N. REVSNERI IC.

ΣΤΡΟΦΗ.

Ἀρετᾶν ὀπιβέβληκε τηρίτυς
Εἰκόνας θεὸς αἰθέ-
ρι, καὶ χθονὸς ἐρατεινᾶς ζωδίοις.
Κόσμος δὲ δημιουργοῦ ἐς βροτὸν
Πέλει βίβλος ἐν τᾷ γραφαὶ πολύφαμαι
Ἠθῶν. Ἑκάστοτε μεμνῆσθαι ἐφιέμεων
Οὕτω βιαζόμεθα.
Αἰσχρότης δ' ἀκαλλιέργη-
τος ἀκηδεῖν δειλαίειν
Γράμματα τοῦτο δυσμαθῆ
Ζῷα, καὶ λοιπῶν γενεάς.

Ἀντιστροφή.

Ἀνακῶς ἄρα δηλοῦσιν ἐντολὰς
Καὶ σοφίσματ' ἄδηλα
Κλυτοῦ φύσεος ἄρεσκοι θυσκόοι.
Τέρπουσι γάρ, καὶ ὠφελοῦσιν. Οἳ
Τελοῦσιν ἐμβλήματ' ἐς πολύεδνον
Κόσμον. Παλαιογόνοι καθάπερ σοφισταὶ
Ἤθελον· Οἱ διδαχὰς
Καταγραφαῖς ἱερογλυφικαῖς
Ἔδοσαν· ζώων τε φύσεις
Στέμματα θ' ἡρώων γράφον
Πρὸς θεοδμάτους ἀρετάς

Ἐπῳδὸς

Ἐπῳδός.

Οὕτω, φρένας ἀφνεὲ ΡΕΥΣ-
ΝΗΡΕ, πολυκλύτῳ ἑρμηνείαν ἀργὸν
Σύμβαλες κόσμῳ, στεφανῶν ζαθέαν
Κτισμάτων βυλάν. Ἀρετάς τ'
Ἠθέων οὕτω δίδαξας
Εὐκλεῶς ὡς ἄκριτον,
Εἴ πῃ γ' ἑρμηνεύς σὺ κρέσσων
Τᾶς φύσεως, ἀρετάς
Κατεχούσης ἀπείρων ἡ φύσις
Λώϊον χαφθεῖσα φαί-
νῃ Θεοῦ λαμπρὸν θέλημα.

NICOLAI REVSNERI LEORINI SILESII, IC. ET P. C.

STEMMATVM, SIVE ARMORVM GENTILITIORVM LIBRI TRES.

Jeremias Reusnerus Leorinus recensuit.

FRANCOFORTI AD MOENVM ANNO M. D. LXXXI.

AD IOAN. FRIDERICVM, ET IOAN. HENRICVM SCHERTELINOS, A PVRTEBACH, IO. SEBASTIANI FF. SEBASTIANI Eq. aur. NN. optimæ ſpei, atque indolis adoleſcentes:

Jeremiæ Reuſneri Epiſtola.

LIBELLVM hunc de ſtemmatis, ſiue inſignibus gentilitijs clarorum hominum; quem vnà cum Emblematis in publicũ prodire volui; vobis ego potiſſimùm mittendum eſſe duxi, Io. FRIDERICE, & Io. HENRICE: partim ob mirificam indolem animi, ingenijq; veſtri: quæ ſpẽ mihi magnam affert ſummæ probitatis, atq; virtutis: partim ob cõſuetudinem domeſticam, & familiaritatem cotidianã cum fratre meo: cuius ego iſtud quaſi teſtimoniũ, & monimentum ſempiternum exſtare volo. Permagni enim referre puto: eiuſmodi ornamenta honoris, & documẽta nobilitatis, poſteritati propagare: non ſolùm ad me-

ad memoriam laudum domesticarum: verùm etiam ad vsum, atq; imitationem. Quippe quę bellicæ, & togatæ laudis, victoriæq; insignia, & veluti quædã tropæa sunt: & præterea maximarum virtutũ inuitamenta, atq; laborum: quibus alij excitati, confirmatiq; in officio, res magnas gerant, & arduas, hominumq; generi vniuerso salutares. Quod ego inprimis vobis faciendum esse censeo: vt quum ijsdem vtamini insignibus laudis, & monimentis gloriæ, cum maioribus vestris: eorum sapientiæ, industrięq; vestigia sequamini: & cùm aui vestri, Sebastiani Equitis Aurati, virtutem, rerumq; gestarum gloriam studiose æmulemini: tùm verò patris vestri Ioan. Sebastiani; qui auitam laudem præclarè, fortiterq; tuetur: spem, atq; expectationem, quam semel concitastis; non modò sustinere industria, & probitate: verùm etiam pari virtute, & doctrina superare studeatis. Valete. Viennæ Austriæ. Kal. Sextil. M. D. XXC.

NICO-

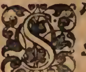
NICOLAI REVSNERI LEORINI SILESII, I.C. ET P.C.

STEMMATVM, SIVE ARMORVM GENTILITIORVM LIBER PRIMVS.

I.

Aquila D. Maximiliani II. Cæs. Augusti.

Nulli præsentior æther.

Sublimis volat ut grauibus Iouis armiger altiùs alis:
Atq; ferit pennis sidera celsa suis:
Sic tua te virtus, & gloria nubibus æquat
MAXIME, Cæsarei firma colũna throni.
Tempus erit, quando, cœlesti sede receptus,
Splendidius Luna, Soleq; sidus eris.

Ad in-

II.

Ad insignia D. Rudolphi II. Cæs. Augusti.

Tu decus omne tuis.

Signa, pares Aquilæ, Romana, & Struthio, & Ibex
Cur armant clypeos, Diue Rudolphe, tuos?
Fallor? an vt volucrum regina trisulca ministrat
Arma Ioui, cæli dum super astra volat:
Sic pius arma Deo Cæsar, sic tela ministrat:
Pro cultu superûm dum pia bella gerit.
Fortibus altiuolans pullos ceu baiulat alis:
Sic humeris Cæsar sustinet orbis onus:
Dum populis pacem defendens, iustitiamq́;
Asserit imperij iura, decusq́; sui:
Pro grege sic promptus mortem, pro lege pacisci:
Si sit opus, vitæ prodigus ipse suæ:
Pro pullis transfixa suis ceu cuspide ferri,
Spontè super nidum Struthio magna perit.
Quæ dum cælum vno videt, vno lumine terram:
Exemplo regem sic docet herclè suo:
Cultorem pariter diuûm, patriæq́; parentem,
Pro cælo curam, proq́; solo gerere:
Pendere lance pari causas: ius omnibus æquum
Reddere: ceu pennas vibrat vbiq́; pares

Struthio:

Struthio: quis galeas rex victor, equosq; coronat:
Symbola militiæ gaudet & esse sua.
Sic cœlum petitur: Capicornus vt, & Iouis ales
Armiger, in cœlo sidera clara micant.
Sic fauor in terris hominum, sic fama paratur:
Struthio ceu pennis ornat honora caput.
Sic laus virtuti, sic sors datur æqua labori:
Laudatas Pauo ceu tibi monstrat opes:
Qui medio fulgens, cauda tot sidera portat:
Proximus huic stellas quot Capricornus habet:
Quo nullum Cæsar fortunæ credidit olim
Augustus signum certius esse suæ.

III.

De ijſdem

DIALOGVS.

QVid ſibi vult Aquila, expanſis quæ iubilat alis?
Splendida Romani Cæſaris arma gerit.
Cur capite eſt biſido? Romanum ſignat vtrumq́,
Imperium: quod habet Solis vtramq́, domum.
Cur alis tot ſigna tegit? tot regna tuetur:
Ceu pullos alis regia geſtat auis.
Quid triplex caßis ſibi vult clathrata? triumphos
Cæſareos, partos Marte togaq́, notat.
Quid triplex gemmis fulgens, auroq́, corona?
Cum ſceptro regem nempe corona decet:
Aurea iuſtitiam, ſplendorem argentea, robur
Ferrea, tergemino ſignat in orbe data.
Struthio quid? regem cœlum, terramq́, tueri:
Cultorem eſſe Dei vult, patriaq́, patrem.
Semifer Aegoceros quid? ſortem ſpondet amicam:
Sic olim Auguſto, ſic dedit arma Ioui.
Pauonis quid cauda? decus virtutis auitum
Signat: cui comes eſt gloria, laus, & honos.
Trux Aries quid vult? eſt ſacri fœderis index;
Quo colit aurati velleris ordo fidem.
Ceu Iaſon, ſocia Colchos cum claſſe profectus
Aurea Phryxeæ vellera iactat ouis.

IV.

IN LEONEM PALATINVM.

Ad D. Ludouicum, Principem Elect. Palatinum.

In vtrumq; paratus.

DIALOGVS.

Qvid, Leo, quid sic latus ouas, rex magne ferarum?
Arma Palatinis me dare Principibus
Gaudeo; quos ingens tollit super æthera virtus.
Cur tua fert gladium dextera, læua globum?
Protegit insontes, sontes vlciscitur ensis:
Præsidio tuta est machina tota meo.
Fronte quid insigni radiat gemmata corona?
Aurea victorem nempe corona decet.
Laude Palatini primam meruêre coronam:
Inter Germanos gloria prima duces.

V.

IN RVTAM SAXONICAM.

Ad D. Augustum, Principem, Elect. Saxoniæ.

Te stante virebo.

Serpentes, catosq́; fugat, prohibetq́; venena
Ruta virens: oculis certa medela malis.
Fœda Venus quos vexat, adulandiq́; libido:
Cordati procul hos Principis aula fugat.
Pestis enim regni sunt magna, venenaq́; certa:
Quæ prohibent oculos cernere vera ducum.
Adsit Ruta virens, heroum nata coronis:
Splendida Saxonicæ quæ decet arma domus.
Castus amor, verumq́; potens, & candor in aula,
Simplicitas prudens regnet, & alma fides.
Scilicet hæc olim casti Bernardus amoris
Symbola Septemuir censuit esse sui:
Vrbe redux Veneta, quum Saxona regna capessens,
Mutauit clypeos gentis, & arma suæ.
Salue Ruta potens, longum frondosa per æuum:
Imploretq́; tuam vesper, & ortus opem.

Ad in-

VI.

Ad insignia domus Brandeburgicæ.

Precium non vile laborum.

Sceptra, rosas, aquilas, gryphes, bicolore leones
Cum campo, Princeps Marchio signa gerit:
Stemmata virtutis proauitæ splendida. regni
Sceptra potestatem nempe superba notant.
Felix auspicium, volucrum regina, Deûmq́;
Præsenti tutas numine spondet opes.
Munificam gryphes mentem, fortemq́; leones,
Ac titulos partos Marte, vel arte docent.
Supplicibus faciles campi color albus: at ater
Significat dominos sontibus esse truces.
Sed famæ decus, & regum rosa signat amorem:
Imperij celsum quo meruêre locum.

Ad D.

VII.

Ad D. Albertum, Principem Boiorum.

Celſa poteſtatis ſpecies.

CLara ſit vt regum virtus, & fama priorum:
Quos bellax Latium iactat, quos Græcia victrix:
Herculis anteſtant Alemanni fortia facta.
Ille Palatinæ dux gentis, & vltimus auctor;
Sanguine magnanimi proauito Tuiſconis ortus;
Flos veterum, virtusq́. virûm: laus maxima gentis
Teutonicæ: maiora fide quoq; geſſit: & orbem
Impleuit meritis. viuos, genus acre, leones
Secum habuit comites: ſi quando in bella profectus
Herculeas ſumptis vires oſtenderet armis:
Quum non terga fugæ, ſed apertæ pectora pugnæ
Præberet: metuendum animo, & virtute leonem,
Fortibus & factis imitatus: imagine cuius
Fulgentem ornauit clypeum tandem inclytus auro.
Ergo Palatinæ clypeos Leo gentis auitos
Ornat adhuc; vaſto ſpectabilis oris hiatu,
Arduus, alta petens, veterum geſtamen auorum.

Ad in-

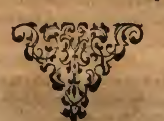
IIX.

Ad insignia domus Palatinæ.

Parcere subiectis.

ARma Palatinæ quid signat splendida gentis
Aureus, in nigro qui fremit orbe, Leo?
Parcere subiectis, & debellare superbos
Nempe docet morum nobilitate duces.
Terror hic est hominum: prosternit corpora tantùm:
Prostratis parcit mitior inde Leo.
Signa ducum tulit hæc olim quoq; dux Agamemnon:
Et Nemeæ cuius concidit ense leo.
Aemulus Alcides Alemannus, & inclytus heros
Propria quæ genti dedicat inde suæ.

P Leo

IX.

Leo Palatinus.

Ad D. Carolum, Gostaui F. Principem Finnoniæ, &c. S. P.

Præsidio bonis, terrori malis.

QVæ, Veneris iussu, Charites aulæa superba,
Artifici ferimus, Carole, picta manu:
Accipe: Finnonicæ Dux inclyte gentis: & hæres
Carole Gotthorum rex, Sueonumq́ potens.
Aureus iste Leo est: Alemanni nobile munus
Herculis: à quo gens Boia nomen habet:
Quæ modò Rhenani moderatur sceptra Palati:
Scilicet hac coniux est noua gente sata:
Principis illustris Ludouici filia Quinti:
Septem de ducibus quem sua Roma colit.
Magna iuuant magnos: magnum decet esse Leonem:
Qui vult inuicti nomen habere Ducis.
Cur? animo magnus Leo, rex dominusq́ ferarum
Quadrupedum: somnis peruigil: vngue minax:
Sponte sua parcit prostratis: dentibus vrget,
Quos videt armata velle nocere manu.
Sic & magnanimum regem, populiq́ parentem,
Pro regno fas est peruigilare suo:
Parcere subiectis, & debellare superbos:
Innocuis damnum, vim prohibere bonis.

Talis

Talis erat quondam Leo, cum Patre filius Hyllus
Hercule: cui nomen fecit vtriq; Leo.
Talis Boiorum priscus Sator, Herculis olim
Aemulus Alcidæ, rex Alemannus erat.
Talis &, Vgrorum terror, Lutholdus, & alter
Arnulphus: Boiæ sidus vterq; domus.
Talis Septemuir Primus Ludouicus: Othone
Cum Patre, qui Magni nomen, & omen habet.
Talis Rupertus: talis Ludouicus: vterq;
Cæsar, & imperij rexq; paterq; sacri.
Deniq; (ne morer exemplis æquantibus ipsos)
Talis auus Sponsæ dux Fridericus erat.
Quam dum coniugio stabili tibi Carole iungis:
Tot tantosq; duces iungis amore pari:
Tot tantosq; duces geniturus, coniuge magna:
Ceu fortis quæ te prole Leæna beet:
Prole beet sancta, fortiq;, bonaq;: paternum
Quæ geminet morum nobilitate decus
Auguror: augurium firmet Leo fortis Iudæ:
Qui rex est regum, dux & in orbe ducum.

X.

Vrsus Finnonicus.

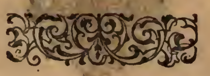
Ad D Annam Mariam D. Ludouici V. El. Palatini, & Ducis Boiorum F. S. P.

ETte, Sponsa decens, donat Cytherea tapete:
Anna Palatinæ stella Maria domus:
Inter Germanas longè pulcerrima nymphas:
Principe digna viro: principe digna Patre.
Fuluus hic est Vrsus: gladio præsignis acuto:
Finnonici signum nobile nempe Ducis:
Cui par est Sophiæ laus, & par cura Deorum:
Ingenio virtus nec minor, atq; fides.
Felix nupta viro: felix & Principe tanto:
Parrhasius maius quo nihil orbis habet.
At quorsum mihi pondus iners: & bestia turpis,
Munere pro magno, cur datur Vrsus? ais.
Nempe manus lambit placidus, digitosq; suorum
Vrsus: & haud cuiquam dente, vel vngue nocet:
Si tamen est læsus nimium: ruit acer in hostem:
Pectus & ad luctam, grandeq; robur habet.
Sic placidus tuus est princeps, facilisq; bonusq;:
Dum licet, ad pœnas, suppliciumq; piger.
Quòd si vi sit opus: non hunc impunè lacessit,
Quamuis immanis viribus, hostis atrox:

Vrsus

Vrsus erit: belloq; ferox, & cladibus asper,
Proteget inuicta subdita regna manu:
Proteget & sanctum veræ pietatis honorem:
Vltor Elisæi ceu senis vrsus erat.
Scilicet eiusdem est (quamuis pugnare videtur)
Sontibus esse malum, supplicibusq; bonum.
Talis erat sanctæ pietatis amator Olaus:
Talis Stenchillus, VValdemarusq; potens.
Talis Christophorus, Sueonum rex, Boius heros:
Talis Gostauus: talis Ericus erat:
Hic auus: ille pater Sponsi: rex fortis vterq;:
Et pater, & patriæ miles vterq; suæ.
At tu, de tanto tibi coniuge, Diua Virago,
Sic forma natos ad decus omne duces:
(Ceu format genitrix informes Vrsa catellos)
Per graue virtutis quò gradiantur iter:
Et laudis patriæ memores, & laudis auitæ:
Pace beent populos, diuitijsq; suos.
Euentura precor: votum probat alma Dione:
Fortunantq; sacrum Gratia, Paxq; torum.

p 3 *Prin-*

XI.

Princeps bonus.

Ad D. Guilielmum, Principem Iuliacensem, Cleuensem, & Montensem.

QVàm benè Iuliacæ decorant insignia gentis
Splendida, bucephalus, & canis, atq; leo:
Quæris, cur? canis est princeps bonus, & gregis acer
Custos, ore lupos qui fugat inde feros.
Idem sit leo magnanimus: qui vincere semper
Nouerit; vt victis parcere ritè queat.
Sitq; operum patiens idem, toleransq; laborum:
Quando nihil fertur firmius esse boue.
Si fortis, clemens, vigil es Guilielme: quis apta
Te neget in clypeo signa referre tuo?

XII.

Quis dicere laudes?

Ad D. Ludouicum, Principem VVirtebergicum, & Teccium.

QVid signent aquilæ, & pisces, & cornua cerui:
Si roger, in clypeo, Dux Ludouice, tuo:
Expediam paucis. Iouis armiger indicat ales,
Signiferum imperij scilicet esse ducem.
Innocuum piscis patriæ, facilemq; parentem
Signat: vt innocuo piscis in amne natat.
Sed ramosa notant viuacis cornua cerui:
Quod viuax virtus sit, pietasq; tua.
Macte animo Ludouice: Dei tibi gratia præsto est:
Qui robur vitæ sit, columenq; tuæ.

APETH

XIII.

ΑΡΕΤΗ ΤΕ, ΚΑΙ ΟΛΒΟΣ.

Ad D. Sigismundum à Landau, Lib. Baronem Austrium, Cæs. Consil.

GEmmantes commetat auis Iunonia pennas;
Longa velut ceruus cornua, vere nouo.
Signat opes Pauo; virtutem, cornua cerui:
Felix, cui virtus splendida firmat opes.
Serpentes abigit cornu suffitus (vt aiunt)
Ceruini: lis, post fata, perennat atrox.
Nam dum viuit adhuc, educit naribus angues
Ceruus de latebris, continuoq; necat.
Sic virtutis amans, odit cane peius, & angue,
Et scelus, & vitium, pestiferumq; malum.
Veridicis hominum perpurgans pectora dictis;
Aethereum recto tramite monstrat iter.
Aut hoc, aut melius si quid natura recondit,
Quæ geris, arma Baro te Sigemunde docent.

XIV.

Spes publica.

Ad D. Marcum Fuggerum, Com.
Kirchbergæ, & VVeißhornæ.

P*Vblica liliolo spes significatur amœno:*
Liliolum clypeo sic benè Marce geris.
Namq; pater patriæ es, quo se nunc iactat alumno
Vno: Consilio magnus, & arte potens.
Iamq; replet triplicis tua laus confinia mundi:
Cornu quod triplex, Indaq; virgo notat.
Tu decus orbis eris: manibus date lilia plenis:
Dicite iam Musæ: Tu decus orbis eris.
Viue diu, longumq; vale sine fine beatus:
Vtq; facis, Musis, Marce, benignus ades.

XV.

Victrix casta Fides.

In arma gentilitia D. Ruperti à Stozingen, Cæs. Consiliarij.

DIALOGVS.

Quæ Dea? sancta Fides, summo Ioue nata parente:
Lux animæ: vitæ ianua: mentis honos.
Cærula cur vestis? cœli mihi gratia præstò est:
Cœlo dignus, habet qui sine labe fidem.
Cur nudum pectus? simplex oratio veri:
Et simplex recti cultus, & arte carens.
Cur albæ maculæ? geniali pectora lacte,
Sithoniaq́; gero candidiora niue.
Cur alæ geminæ? Christo duce, & auspice Christo,
Subuolat in cœlum cum pietate Fides.
Crux quid fronte nitet? fidei crux est nota sancta:
Crux Christi, requies mentibus vna pijs.
Quid vult ista capis? calicem potare salutis
Fas est, qui fidei præmia sancta cupit.
Præmia quæ? vitæ cœlestis nempe coronam:
Clarior hæc auro, firmior ære micat.
Quàm benè (Dij) gerit hæc clypeo meus arma Rupertus:
Celsus auis, fama clarus, honore potens:
Clarus at inprimis sancta pietate, fideq́;:
Felicem, cœlo quem beat vna fides.

Marte,

XVI.

Marte, vel arte.

Ad D. Lazarum Schuendium, Baronem, & Eq. Auratum.

QVod dux militiæ, patriæ quod, Lazare, vindex
Diceris, & palmis, Martis alumnus, ouas:
Auguror ex armis. sunt hæc vexilla bis octo:
Romani custos ales & imperij.
Per se laus hæc magna quidem: sed maior habetur
Gloria, tot clarum laudibus esse togæ:
Esse pium, doctumq́, bonumq́: quod æmulor in te
Lazare. nam pius, & doctus es, atq; bonus.
Sic dux armatæ quum sis, pariterq́ togatæ
Militiæ; duplex scuta corona premit.

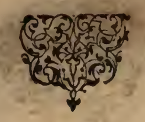
XVII.

Annis prudentia maior.

Ad D. Antonium Fuggerum, Com. Kirchbergæ, & VVeissehornæ.

*Q*Vàm benè fragrat odor longè suauissimus albi
 Lilioli: nares quod, cerebrumq́; iuuat:
Tam benè fragrat odor Sophiæ, Suadæq́; disertæ
 Antoni; pectus quæ regit, osq́; tuum.
Addit opes virgo, pleno bona Copia cornu:
 Buccinat æternum libera Fama decus.
O te felicem, præsenti numine diuûm:
 Dij faciant, laus hæc sit tua firma diu.
Prospera sors maneat pariter: nec marcida fiant
 Lilia: quæ clypeo nunc geris arma tuo.

ΑΠΛΑ-

XIIX.

ΑΠΛΑΝΩΣ.

Ad D. Sebastianum Schertelinum, Purtebaci, & Bisingæ Dominum, Eq. aur.

TRux fremit in clypeo viden' vt leo: dextera cuius
Præ se fert clauem, lilia læua manus.
Fallor? an hæc tua sunt insignia, magne Sebaste:
Munere Cæsareo quæ sine fraude geris.
Et benè. nam patriæ miles, victorq́ superbus,
Fortia ne poßint facta latere, caues.
Pectora quum tibi sint animi plenißima magni:
Magnanimus decorat sic benè scuta leo.
Mille quòd in turmas perrumptis victor, honore
Integer: hoc clauis, liliolumq́ docet.

XIX.

Pacis, & armorum vigil.

Ad Guilielmum â Rotenhan, Eq. Francum.

QVid notet in clypeo Gallus? quid stella? quid vnda
Labilis? vt dicam, me Guilielme rogas:
Vita fugax hominis, ceu labilis effluit vnda:
Quam qui fine bono claudere ritè cupit:
Plus vigilat semper, spectans cœlestia tantùm:
Astraq; mente pius concipit, atq; deum.
Si tibi vigilat gallus, si stella coruscat:
Quæ fugit instar aquæ, non tibi vita perit.

Funi-

XX.

Funiculus triplex.

Ad insignia Coloniæ Agrippinæ, vrbis Imperialis.

QVæ tres ostentat clypeo regina coronas
Tot vrbium Colonia:
Tresne potestates notat, &, quibus eminet ipsa,
Tres dignitates maximas?
Principis vna sacri: magniq; secunda senatus;
Academiæq; tertia.
Felix vrbs, in qua simul Ars, Sapientia, Virtus
Ciues coronat splendidos.
Funiculus triplex haud rumpitur: inclyta semper
Vrbis corona quò triplex
Fulgeat, & totum radijs illuminet orbem:
Concordiæ nodus facit.

Triceps

XXI.

Triceps Mercurius.

Ad insignia Spiræ, vrbis Nemetûm imperialis.

TRes portæ, totidem turres, tria lumina Spiræ
Vrbis, magistratusq́; triplices notant.
Præsulis est vnus sacri: dein Consulis alter:
Cameræq́; tertius supremi Iudicis.
Ille sacerdotes socios habet: iste peritos
Iuris: Senatores hic consulit suos.
Curia sic triplex est, & Respublica triplex:
Portas tribus cum turribus tres iactitans.

Firmus

XXII.

Firmus in infirmis Deus.

Ad insignia Reipublicæ Lauinganæ.

DVm latrocinijs agros infestat, & vrbes
Magnus prædo; Gigas corpore, mente leo:
Solus cum solo, pugna congressus iniqua,
Sutor hic, & ciuis, pulcra Lauinga, tuus:
Victor abit: magna prostrato mole giganti,
Effossis oculis, amputat ense caput.
Officij memor, & virtutis testis auitæ,
Hos vrbi clypeos Cæsar, & arma dedit.
Sic quondam Dauid Goliadum cæde furentem
Missilibus saxis impetit, atq; necat.
Firmus in infirmis Deus est: videri' asper vt ore
A cane non magno sæpe tenetur aper.
Sic Iouis armigerum scarabæus prouocat vltrò:
Consilio superans, viribus ipse minor.

r NICO-

NICOLAI REVSNERI LEORINI SILESII, IC. ET P. C.

STEMMATVM, SIVE ARMORVM GENTILITIORVM LIBER SECVNDVS.

I.

Mentis oculus, prudentia.

Ad Nicolaum Redigerum Præsidem, & gubernatorem Reipub. Vratislauiensis supremum.

MEnte sagax, oculisq́, & corpore pulcer, acutùm
Capreolus cernit, lætificatq́ domos.
Sic acie mentis præstans, Redigere, lepore
Spontè iuuas patriam, consilioq́ tuo:
Cuius honoratus dux es, præsesq́ togatus:
Sospite quo simul hæc vrbs quoq́ sospes erit.
Macte animo, rerum felix tutela, salusq́:
Cui par est Sophiæ fama, Deiq́ metus.
Sis felix, viuasq́ diu: clypeoq́ refulgens
Gaudia capreolus det tibi longa tuus.

II.

ΟΥΣΙΑ, ΚΑΙ ΝΟΥΣ.

Vincta est ſapientia lucro.

Ad Ludouicum Grempium à Freudenſtain, Iuriſconſ.

PHæbus, dux vatum: Phœbo ſacer ales habetur,
Mæonias celebrans carmine cygnus aquas.
Qui Phœbum, Phœbiq́ colit ſacra doctus, & artes:
Aurea fert illi munera cygnus ouans.
Sic, quem geſtat olor, Grempi, datur annulus, index
Artis, & ingenui pectoris arra tibi.
Nam ceu Muſarum purus, Phœbiq́ ſacerdos;
Sic Themidis ſimul es clarus in arte ſacræ.
Fortunate ſenex; opibusq́, & honoribus aucte:
Si tibi cura mei, ſit tibi cura tui.

III.

Iurisconsultus bonus.

Ad Joannem Fichardum Patr. & Jurisconsultum Francofortensem.

IVrisconsulti quæ laus? teres, atq; rotundus
Vt solida constet mente, fideq; sibi:
Cuiq; suum tribuens, det palmam, & præmia rectis:
Offensus prauis: censor & ipse sui:
Iustus propositiq; tenax: à tramite recto
Quem fauor haud moueat, visq;, metusq; procul.
Qualem te multis è millibus esse fatebor
Vnum, pars animæ magna, Ficharde, meæ.
Iustus, & in teipso totus teres, atq; rotundus,
Perpetuò constas mente, fideq; tibi.
Vir bonus, & sapiens, homo fidus, certus amicus:
Et probus, & vera relligione pius.
Iamq; adeò tua fama volat plaudentibus alis:
Atq; premit radijs sidera clara suis.
Arma probant, verum quod dico: triceps leo, duplex
Stella, globus simplex, atq; corona decens.

In eadem D. Joannis Fichardi insignia, Philippus Lonicerus.

MAgnanimûm quicunq; vides generosa Leonum
Ora, globum, stellas, aligeramq; Deam,
Contemplare, quid hac insignia clara Fichardi,
(Munere Diui olim Cæsaris aucta) velint.

Multa quidem Fortuna potest, sed sydera fausta
Accedant: comes & mens generosa, fiet.
Siq; vir esse bonus studeas, teres atq; rotundus,
Vt sis: nam tales fulua corona decet.

IV.

Solamen vitæ Deus.

Ad Gualtherum Drechselium Jurisc. & Cancell. Palatinum.

CErvus amicitiæ Christus (Solomone canente)
Pullusq; Gratiarum
Spiritus est Sanctus: solatia dulcia præbet
Afflictæ vterq; menti.
Sic quoniam Christi semper, flatusq; requiris
Solatium sacrati:
Ac ceruus veluti gelidam desiderat vndam:
Sic tu Deum, Deiq;
Poscis anhelus opem sanctam, veramq; salutem:
Gualthere, dignus es, cui
Corinigeri decoret scutum sub imagine cerui
Fides Deo probata.

Sol

V.

Sol iustitiæ, Christus.

Ad Joannem Bonriederum Juriscon.

Sol, Deus est: homo, Luna, micans de lumine Solis:
Sunt genij, stellæ: numina magna poli.
Luna quid est? cælum terrestra, aut cælica terra:
Sic homo pars cæli, pars quota fertur humi.
Si faciem spectes; varium, ac mutabile Luna:
Sic constans hominis non solet esse vigor.
Lucis amans est Luna: homo cognitionis amator;
Quæ lux humanis mentibus esse solet.
Et modò iuncta suo, modò Luna à Sole remota est:
Lumen homo veri sic habet, inde caret.
Quà Phœbum cernit, Phœbe quoq; cernitur ipsa:
Quà retrò videt, hac menstrua parte latet:
Sic homo iustitiæ Solem quum spectat: ab illo
Lumen habet: retrò si videt, hercle perit.
Ergo ne pereat, genios vtrinq; potentes,
Censtipatores gaudet adesse sibi:
Nocte velut nigra stellas vtrinq; micantes
Lucis habet comites candida Luna sua.
Fallor? an hoc te Luna moneat tua, Iane: cooptans
Aduersa stellas parte nitere duas.

VI.

Animæ vita, optima.

Ad Alexandrum Hunlinum Iurisc. & Consil. Palatinum.

QVod gallum nutris, quod & hunc in caßide paßim
Pingis, Alexander: maxima causa subest.
Pars animi diuina notatur in alite gallo:
Quam pasci fas est nectare, & ambrosia.
Cognitio sunt illa Dei, rerumq́, sacrarum:
Sola datur menti quæ medicina piæ.
Sic olim Samius gallum nutrire monebat
Pythagoras: adyt qui quoq́, mente deos.
Sic Anyti reus ille, Deo moriturus eundem
Sacrabat: posito corpore, mente valens.

Armat

VII.

Armat ad omnia virtus.

Ad Joan. Henricum Hainzelium, Patr. Augustanum.

QVem clypeo gladium ostentas, Henrice, rubentem:
Auguror, hic animi vim notat herclè tui.
Ipsa quidem virtus vis est sibi maxima sola:
Plus valet hac gladio; plus valet ense fero.
Perpetuò sibi constat, & ARMAT AD OMNIA VIRTVS:
Qui vibrat hunc gladium sic benè, victor abit.
Talem victorem, talem te pancrasiasten
Laudo: quem virtus armat ad omne malum.
Macte animi virtute noua, Patris æmule magni
Hainzeli: benè sic, pancraticeq́ vale.

De ijsdem insignibus.

P. MELISSVS.

ARMA *tuæ gentis gladius: sed dextera robur*
ADdit: *& hunc animi dexteritate geris.*
OMNIA *sic superas, Henrice. nec occubat vnquàm*
VIRTVS. *ô pugilis nobile pancratium.*

IIX.

Iudex ΑΔΩΡΟΔΟΚΗΤΟΣ.

Ad Hauboldum Flottacherum, Cos. Ratisponensem.

Iudicis est virtus, manibus benè viuere puris:
Sic & auaritiæ ponere frena suæ:
Nec precio, precibúsue, nec vlli cedere dono:
Sincerum semper pectore, mente grauem.
Sic manibus truncis statuas pinxêre regentûm
Thebani: malè quòd iudicis arca patet.
Nec benè corruptus iudex examinat æquum:
Nec benè iustitiæ seruit auara manus.
Sic tu iustitiæ præses, princepsq́; Senatus,
Deligis officio congrua signa tuo.
Cana viri facies, prudentem: brachia trunca
Te iustum monstrant scilicet esse virum.
At rosa communem plebis, patrumq́; fauorem,
Atq; potestatis signa corona notat.

Studijs

IX.

Studijs certamina crescunt.

Ad Ioannem Reymannum Iurifcon. & Cancell. Epifc. Vratiflauienfis.

FEffus anhelando calidos fufpirat ob æftus,
Hinnulus irriguas, dum fitis vrget, aquas.
Et fyluæ, pariterq; domus decus hinnulus ingens:
Cornicis fuperans fecula longa quater.
O quoties video te fufpirare, labores
Ob magnos: florens quos parit aula tibi.
Multa quidem princeps, nil non tibi patria debet:
Officij ne fit gratia furda tui.
In te cura omnis quando inclinata recumbit:
Vt nequeat numerus cafibus effe tuis.
Solamen feffo tibi fit, curæq; leuamen
Ipfe Deus: fis vt faluus in orbe diu:
Et florens opibus iuftis, & honoribus auctus,
Capreoli viuas fecula longa tui.

X.

Virtutis fortuna comes.

Ad Danielem Princium, Consil. Cæsaris.

DIALOGVS.

QVid tibi cum Mosco, cum telo duplice, Princi,
Cum trabe, qua triplex aurea stella micat?
Moscica legatum dum bis me visere regna
Cæsar, & immensas mandat obire vias:
Me iaculum, iaculoq; animus præstantior omni
Dijs æquis, reducem per mala mille facit.
Factorum testis quintuplex penna meorum:
Quæq; super galea fixa corona nitet.
Stella triplex, clarum famæ decus, aurea: rectum
Præradians cælo gloria signat iter.

AD EVNDEM.

Illustrem virtute notat te stellula triplex,
Princi: sed fortem mente, sagitta duplex.

In labo-

XI.

In labore fructus.

Ad Joannem Sambucum, Caesaris Historicum.

GRus aurum geminus rostro, simul vngue lapillum
Sustinet. hem quid vult hoc sibi, Phœbe mone.
Grus vigil est: comites vigiles amat impiger idem:
Musarum comites sic vigilare decet:
Quos veluti ligat vna fides: sic debita merces
Pro studijs, & laus debita cuiq; venit.
Suaue rubent, redolentq; rosæ; sed suauior artis,
Ingenij, fidei germine fragrat odor.
Quàm benè Sambucus gerit hæc insignia vates:
Quem labor, & parilis splendor vbiq; beat.

De ijsdem.

HADR. IVNIVS.

Cor pedibus iunctis, rostris concordibus aurum
Naupliadæ prendunt, munera sancta, grues.
Gloria debetur studijs, atq; assecla merces.
Concordesq; animos candor vbiq; decet.

XII.

In Deo lætitia.

Ad Paulum Fabricium Medicum, Cæs. Mathematicum.

QVid iactas aquilam clypeo, plaudentibus alis
Cum puero, Fabrici, quæ super astra volat?
Consilium, mentemq́; Dei sic suauior alti:
Suauius in terris vt nihil esse putem.
Quod puer hic nudus notat, & Iouis ales aduncus:
Læta Deo, mens est alite rapta Deo.

Viui-

XIII.

Viuitur ingenio.

Ad Hieronimum VVolfium V. C.

FRaus in te quum nulla sit, aut vis improba, VVolfi;
Quaero, tibi saeuus cur dedit arma lupus?
Fallor? an obscura lupus vt videt omnia nocte:
Et superat visu caetera bruta suo:
Sic acie mentis penetrans terramq́; polumq́;
Omnigena doctos vincis in arte viros.
Quid? quod Apollo, Lupae Latonae filius, olim
Sacrauit Delphis haec simulacra suis?
Et te Phoebus amat, vatum Deus: & tua pridem
Aeternae famae nomina magna sacrat.

ΜΗΔΕΝ

XIV.

ΜΗΔΕΝ ΑΝΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ.

Ad Joannem Posthium M. & P.L.

CVnctator cauet esse piger, qui vult sine damno
Immensas subitò peruolitare vias.
Qui cupit optatam studijs contingere metam:
Cunctator caueat non secùs esse piger.
Præsertim Phœbi iuga qui vult scandere celsa:
Pegaseo properet, si licet, vsus equo.
Cunctantes Mars odit, Apolloq́; : magna gerendi
Præcipita tempus; magnus vt esse queas.
Nam mora damnosa est: totis incumbere membris,
Et decet admisso subdere calcar equo.
Sic, NIL DISTVLERIS, *inquit tuus ecce veredus,*
Posthi; Pieria qui petit astra via.
Iamq́; tibi Phœbus, cum Musis, obuius vltrò
Pocula Castalia plena ministrat aqua.
Et tua iam cingit Parnaside tempora lauro:
Et metæ signum buccina læta canit.

ALIVD.

Pegaseo, Posthi, superas Helicona volatu:
Quem geris in clypeo, quod docet acer eques.

Dignum

XV.

Dignum laude virum Musa vetat mori.

Ad Paulum Melissum Schedium, P. L.

QVòd tibi sint Cygnea mele, Musæaq; mella:
Lilia cum cygno signa, Melisse, geris.

Aliud.

Αμείβεν σὺ Μέλισσε χέων μέλος, ᾆσμα κυκνεῖον
Λείρια σὺν κύκνῳ νῦν ἐπίσημα φέρεις.

Prudens

XVI.

Prudens facundia.

Ad Nicodemum Frischlinum P. L.

MErcurij gemino implicitus caduceus angue,
Stemmata Frischlino dat satis apta meo.
Symbolon eloquij, caduceus: anguis vtrinq;
Serpens, ingenij sit, Sophiaeq; nota.
Scilicet eloquio sapientia iuncta potenti,
Cuncta regit: caelum quae tenet, atq; solum.
Praualet haec opibus regum, clarisq; triumphis:
Et si quid magnus carius orbis habet.
Sic quoniam prudens in eo facundia regnat:
Stemmata Frischlinus fert satis apta meus.

Iustus

XVII.

Iuſtus confidens leo.

EX PROVERB. CAP. XXVIII.

Ad Joannem Lauterbachium P.L.

QVàm diſpar aquilæ columba; quamq́;
Dorcas eſt rigido fugax leoni:
Tam iuſto quoq; diſsidet, pioq́;
Iniuſtus vir, & impius: pauere
Aſſuetus folij ſono cadentis.
Quando ſpem retinet, fidemq́; firmam
Iuſtus, magnanimi leonis inſtar:
Seu fortuna maligna, ſeu benigna eſt.
Sic ex vngue leo tuus vel vno
Fortis noſcitur: acre robur illud
Magni pectoris indicans apertè:
Quo notum decet eſſe Chriſtianum.

XIIX.

Ipse faciet.

EX PSAL. XXXVII.

Ad Iacobum Monauium, Patr. Vratislauiensem.

Qvàm benè te, vitamq́ tuam, sortemq́ Iehouæ
Committis magno solius arbitrio.
Ipse facit, faciatq́ precor, IACOBE: beatus
Semper vt ex voto, quod geris, omne geras.
Facta tibi confecta puta, quæ mente cupisti:
Si cœlestis adest gratia præstò, sat est.
Scilicet hoc te signa monent: tria cornua Lunæ:
Quæ Phœbi splendent irradiata comis.
Sol est iustitiæ Deus vnus in orbe: perennis
Splendorem lucis qui capit, inde capit.

AD EVNDEM.

P. MELISSVS.

Vmbra mare est, tenebræ tellus, est nigror Olympus:
Sidere ni quodam reddita clara nitent.
Nulla sed in terra fas quærere, nulla profundo
Lumina: de Phœbi lux micat illa comis.
Vna Diana suos de nocte reciproca lucens
Fert radiosq́ solo, fert radiosq́ salo.

Tres igitur quorsus? pelagi notat altera noctem:
Altera telluris: tertia Luna poli.
Mentibus arrectis triplici è caligine mundi
Ad Solem tendas, cornua trina monent.
Christus erit Sol verus: vbi Sol iste, Monani,
Fulserit: eclipsis nulla timenda venit.

XIX.

Virtutes præmijs decorantur.

Ad Adolphum Occonem, Reip. Augustanæ Med. III.

STelliferum mea gens clypeo fulgente leonem;
Stirps aquilam passam gestat, Adolphe, tua.
Quadrupedum leo rex, aquila est regina volucrum:
Ille sacer Soli fertur, at ista Ioui.
Ingenium notat hæc, pectus cæleste sed ille:
Grande viri decus, & munus vtrumq; Dei est.
Sic ad virtutem, sic itur ad astra: leonem
Si mihi, siq; aquilam sit tibi cura sequi.
Pectus vt ingenio, simul vt par fiat vtriq;
Virtus: nec careant viribus illa suis.
Sic animos aquila in cælum secum ardua raptans;
Cœtibus hos infert, concilijsq; deum.

XX.

Virtus est, vitium fugere.

Ad Cunradum Albinum, Patr. Francofortensem.

Candor dulcis, odor suauis, vis grata rosarum,
Quæ fulgent clypeo versicolore, trium.
Candorem mentis, mel linguæ, gentis amorem,
VVeissi, quæ Charitum dat trias alma, notant.
Ergo domas claua vitium prius Herculis omne:
Monstret vt ad cœlum mox Iouis ales iter.

AD EVNDEM.

P. MELISSVS.

Stirps tua tres, Albine, rosas, mea gens tria gestat
Lilia: vos aquilam fertis, at ipse cygnum.
Rex olor inter aues, aquila est regina: rosisq;
Liliolisq; nihil pulcrius extat humo.
Ales vestra Ioui, Phœbo sacer est meus ales:
Et Cytherea rosas, lilia Chloris amat.
Ergo tibi dum suauè rosæ, mihi lilia florent:
Et Phœbo par est, & Ioue digna cani.
Sic vtriusq; animus volucres imitante volatu
Raptus ab humano tendat in astra solo.

Anima

XXI.

Anima moriemur in vna.

Ad Joachimum Camerarium V. Cl.

SAncta fides est cornicum, concordia sancta:
Quîs natura dedit viuere secla nouem.
Si moritur coniux, viduam trahit altera vitam,
Ceu turtur; sociæ fata gemendo suæ.
O fidei exemplum raræ. sic nempe maritæ
Fata gemis viduus nunc, Ioachime, tuæ:
Quam tibi sancta fides, concordia sancta tot annis
Iunxerat, & sancto fœdere castus hymen.
O te secla trium cornicum viuere fas sit:
Stemmata quæ priscæ nobilitatis habes.

OIΣTE-

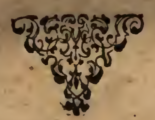
XXII.

ΟΙΣΤΕΟΝ, ΚΑΙ ΕΛΠΙΣΤΕΟΝ.

Ad Martinum Rulandum Medicum.

PResſit adhuc infans geminos Tirynthius angues;
Prælusit hydræ quo feræ
Magnanimus domitor, Ioue dignus, amabilis heros.
Sic Christus alter Hercules
Ille salutaris, veteris fera contudit hydræ
Victore colla sub pede:
Quam gemina pressare manu, quam vincere fas est
Christi sequentes hic ducis
Signa sui: quibus emeritis, cæloq́ receptis
Laurus triumphalis datur.
O quàm magna docet clypei tam parua figura,
Rulande, quem gestas, tui.

Domat

XXIII.

Domat omnia virtus.

Ad Andream Reußium I C. Reipub. Vratislau. à Secretis.

QVod Rußi tibi forma placet crudelis in armis;
Claua dextra nitet cuius, & ense latus:
An, præter nomen, REVSSI, vis omen inesse;
Crudelis dextra sis vt, & ense ferus?
Erro equidem. nam te nihil eſt humanius ipso:
Barbaries morum nec tibi fœda placet.
Mite tibi dedit ingenium natura creatrix:
Mollit & ars mores, nec sinit esse feros.
Sarmata cur igitur gladio, clauaq; minatur
Barbarus? arma tibi contulit illa Themis.
Eloquij gladius, virtutis claua putatur
Symbolon: ingenium poßidet illa tuum.

u NICO-

NICOLAI REVSNERI LEORINI SILESII, IC. ET P. C.

STEMMATVM, SIVE ARMORVM GENTILITIORVM LIBER TERTIVS.

I.

Viue diu, sed viue Deo.

Ad Stephanum Endorferum, Patr. Augustanum.

QVem pingis clypeo, Capricornus porta deorum est:
Si verum memorat melleus ille Plato.
Per quam corporeis mens vinclis libera, sursum
Euolat; & cœli templa beata petit.
Felices animæ, quibus huc contingit adire:
Quà diuûm coràm corpora vera vident.
Non Venus aut luxus, non has damnosa voluptas,
Nec leuis ambitio flexit, opúmue sitis.
Sed pietas, virtusq́, Deo sic viuere iussit:
Quò liceat cœlo viuere teste diu.
Illa deûm sedes: hæc illis proxima; mente
Qui viuunt similes, ingenioq́, deûm.

II.

Fax gloria mentis honestæ.

Ad Joannem Christophorum Lucium, Consil. VVirtebergicum.

GRatia magna rosa, mens est generosa leoni:
Imperat hac brutis; floribus illa suis.
Sic virtute tua, Luci, sic mentis honore
Par es tot summis, quos fouet aula, viris.
Nam mens vt generosa tibi; sic gratia morum,
Et linguæ, laudem conciliare potest.
Sic decorat meritò clypeum leo fortis, & ala
Cum duplici duplex, quæ subit astra, rosa.
Sit tibi perpetuò viuax leo: viuida, Luci
Sit rosa: dum cœlo te quoq; fama beet.

III.

Immortalis labore parta gloria.

Ad Melchiorem Jagerum Consil. Secret. VVirteberg.

VEnatrix laudis, virtus: venator honoris
Est labor: ad cælum monstrat vterq; viam.
Sic laudem virtute, labore mereris honorem
Melchior, ô gentis fama, decusq; tuæ.
Scilicet hoc laudis cornu docet, atq; laboris
Symbolon: in scuto quod tibi signu dedit.
Hinc te dux Ludouicus amat VVirtbergicus heros:
Qui tibi dat mentis nosse secreta suæ.
Consilio patriæ venator adesse paratus;
Aeternæ meritò præmia laudis habet.

Miran-

IV.

Mirandum naturæ opus.

Ad Michaelem VVeihemaierum Iurisconsultum.

QVi mandit fœdum tabo stillante cadauer,
Vultur edax; genti cur dedit arma tuæ?
An quòd sit volucrum iustissima? parcere viuis,
Nec fructus, nec aues lædere sueta vagas.
An quòd præsagit, sapiens, ac prouidus ales?
Vnde Hieroglyphicon Palladis esse solet.
An quòd confectum senio, morboq; parentem
Vultur alit Libycus, caluitioq; glabrum?
An quòd amat tantum natos; vt sanguine pascat:
Ipse suum quando vellicat ore femur?
An quòd centenis vt vultur victitat annis.
Sic vitæ maneat vos quoq; longa dies?
An potiùs, vento ceu vultur concipit: Alma
Fœta Deum flatu, sic parit, absq; mare?
Quicquid id est, sat magna quidem mysteria vultur
Naturæ, morum, relligionis habet.

V.

Fonsinuocantis.

Ad Abrahamum Mannam, Antistitem Lauinganum.

CErnis, vt ora manu Simson premit ampla leonis
In clypeo: natum mel leuat vnde famem.
Magnanimus galea victor sedet: vnus asellæ
Qui mala cedit mille repentè viros.
Fissus & huic malæ fontanam præbet aquam dens:
Pellitur vnde sitis, mens redit vnde viro.
Fallor? an est Simson Christi victoris imago:
Iustitiæ Solem quem pia turba colit.
Maxilla vatum dux Christus, & ore triumphat
Sacrorum: purè qui sacra verba docent.
Fons oritur sacer hinc, Ecclesia sancta: piorum
Mentibus hinc ægris gratia larga fluit.
Qui bibit ex asinæ mala, bibit ille salutem:
Et mel de forti dulce leone legit.
Quàm benè, Manna, tibi data sunt hæc symbola. namq;
Mel simul, & vitæ gutture fundis aquam.

Christus

VI.

Chriſtus lætitia mea.

Ad Cunradum Lætum Juriſc. & Conſil. Palat.

QVid ſic lætus ouat? quid dextra plaudit? & ore
Iubilat in clypeo lauriger ille puer?
Lætitia eſt mea Chriſtus (ais) meus ille redemptor.
Ille meus rex eſt, & Deus ille meus.

Fons

VII.

Fons salutis Christus.

Ad Philippum Hailbrunnerum, S. Theol. D.

QVi tibi nomen, & arma dedit de fonte salutis:
Ex re nónne tibi nomen, & arma dedit?
Fons vitæ, Christus: Christus spes vna salutis:
Quem scriptis, & quem voce, Philippe, doces.
O fluat hoc nobis aqua vitæ fonte perennis:
Ampliùs haud vret guttur anhela sitis.

Sic pe-

IIX.

Sic petitur cœlum.

Ad Laurentium Drechslerum, Conc. Palatinum.

Bina tribus distincta rosis laquearia, & ala,
Picta super galeam, quid duplicata notat?
Vita, rosa est fragilis: Sathanas laqueare, Caroq́;
Duplex: in cœlum nos vehit ala Fides.

IX.

Solus ſapiens diues.

Ad Chilianum Piſcatorem Theologum.

Vita quid eſt hominis? magnum niſi cymba per æquor:
Fluctibus hinc crebris inde repulſa maris.
Impetit hanc Eurus, Boreas, Notus vndiq; ſæuus:
Trux & ad hanc Syrtis, Scylla, Charybdis hiat.
Sunt hæc, fraus carnis, mundiq; Tyrannis & orci.
Flebile naufragium quæ tibi ſæpe cient.
Felix, arrecta cælum qui mente tuetur;
Fluctibus è tantis, turbinibusq; maris.
Namq; metu rapidæ liber, Chiliane, procellæ;
In portu, Chriſto nauigat ille duce.

De ijſdem ſuis inſignibus.

CHILIANVS PISCATOR.

Fortis, & inuictus mundi perrumpo tenebras:
Nec tenuem ſortis ſpem, generiſq; moror.
In Chriſto ſolidam cordatus pono ſalutem:
Solus hic eſt vitæ portus, & aura meæ.
Felix, qui Chriſto didicit ſe credere ſoli:
Huic, melior lauro, dia corona datur.

X.

ΧΕΙΡ ΣΥΝ ΑΘΗΝΑ.

Ad Henricum Porſchium V. Cl.

DIc, Hoſpes; nouus Iſmariјs quis cantor in oris,
Orpheiam docta ſuſcitat arte lyram?
Porſius, Aonidum cultor, doctaq; Mineruæ:
Quem munit Pallas ægide, Phœbus equo.
Gaudet Hebrus, tanto lætatur vate Cayſter:
Amnis adhuc memor eſt cladis vterq; ſuæ.
Iſmariæ ceſſate nurus vim ferre canenti:
Acer adeſt vatis Pegaſus vltor equus:
Vltrix & Gorgo, quæ vos in ſaxa repentè
Mutet. nam gerit hæc Porſius arma meus.

XI.

A teneris aſſueſcere multum.

Ad Andream Lopadium, virum optimum.

QVo ſemel eſt imbuta, recens ſeruabit odorem
Teſta diu: vetus vt
Verbum habet. hoc verum tam re, quàm nomine reddis,
Ingenioq́; tuo.
Quod quum ſit primo imbutum ſolerter ab æuo
Artibus ingenuis:
Spirat adhuc ſuaues priſcæ virtutis odores:
Ingenuumq́; decus,
Et vires ſolidas habet; haud obſtante ſenecta.
Quid? quod & arte bona
Tot iuuenum mentes, ceu teſtas, imbuis: vnde
Par modò fragrat odor
Ingenij, fidei, doctrinæ. Macte Lopadi
Care, verende ſenex:
Macte animi, quem rarus habet: tibi ſpiret amomum
Tam pia teſta diu,
Quam geris in clypeo: nec vi, nec caſibus vllis
Fracta ſat hiſcat humi.

Ora, &

XII.

Ora, & labora.

Ad Carolum Heibergerum, Eq. Austriacum.

MOntes aërÿ duo, ſepibus vndiq; cincti:
Et leo, qui pennas vngue pauonis habet:
Carole, quid moneant, rogitas? contingere metam
Optatam ſtudÿs qui cupit, atq; decus:
Multa feret, facietq; puer: Superisq; vocatis,
Promptus erit validas ſponte mouere manus.
Vt famam ſtudÿs, & honores nempe reportet:
Inuictum debet pectus habere malis.

XIII.

Spes bona dat vires.

Ad Danielem Austriacum Augustanum.

DVm viuis, sperare licet: sperare sed æqua,
Ac bona: quæ ratio poscere nulla vetet.
Sic fortis spes æqua bona, spes æqua salutis:
Magnaq; sic spes est in bonitate Dei.
Sic mihi certa tuæ spes indolis vsq; relicta est:
Moribus vt redeas cultus, & arte domum.
Quò meliùs sperem, faciunt tua lilia: certam
Quæ spem virtutis significare solent.
Sed magis hoc sperare iubet tua nota voluntas:
Quæ venit ex merito, spes satis æqua venit.

Hic ra-

XIV.

Hìc ratio tentandi aditus.

EX ESA. CAP. XXII.

Ad Jacobum Cellarium Augustanum.

QVæ ratio tentandi aditus sit ad æthera celsum:
Clauiger hoc monstrat nempe, Iacobe, leo.
Si nescis, de stirpe satus LEO Christus Iudæ;
Verus homo, cæli est ianitor, atq; Deus.
Fert humero clauem: reserat, nec claudere quisquam:
Et claudit, quisquam nec reserare potest.
Felices nimium, quibus arx patet ardua cæli.
Quam reserat Christi crux onerosa nimis.
Crux Christi, clauis cæli est, & ianua vitæ:
Quem qui mente colit simplice, saluus erit.

Memen-

XV.

Memento mori.

Ad Georgium Kirchmaierum Monhamium.

QVid tibi cum telo, Veneris flos, est Rosa, Martis?
Nempe homines doceo docta: Memento mori.
Cur? rosa, vita breuis. mors, insuperabile telum est:
Mars mortem, vitam procreat alma Venus.
Quid tum? flaccidius rosa, & ocyus haud scio quicquam
Telo: mors venit, & vita repentè fugit.
Post mortem nihil ergo manet? laus, gloria, virtus.
Nam manet & virtus semper, odosq; rosæ.

Lux

XVI.

Lux mea Deus.

Ad Balthasarem Imbricium Secret. Bipontinum.

STella triplex micat imbricibus super aurea quinq;:
Et geminis alis fertur ad astra leuis.
Lux animæ, mentisq;, animiq;, & cordis, & oris
Sit Deus: in trino numine numen idem.
Seruiat huic anima, os, animus, cor, mensq; fidelis:
Aetherea quæ vult luce beata frui.
Signa docent hoc Imbricij gentilia: sacrat
Quando cor, os, animum, mentem, animamq; Deo.

Y *Eplum-*

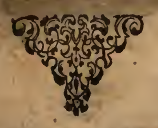
XVII.

E plumbo fabricat aurum.

Ad Joannem Fabrum Burchamium.

QVid fabricas? animos puerorum. quorsus? vt artes
Edificant sancta cum pietate bonas.
An fabricas semper, quod vis? non. Mercuriumq́;
E ligno quouis haud fabricare queo.
Præmia quæ fers inde? maligni præmia mundi:
Gaudeo me frustra non fabricare tamen.
Rusticus vt gaudet, ferrata calce reperta:
Sic mihi discipuli mens placet vna boni.
Quid calx in clypeo sibi vult ferrata? magistrum
Ferrea mens, & vox ferrea nempe decet.
Quid magis? accipio ferrum, reddo ocyus aurum:
Emollit mores dum mea cura feros.
Ala quid? in cælum vehit inclyta fama magistros;
Qui studijs animos excoluêre rudes.

Ars

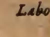

XIIX.

Ars emollit mores.

Ad Martinum, Martini F. Rulandum.

QVid sua victrici præcingit tempora lauro
Syluestris tuus hic, anguiger, asper homo?
Fallor? an humanæ ceu magna ferocia mentis,
Fœdaq́; barbaries primitùs esse solet:
Si tamen ingenuis exculta sit artibus: omnis
Iam morum feritas, asperitasq́; fugit:
Sic qui laureolam quærit, Martine, perennem:
Serus vt hinc carpat florea serta nepos:
Arte priùs docta, cuius tibi cura sit vna,
Emollit mores, nec sinit esse feros?

J 2 *Labo-*

XIX.

Labore, & conſtantia.

Ad Chriſtophorum Plantinum.

QVid ſibi vult manus, è cœli quæ nubibus exit,
Et calamum fixum ductitat inde ſolo?
Quid, Plantine, rogas? Labor, & conſtantia, res ſic
Perficit, inceptas auſpice ritè Deo.
Sic tuus eſt felix labor, & conſtantia: quando
Tot lepidis auges ſecula noſtra libris.
Et tua ſentit opem cæleſtis dextera dextræ:
Et tua iam triplici fama ſub orbe volat.
Primum opus in ſtudijs pietas ſit ſancta deorum:
Quod reſtat, conſtans perficit omne labor.

Animo

XX.

Animo dat gloria vires.

Ad Sigismundum Feyerabendium.

QVod famæ inuigilare iuuat, laudiq; perenni:
Dum libros auo tot, Sigemunde, sacras:

Laudo equidem: laudem labor hic, fructumq; reportat,
Quem sumis, magno fœnore nempe tibi.
Et pleno iam Fama simul Dea buccinat ore,
Quam pingis, triplici nomen in orbe tuum.

Applaudunt læto Musæ, Phœbusq́; fauore:
Et studium famæ crescit honore tibi.
Macte animo, Sigemunde: volat tua fama per astra:
Cui spondet laurus sacra perenne decus.

AD EVNDEM.
PHILIP. LONICERVS.

Quæ Dea? Fama. caput victrix cur laurea cingit?
Hoc illi tribuit lætus Apollo decus.
Cur alacris latè volitantes explicat alas?
Virtutis studio se super astra leuat.
Pieria cur læta tuba clangente per orbem,
Excitat Eoas, Hesperiasq́; domos?
Grata suos celebrat viuaci laude ministros:
Hos canit ætheriis buccina clara sonis.

Mon-

XXI.

Monſtrat iter cœlo pietas.

Ad Chriſtophorum Reuſnerum Iuriſconſultum.

Monte ſuper triplici ſtans rex, Leo, magne ferarum:
Quid fremis, & ſtellam cur geris vngue fero?
Mons triplex triplices hominis denunciat hoſtes:
Nam Caro, cum Mundo te, Sathanasq́ premit.
Fortiter vt vincas, & ab his cum laude triumphes:
Mente leonina te ſupereſſe decet:
Immemoremq́ tui, cælum ſpectare, Deumq́:
Et magno curas ſpernere corde leues.

Sic

Sic pietas cœlo inſcribet tua nomina: quo ceu
Fulgida conſpicuo ſtella decore mices.

Ad eadem inſignia.

GEORGIVS FROBENIVS. IC.

Tres colles ruber in clypeo leo poſsidet albo:
Trabs fulget duplex aurea, nigra triplex.
Stella manum decorat dextram natiua leonis:
Et galeam patulam fulua corona tegit.
Quàm benè Reuſneros his nobilitauit in armis
Cæſar: quos virtus, arsq́; fidesq́; probat.

ADAMVS CLOSIVS SILESIVS.

Gloria virtuti ſe offert, ceu debita merces:
Magnanimus ſtellam ſic leo iurè tenet.

Vita

XXII.

Vita sine literis mors.

Ad Paulum Melissum.

De suis insignibus.

QVæris, Paule, mihi cur det gentilia fuluus
Arma leo, vates quum magis ornet olor?
An nescis, catulis vitam dare voce leonem
Horrifica; mortis quos sopor altus habet.
Vita quid est, nisi mors, sine Musis? quam pueris dat
Vox mea: per sacra dum nempe Lycea rugit.
Præstat opem, roburq́, mihi Leo fortis Iudæ:
Nam DOMINVS VIRTVS, LAVSq́, SALVSq́
MEA *est.*

AD NICOLAVM REVSNERVM, P. MELISSVS.

QVi leo per clypeum, galeaq́ꝫ suprema, iubato
Crine, feroq́ꝫ minax vngue videndus adest:
Ambiguum facit, isne tuis animosior, an tu
Ausibus illius stes Leorine super.
Erro. nam patrij longè est tibi forma leonis
Inferior, celsos deuenerantis auos:
Ac monet, vt cœptis peragendis mente virili
Sis præsens: dubias neu vereare vices.
Cernis, vt ancipitem percellant flamina vulgum:
Sic trepidant pauidæ sæpe timore feræ.
Egregiè cordatus homo vulgaria temnit:
Erectoq́ꝫ humilem despicit ore metum.

De ijsdem insignibus.

IOANNES POSTHIVS MED. ET P. L.

FOrmidanda gerens animosi signa leonis;
Reusnerus ille nobilis
Vates, Historicusq́ꝫ bonus, Legumq́ꝫ peritus:
Veritatis haud micam vnicam
Possidet. ast animi constantia rara per illum
Notatur, & robur viri:
Virtutesq́ꝫ aliæ generosi pectoris: ipsi
Iam Cæsari notissimæ.

NICO-

NICODEMVS FRISCHLInus Poëta & Com. Pal. Cæs.

AN, quia Nicoleos positum tibi nomen, & omen,
Idcircò effigiem scuta leonis habent?
Sicut enim duris animalia cætera membris
Vincit, & ore minax, & ferus vngue leo:
Sic tuus hic animus, vitio sublimior omni,
Multorum mentes vincit, & ora virûm.
Nam si nemo potest tibi se præponere vates;
Nec Rhetor, profitens iura, nec Historicus:
Verè es Nicoleos: populum qui robore vincis:
Ora nec immeritò scuta leonis habent.

PETRVS ALBINVS NIVEmontius, Poëseos, & Historiæ Professor, in Academia Vitebergensi.

QVòd geris in clypeo fuluum, Reusnere, leonem:
Parcit Olor, vatum qui decus esse solet.
Nam stat huic laudum quoq; gloria salua suarum:
Cygnus es, & cygni vox tua voce sonat.
Sed leo quòd clypeum tibi fortis imagine pingit:
Egregijs meritis hoc datur elogium.
In pulcris quis te studijs constantior alter?
Ceu leo magnanimo robore pectus habet.

Quis virtute tibi certet? quis fortibus ausis?
Dum vigil assiduè docta Lycea colis.
Defendit catulos generosi vt cura leonis:
Sic tu Pieridas diligis vsq; deas:
Protegis & teneros, qui te venerantur, alumnos:
Nec subeunt animo tædia longa tuo.
Sed quoq; nulla gerunt inter se bella leones:
Ceu tu concordes mente imitare feras:
Lætus & officijs, pacis studiosus & almæ,
Omnibus esse bono, nemini obesse cupis.
Fortè gerit plures sub honesto pectore dotes,
Quæ tibi conueniunt gentis ob arma, leo.
Quas tuus Albinus præsens in tempus omittit:
Tractandasq; alijs vatibus insinuat.
Macte animo Leorine Leo: tua gloria toto
Orbe rugit: rugiet sed magis axe poli.

FINIS.

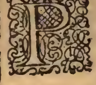
IVDI-

IVDICIVM HIERONYMI VVOLFII DE POETIS LEGENDIS.

EX COMMENTARIO TVSCVLANARVM QVAESTIONVM SVPER illa verba M. Tullij Ciceronis:

Poëtæ ita sunt dulces, vt nō legantur modò, sed etiam ediscantur. Hanc eruditionem liberalem, & doctrinam putamus, &c. 2. Tusc. quæst.

VERILIS ætas quum neq; honestatem, neque vtilitatem intelligat: delectatione fabellarum, rerumq; mirabilium, quas poëtæ commenti sunt, ad doctrinæ studium excitatur: vnáque cum istis fabulis, & cōmentis, & eloquentiam discunt, & exempla vident virtutum, & vitiorum: & multis salutaribus præceptis instruuntur:

tur: ſi modò interpres fuerit eruditus: & ea ingenij dexteritate prӕditus: vt omnia trahere poſſit, & accommodare ad diſcentium vtilitatem. Poëſeos autem dulcedinem, quò quiſque ſcribendis verſibus exercitatior eſt, quoq; artis poëticӕ, & oratoriӕ peritior: eò magis experitur. Sed quum adoleſcentia ſit ad voluptates procliuior: mirum profectò eſt, tam paucos etiam ex ijs, qui liberaliũ artium magiſtri perhibentur, ordine perlegendis & Grӕcis, & Latinis poëtis delectari. Néque verò ita multi illi ſunt: vt non vel vno anno ab vtriúſque linguӕ perito, & nõ nimiũ curioſo, quiq; nefas eſſe nõ putet, neſcire quędam, euolui, & percurri poſſint. Grӕci autem veteres ſunt, Orpheus, Muſӕus, Homerus, Heſiodus, Phocylides, Philolaus, Theognis, Pindarus, Aeſchylus, Sophocles, Euripides, Ariſtophanes, Theocritus, Lycophron, Apollonius, Q. Calaber, & fragmenta quędam à Io. Camerario & Henrico Stephano collecta. Latini, Plautus, Terentius, Lucretius,

tius, Virgilius, Horatius, Catullus, Gallus siue Maximianus, Propertius, Tibullus, Ouidius, Lucanus, Statius, Martialis, Valerius Flaccus, Claudianus, Persius, Iuuenalis, Fragmenta veterum poëtarũ. Sunt & Christiani poëtę: quos vno volumine coniunxit Fabricius: quò & Homerocentra pertinent. Recentiorum autem ingens est numerus: quorũ aliqui vel cum veteribus posse comparari videantur: vt Politianus, Pontanus, Ianus Pannonius, Marullus, Vida, Cordus, Hessus, Sabinus, Secundus, Stigelius, Micyllus, Lotichius, Buchanan⁹, Schosserus, Frischlinus, Melissus, Reusnerus, atque præ cæteris nominandus Scaliger ὁ πανεπιστήμων, alijq́; complures. Sed in hoc genete quisq; rationem habeat ingenij, atque ocij sui: & poësin ἥδυσμα, non ἔδεσμα, πάρεργον grauiorũ studiorũ, non ἔργον esse putet. Neq; enim in poëtis cõsenescendũ est: per ociũ ad eos redire licet: idq́; tempus inter ambulandũ, relegẽdis illis, impendere: ꝙ alij vino, alea, nugis, ludis inanibus perdunt.

De

De ijſdem.

PAVLI MANVTII IVDICIVM.

MAGNA laus eſt eorum, qui non ad vulgarem, humilemq́; artem, ſed ad nobilem aliquam, liberalemq́; doctrinam ſua ſtudia cótulerunt: maxima verò, ſi quis eam Philoſophiæ partem, quæ Poëſis appellatur, ita eſt complexus: itaq́; hæret in ea cognoſcenda: vt auelli nulla prorſus ratione poſſit. Itáque veteres illos, quibus optimi, ac ſummi Dei vocem audire, eiuſq́; ſermone frui ſępe licuit: homines ſapientiſſimos, atque ſanctiſſimos; poëticæ facultatis admodum ſtudioſos fuiſſe conſtat: ſuasq́; cogitationes non eo, quo quilibet vteretur, ſermone, ſed verſibus exponere voluiſſe. Quorũ exſtant nonnulla ſanè præclara: quæ quum legimus, afficimur; & quaſi diuina quadam vi abrepti, extollimur haud paulò altiùs, quàm qui rerum humanarum in ſtudio verſantur. Habet igitur

ars

ars poëtica dignitatem: quandoquidem in ea latent arcana Philoſophiæ: quæ profanis oculis non patent: ea rudes animos excolit: ea nos ab rerum humilium ſtudio deducit: ad egregios mores, ad veram religionem, ad excellentem magnarum rerum cupiditatem vocat. Habet eadem ſuauitatem: quia vocibus aptè conſtructa oratio miram infundit auribus, animiſq; iucunditatem. Et, vt vno verbo comprehendam, poëſis numerus eſt: numerus porrò nihil aliud, quàm ordo: ordinis autem principium à Deo fluxit. Diuini igitur ſunt homines poëtæ: nec vllo non honorum genere decorandi. Poëtas autem definio, non quicunque verſus faciunt: qui moleſta, & odioſa garrulitate ſępe nobis obſtrepunt; ſed eos, quorum in vita non minùs, quàm in ſcriptis elucet ordo: à quibus colitur humanitas: & beneficentia non modò laudatur: verùm etiam pro facultatibus exercetur. Hæc enim ſunt illa myſteria ſacra: quæ poëſis, fabularum ſpecie, ita velat: vt ea tamen

vatum excellentium, hoc est, bonorum virorum, mentes intelligant. Quę verò his virtutibus aduersantur vitia: hęc sunt illa mōstra, inimica naturæ: quæ poëticis figmētis ostenduntur: sus Erymanthius, leo Nemeæus, hydra Lernæa, gigantes, & Harpyiæ, quæq; alia traduntur, perdendis hominibus, aut frugibus nata.

EIVSDEM.

QVOD ego de poëtica facultate sentio: idem alijs, qui res præclaras ingenio, studioq; cōsecuti sunt, benè iam esse cognitú, ac persuasum facilè puto: nō esse eam inter ea, quę minimi ducuntur: non vulgarem, non leuem: summum esse quiddam, ac planè diuinum: quiq; suas ad eam cogitationes conferant: etiam si, quod volunt, non assequantur; probandos tamen esse, quia scilicet ad maxima contendant: qui verò in ea ita versentur, vt excellant: colendos nobis esse vehementer: omniq; omniú laudum genere cohonestandos.

Admiror equidē fuiſſe, hodieq; eſſe nōnullos: qui rem hanc pulcerrimam, ac deorum nobis munere conceſſam, parui pendant: atq; etiam, ſi dijs placet, in ſermonibus vituperent. Quid, inquiunt, eſt poëtica? fabulas continet. fabulis autem quid inanius? Ridiculè: qui ex ipſorum ingenijs, cæterorum ingenia metiantur: quęq; ipſis obſcura ſunt, ea reliquos videre nō putēt. Ego contrà ſi in hos incido, ita diſputare ſoleo: Eſtne aliquid hominum generi vtilius, aut omninò philoſophia præſtantius? negare coguntur. ſi negent, eos ratio refellet, & veritas ipſa: quæ quum pugnat, facilè vincit. vna enim eſt Philoſophia; quæ vitia noſtrīs ex animis euellat: vna, quæ inſerat virtutes: humana omnia, multis obſtructa difficultatibus, aperit: diuina, non illa quidem prorſus, ſed magna tamen ex parte patefacit. atque hanc, quæ tantas res præſtat, ſiue artem, ſiue ſcientiam, ne communis eſſet omnibus, vulgiq; tractatione, impuriſq; mentibus contaminata ſordeſceret, obſcuris fabularū inuolucris, quaſi aliquid ſa-

crosanctum, velauit, & custodiuit antiquitas. Fabulas perrò ipsas non ex eo, quo vulgus vtebatur, communi, & soluto, sed exquisito, & numeris adstricto orationis genere, prisci illi, summa homines sapientia præditi, prodiderunt. Placebat hoc illis, primùm vt rei dignitatem, si posset, & quatenus posset, verborum augeret elegantia: lectis enim, admodumq; puris è vocibus efficitur versus: nihil hauritur de fæce. deinde quia quum philosophiam tractarent, maiore nescio qua suauitate, ex illo concentu, quem numerosa vocũ in versibus compositio gignit, aures, animosq; perfundi pulcrum putabant. Quæ quum ita sint: neque fabulas, quæ philosophiam continent, neq; versus, quibus fabulæ ipsę continentur, iure quisquam reprehẽderit. His ego ad coarguendum istorum inscitiam, alijsq; præterea vtor argumentis: addo exempla, eaq; Italorum, & eorum hominum, qui nostra, patrumq; memoria floruerunt.

IVLII CAESARIS SCALIGERI.

ANni vitia, atq; aëris inuidum venenum,
Vrgente precum carmine decedere credunt.
Tun' tergi animos carmine, & ambiges poliri?

LECTORI S.

Paucas epistolas quasdam à claris, & doctis viris Germaniæ ad auctorem scriptas, & è magno aceruo interim selectas, subijcere nobis placuit ad calcem huius operis: donec suo aliquando tempore reliquæ quóq; in publicum emittantur. Quam opellam nostrã lectori candido, & amico minimè improbatum iri confido.

IOACHI-

IOACHIMVS CAMERARIVS PAPEBERG.

NICOLAO REVSNERO Leorino V. CL. S. P. D.

VOD seriùs respondeo literis tuis ad me humanissimè scriptis, mi Reusnere: partim impediente hoc officium valetudine infirmiore: partim non offerente se mittendi literas occasione, factum est. Iam verò ostensam mihi ad te scribendi occasionem nolo prætermittere: sed ea me tam prolixè, qnàm ego cupio, vti non sinit valetudo mea, vt dixi: quæ post grauem admodum tentationem adhuc est sanè infirma, atque imbecillis. De tuis Cæsaribus res mihi, vnà cum Mich. VVirtho, & fuit, & est curæ. Sed mihi typographi in recipiendis talibus scriptis ad exprimendum esse videntur fastidiosi. Si nō poterit effici, quod cupimus: Basi-

Basileam eos mittendos esse censeo: quo in loco facilè reperturos nos esse non dubito, qui velint elaborare editionem. Quanquam isthic penè biennium Ethica mea detinentur: & historica quædam ante multos annos eò missa, sunt amissa: quemadmodum mihi significatur. Sed, vt scripsi, res mihi curæ erit: & ipse optarim tuum opusculum quàm primũ prodire in publicum. Percurri obiter legendo omnes Cæsares Romanos: eorumq́; lectione plurimùm delectatus sum: cùm ob numerorũ concinnitatem, & venustatem: tùm ob sententiarum grauitatem, & recõditam breuitatem. De carminibus sacris tuis magnam habeo gratiam. Porrò quod nescio quarum suspicionum meministi: de eo securo sis animo licet. Omninò enim φίλον σ᾽ ἐγὼ μέγιστον ἡμέτερον νέμω, vt Sophoclea implicem. Neque te solùm, sed vos isthic omnes. De quo pluribus opus non est. Valebis igitur, & nos, quod facis, amabis. Lipsiæ. Non. Octobr. M. D. LXXI.

GEOR-

GEORGIVS FABRICIVS CHEMNIC. N. REVSNERO Leorino S. P. D.

MAGNAM mihi ſpem feciſti, vir clariſſime, ornandæ aliquando, iuuandeq; Reipub. Chriſtianę: miſſo pręclaro illo, & egregio munere carminum tuorum ſacrorum: quorum equidem lectione maiorem in modum delectatus ſum. Neque enim ſolùm in his me affecit ſuauitas numerorum, atq; orationis elegantia: verùm etiam argumentum ſcribendi: quod & ingenio tuo, & hominis Chriſtiani ſtudio planè digniſſimum iudico. Cæſares tuos, de quibus ſcribis, tandem aliquando videre cupio: & hoc ipſum mecum cupiunt alij homines eruditi: qui præclari aliquid operis futurum augurantur: cuius generis ſunt omnia, à ſummo tuo ingenio, exquiſitaq;, & multiplici doctrina profecta. Tu editionem horum matures ve-

lim: quam & tibi honorificam, & alijs vtilem fore non dubito. Vale. Misena. Idib. Febr. M. D. LXXII.

ADOLPHVS OCCO III. MEDICVS, ET HISTORICVS Reipub. Augustanæ, N. Reusnero S. P. D.

VIDI Imperatorum, ac Cæsarum Romanorum, à Iulio Dictatore ad Maximilianum II. breues illas tuas, & illustres descriptiones, clarissime Reusnere: quas mihi legendas hîc exhibuit princeps noster Io. Egolphus, Episcopus Augustanus. Proinde quum videam te virum doctum; nec iuris tantum ciuilis peritia, sed poëtica etiam laude, & literarum elegantia excellentem: quumq; humanitate præterea, & comitate singulari præditum te esse intelligam: ex relatu, & commendatione quorundam, qui in aula viuunt: facere equidem non possum, quin

quin amicitiam tecum, & familiaritatem aliquam constituam. Spero autem, vel planè potius confido: te in numerum amicorum tuorum, qui te merito tuo & diligunt, & colunt, libentissimè quoque me recepturum: quod vt credam faciliùs: facit cùm humanitas tua eximia, & naturæ bonitas peruulgata: tùm verò paritas, & communio studiorum: in qua ad amicitiam conciliandam multum momenti positum est. Constitui enim in publicũ edere numismata omnia, quotquot vidi hactenus, Imperatorum, vt & imperatricum, à Pompeio Magno ad Heraclium vsq;: opusculum omnibus antiquitatum studiosis magnoperè expetitum; & in primis vtile, atque necessarium: in cuius studio propemodùm viginti annos maximo cum labore versatus sum. Gratissimum profectò mihi feceris: si laborem hunc meum carmine aliquo tuo exornare volueris: quod apud me quasi pignus aliquod, & fœdus amicitiæ, coniunctionisq; nostræ futurum est: idq;

à me violari nunquã patiar. Quòd si aliquando Augustam veniendi tibi dabitur occasio: coràm me tibi eum exhibebo: vt amicum, & hominem studiosum decet. Benè vale, & rescribe; si quidem amicitia tua dignum me iudicas. Dillingæ, E castro principis. IX. Cal. Iun. M. D. LXXV.

IACOBVS MONAVIVS PATR. VRATISL. N. REVSnero Poëtæ, & Iurisc. S. P. D.

ITA suauiter me libelli cuiusdam tui lectio delectauit: & tam suauiter veteris amicitiæ nostræ memoriam in animo meo renouauit (si modò renouatum dici potest, quod nunquam planè inueteratum fuit) vt continere me non potuerim: quin has ad te literas mitterem; sanè illas breues, & pusillas; verùm quæ tamen longæ etiam videri poterunt, & copiosæ; si de animo meo, qui in te prolixus est, eas æstimaueris. Quod

Quod vt facias: & me, vt olim fecisti, nunc quoq; ames: meq; tui & amantissimum, & studiosissimum mutuò diligas; maiorem in modum abs te peto. Colloquemur etiam posthac sæpius per literas, si volueris. Tu verò etiam operam dabis: vt eorum desiderijs, quæ Typographus tuus in calce libelli, de quo loquor, excitauit, quàm primùm satisfiat. Præsertim verò Emblematum tuorum editionem vrgebis: quorum exemplùm, cum subscriptione manus tuæ, certas ob causas abs te expectabo. Vale, mi carissime Reusnere: & hanc ab optimo, & tui amantissimo animo profectam salutationem, vt semper optimus fuisti, in partem optimam accipe: & me (quod vt facias, oro) ama, tibi, vti dixi, amicissimum. Vratislauia, XV. Nouemb. M. D. LXXIIX.

THEODORVS ZVINGERVS N. REVSNERO S. P. D.

MONVI te non ita pridem, vir doctiſs. Petr. Pernam itinera tua ſuſcepturũ: vt prælo ſubijciat: Neq; ego tua cauſa, cui eruditionis, & amoris nomine & multum, & mutuum debeo, conſilio ei, ſi opus fuerit, deero. Pro literarijs tuis muneribus gratias tibi ago, habeoq; : multò verò magis, quòd me carminũ tuorum honorario nobilitare volueris. Gratum eſt officium tuum: etſi præſtabat in virum doctiorẽ, melioremq; conferri: niſi fortè illud exiſtimas, & ego conſentio: quò quis melior eſt, & virtute inſtructior: eò minus alienis eum indigere laudibus: quò minùs, eò magis. Laudo φιλοπονίαν tuam. Diuinum eſt illud Hippocratis noſtri: ὅπου μὴ ἀρκεῖν, ὅδε μὴν χαχὶν. Si quid eſt, in quo tibi gratam animi ſignificationem oſtendere poſſim: faciam id merito tuo libentiſsimè. Vale. Baſilea. Cal. April. M. D. LXXIX.

IOAN. SAMBVCVS N. REVS-NERO S. P. D.

T σαφήνειαν τῇ δεινότητι iunctã in tuis Imperatoribus, & geniũ ſcribendi amplector. Si totidem luſtra, quot excurrêre, ætatem (quod opto) iſtam ſequentur: vix auſim polliceri de te meliora. Deſcripſit Mylius heroas ſacros, & profanos, haud iniquo carmine: ſed grauitatẽ cum venuſtate tuorũ antepono. Teſtimonium Cratonis egregium, & verum de te agnoſco. Colui ego aliquando hæc ſtudia: & quos ad ea excellere natura, aut voluntate, non inuito Genio, ſenſi, cohortatus ſum libenter: nunc illo ardore remiſsiore, nihil pango: miror tantũ tui ſimiles. Quod verò à me requiris Epigramma: næ ego rana inter olores, tibi obſecutus, interſtrepo. Tu boni conſule: meq; in tuis familiaribus repone. Cuius ego honoribus, atq; monimentis poſteritatem gratã, memoriamq; precor ſempiternam. Viennæ. Cal. Martij.

EIDEM.

EIDEM.

TE ad omne genus ſcientiarum, atq; eruditionis excellere lętor: vnde ſcio varietatem iſtam copioſam manare: in qua τὸ εἰλικρινὲς, ϗ ὥσπερ ἐνσώματον δεινὸν valde probo. Quid affectior ætas, quam diuturnam, & vegetã opto, datura ſit; vel melius, quid quiſq; à Præſtantis ingenij vi expoſcere debeat: tute omnium optimè, qui tam amplè ac luculentè argumentum, quid quiſque ſit, aut valeat, cognoſcendi tractâris, æſtimare potes. Scio qui tuus pudor eſt, ac modeſtia (ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα ϗ αἰδὼς, κατὰ τὸ Στασίμου in Eutyphrone) gratia, & amore liberaliùs me effuſum diceres; ſi te non immerentem coloribus attingerem. Ego ſpiſſo, ac lento hiſtoriarum opere diſtẽtus: quibuſdam etiam alienis ſanandis, & ab tineis liberandis occupatus: ad amœnitates iſtas tuas Muſarum, hortorumq; reſpirare nequeo: & ſi tantum ocij impetrarem: agnoſco vires, & exercitationem longo intermiſſam interuallo. Vbi tamen

men Ariſtotelis, & Dioſcoridis opera, tot vigilijs meis nonnihil reſtituta, cum aliquot alijs minorum vigiliarũ opuſculis, è tenebris, clauſtriſq; librariorũ expedita fuerint: quàm etiam valeo, amplius tentabo. Tu verò, mi pręſtantiſſime Reuſnere, ab inſtituto nullis te impedimentis, aut diuortijs ſplendidis dimoueri patiere: ſi fortè gratiam laboribus, & patrocinium anguſtius lucubrationibus propoſitum querere: poſteritatem intuitor: cuius opinione, & memoria om̃es laborum fructus exæquari, nitiq; videmus. Si quid Sambuci opella in tuis effecerit: nil reticeto. Vale. Raptim. x. Cal. Septemb. M. D. LXXIIX. Vienna.

RICH. STREINIVS BARO, &c. N. REVSNERO S.

TRANSMISSI ad me ſunt, exactis menſibus aliquot, libelli tui Monarchici, vt apellas: vnà cum literis. Sed quia nemo erat, qui reſponſum vr-

 geret:

geret: neq; ſcirem, cui tutò committerem; reſcribendū non putaui. Nunc verò, ne nimium differendo vel ingratus, vel inhumanus videar (vtrunque enim graue) has ad te dare volui. De illis igitur libellis tuis, multum te & amo, & gratiam habeo. Sunt enim elegantes: argumentum graue: numeri venuſti: &, quod venuſtatem multò maximè commēdat, breues. Habent etiā Epigrammata ſuam laudem quaſi peculiarem. Vnum hoc mihi ea in re permoleſtum accidit: quum eam, quā à me expectas, operā, quæ tibi alioquin paratiſſima eſſet, præſtare non poſſum. Ego enim valetudinis cauſſa iam pridem ab aula diſceſsi: & nunc quoq; togam raram, vt ille ait, togam optimam eſſe duco. Nihilominus, ſi quid vſus venerit, in quo tibi aut commodare, aut prodeſſe queam, faxo intelligas, me tibi ſemper amiciſſimum fore. Benè vale. Cal. Nouembris. Anno LXXIX. Freideccio.

RVPER-

RVPERTVS A STOTZINGEN, CAES. CONSIL. NICOLAO Reusnero Iurisconsulto S. P. D.

LITERIS tuis, cum munere orationum panegyricarum, & itinerum à doctis hominibus conscriptorum, vehementer sum delectatus. Quæ delectatio longè maior futura est: vbi ea itinera, quæ ipsemet per Galliam, Italiam, Hispaniam olim confeci, per otium legere potuero. Sanè admiror ingenij tui felicitatem, summamq;, in scriptis immortalitati tradendis, industriam, & diligentiam. Quæ certè tanta est: ac si administratione, & cura illa tum domestica: tum in erudienda iuuentute publica nō defungerēre: sed totus in scribendi, & commentandi munere esses occupatus. Nam libri tui, quos in omni studiorū, & literarū genere in lucem hactenus dedisti, magnā doctrinam prudentiam, vsum, & exercitationem, acutissimumq; in rebus inueniendis ingenium, & in

iudicãdis iudicium acerrimum redolent. Minimè igitur dubito: quin hisce tuis scriptionibus, & commentationibus æternam, & nunquam intermorituram laudem sis consecuturus. Cæterùm de tuo negocio, quemadmodum scribis, ita mihi curæ erit: quod tibi de me persuasissimum esse volo. Atque hęc sunt, quæ raptim ad tuas rescribere volui. Vale, doctissime Reusnere. Vienna. xv. Cal. Septemb. M. D. LXXX.

NICOLAVS CISNERVS, CAM. IMPER. ASSESSOR, N. REVSNERO IC. S. P. D.

GRATISSIMAE mihi fuerunt literæ tuæ: nõ solùm eam ob causam, quòd puræ, elegantes, & doctæ essent: sed & quòd humanitatis, & beneuolentiæ erga me tuæ certam haberent significationem. Ac tibi maximas ago gratias: quòd mihi his ad amicitiam tuam aditum patefecisti. Nihil enim

hil enim mihi est doctorum, & bonorum virorum notitia, & fauore antiquius: in quibus tu non infimum locum obtines. Iampridem enim monumenta ingenij tui te, & omnibus doctis commendârunt; & memoriæ consecrârunt sempiternæ. Quocirca si à me quoque omnia amicissimi hominis officia tibi persuaseris: non fallam opinionem tuam. Quòd si in re quapiam tibi opera, & studio, facultatibusq; meis adesse potero: dabo operam, vt intelligas: quanti amicitiã tuam faciam: quod re ipsa præstare malo, quàm multis verbis polliceri. Cæterùm Emblemata, & Agalmata tua valdè probo: eaq; lucem quàmprimũ videre cupio. Puto te vidisse iamdudũ symbola Achillis Bocchij, Bononiæ excusa: & typis, atq; picturis elegãtissimis, & doctissimis carminibus expressa: quæ magni fiunt ab omnibus: & tribus hîc veneunt aureis. Si qua in re tibi vsui esse potero: faciam & libenter, & studiose. Vale. Spiræ. XVI. Decemb. M. D. LXXIX.

DAIVD PEIFERVS I. V. D. CONSIL. SAXON. ELECT. N. REVSNERO V. CL. S. D. P.

EST ita profectò, clarißime & doctißime Reusnere: vt bonos boni etiam non visos diligant: adsciscantq; eos sibi quasi propinquitate, & natura coniunctos. τὸ γὰρ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ ἐφίεται, iuxta Empedoclem. Id verò etiã tum fieri magis oportet: quum ab eo, quem ob virtutem admiramur, aliqua præter expectationem ad nos proficiscitur beneuolentię significatio: qua latens ille in natura diligendi sensus, quasi flammæ scintilla fomiti iniecta, incendio flagrat magis. Idem mihi lectis literis tuis, elegantißimè, & humanißimè scriptis, euidenter accidit. Nam quum antehâc ex doctißimis tuis libris in te quasi lumen aliquod doctrinæ, probitatisq;, & virtutis prospexissem: teq; mecum natura, & studijs congruere animaduertissem: aliter fieri nõ potuit; quin magni te etiam tum ignotum facere. Po-

re. Poſtea autem quàm tuæ mihi allatæ ſunt literæ; beneuolentiæ, atq; propenſionis erga me tuæ ex omni parte pleniſsimæ: tantus ad voluntatem meam priorem cumulus acceſsit: vt antè dilexiſſe tantùm, iam verò etiam amare te mihi videar. Quamobrem perſuaſum tibi eſſe debet: te mihi eſſe cariſsimum: cùm propter ſuauitatem ingenij, & humanitatis tuæ: tum quòd me abs te amari ſentiam. τὸν δὲ φιλέοντα μὴ φιλεῖν, τῆς μισανθρωπίας ἐστί: à qua ego natura, & inſtitutione ſemper fui alieniſsimus. Et quia hoc tempore ea mihi facultas non datur; vt te corā compellare queam, & dextræ coniungere dextram (vtor enim libenter Poëtæ noſtri verbis) hoc ſaltem relinquitur: vt præſentiæ tuæ deſiderium monumentis diuitis ingenij tui eruditiſsimis mihi minuatur. Itaq; & libellos tuos, quos huc miſiſti, amplector, atq; exoſculor: & quod horum lectionis participē me feceris, tibi gratias amanter ago: & patronis ijs, quibus inſcripti ſunt, cum honorifica tui mentione tum offeram:

feram quum se dabit nobis occasio: quá quia captare libet optimam: haud existimaui cursorem tuum diutiùs detinendum esse. Interea & ego in tua erga me beneuolentia acquiesco: tibiq; profiteor eximium meum in omni officiorum genere, quod ad alendam amicitiam nostram, & ad honestatē, gloriamq; tuam spectat, studium: & à te vehementer etiam atque etiam peto: vt egregiū tuum erga me animum, quem tuis mihi literis declarasti, perpetuo retineas: ac epistolam hanc fœderis habere vim existimes. Quod reliquum est, opto tibi ex animo: vt re ex sententia in hoc itinere tuo quàm rectissimè confecta, lætus, atque incolumis ad tuos mox reuertaris: & quæ cupis, cum magna dignitate, consequaris omnia: sic vt in omnibus tuis rebus, optatis meis fortuna respōdeat. Vale, & me, vt instituisti, ama. Dresdæ. XV. Cal. Iul. Anno M. D. XXC.

CAROLVS VTENHOVIVS, CAR. F. N. REVSNERO LEORINO V. CL. S. P. D.

MI. NICOLAE, *victor ô populi, à Deo*
Tibi patre nostro, Heroq́ Iesu Christo ego
Pacem precatus, atq́ gratiam, loco
Salutis aeternam & perennem plurima:
Te certiorem facere volui me, tuis
Cum literis Phaleucios dudum tuos
Meo dicatos nomini accepisse: sed
Nescire, quis eas tulerit isthinc huc mihi,
Quumq́ Aulicus non sim, sed Vtenhouius,
Hoc est, ab aula Principis alienior,
Aulaeq́, si quis alius, osor maximus:
Responsionem scito me eam hactenus
Nescisse cui mortalium ad te traderem
REVSNERE: *donec heri Ludolphus ille, cui*
λίθος, dedit cognomen, & κώμη, meam
Dussellopago spontè vênit ad domum:
Cras esse, qui Lauingam adiret, dictitans:
Tabellionem nempe principis sui.
Nec mora, negocijs licet quàmplurimis,
Grauissimisq́, nundinas propter, forem
Nunc occupatus: litteras meditans nouas,
Non ad nouos, sed amiculos veteres: quibus
Epistolarum Nundinalium indidi
Titulum: sed Autumnalium, vel ὀπωρινῶν,
Non ἐαρινῶν: calamo manum admoui vuido:
Tibiq́, mi Leorine, quamuis perparum,

Quod scriberem, esset: præter ingentes, tuus
Quas candor iste gratias poscit, tamen
Non potui inanem nuncium dimittere,
Rediturientem pauculos intra dies
Dussellopagum: vel tuas vt literas
Hac arte possem elicere iucundissimas,
Modulosq́ melle dulciores Attico,
Vel nomen vt, celeberrimum licet, tuum
In Epistolarum Nundinalium libris
Sic Nicolaos inter huius seculi
Fulgeret, inter vt minora sidera
Phœbe. Ludolphi filium interea tua
Commendo fidei, diligentiaq́: ne
Dum plura meditor, diligentiam meam
Iouis anteuertat nuntius nostri. Vale:
Tuiq́ copiosiorem literis
Materiam amabò suggeras cupido mihi:
Phaleuciosq́, quos tuu Phaleucijs
Totidem rependo, consulas boni. Vale,
Vale, vale inquam ter quaterq́, cum tuis
Musisq́, Gratijsq́, symmistu tuu.

Nussiæ Prid. Cal. Sep.
M. D. XXC.

Μὰ. ΚΑΡ—ΟΛΟΣ ΟΥΘΕΝ—Ω—ΒΙΟΣ.

Tuus ille amicus, omnibus amicissimus
Pietatis eruditioris asseclis
Vel eruditionis assecli pia.

F I N I S.

IEREMIAS REVSNERVS LEORINVS, LECTORI S.

OPERÆPRECIVM facturus mihi videor: ſi omnium operum auctoris, quæ ab eo hactenus ſcripta & partim iam edita, partim editioni adornata ſunt; breuem indicem, & catalogum, vna veluti tabella ob oculos ſingula ponentem; ad calcem libelli huius adiungam: vt quid de eo aut ſperandum, aut iudicandum ſit, meliùs appareat. Vale, mi Lector, & fruere.

- OPERVM Auctoris nostri sunt quædã.
  - 1. Ἄμετρα, id est, soluta oratione scripta: Quæ aut sunt
    - Philosophica, Eáque vel
      - Ethica, vt
        - Politicarum disputationum lib. I. Lauing. & Argent. 1579.
        - Ethica Tulliana, nondum excusa.
      - Logica, vt
        - Dialecticæ lib. IIII. Lauing. 1571. Argent. 1578.
        - Rhetoric. partim ea
          - Γνώσει, siue cognitione præceptorũ, cuiusmodi sunt, Elementorũ Rhetoricæ lib. II. Ibid.
          - Πράξει, siue exercitatione: vt Orationum Panegyricarum Decades 8. Sacræ II. Politicæ III. Historicæ II. Philosophica I.
    - Iuridica, vt sunt
      - Medulla Iurisprudentiæ Iustinianeæ, siue μικροτέχνη: nondum edita.
      - Disputationum Iuris ciuilis libri tres: Argen. 1579. cum alijs nonnullis disputationibus eiusdem generis, Lauing. excus. An. 1579. & 1580.
      - Partitio Iuris ciuilis, & Pontificij, ex comment. Hopperi. Et alia quædam in Iure scripta: de quibus aliâs.
  - 2. Ἔμμετρα id est, ligata oratione composita.*
  - 3. Σύμμικτα, id est, Mixta, partim ligata, partim soluta oratione facta. **

OPERA

OPERA ἔμμετρα, id eſt, numeroſa, ſunt vel

- 1. Sacra, ſiue Theologica, vt ſunt
  - Chriſtiados, ſiue carminum ſacrorum lib. IIII. Lauing. 1571.
  - Primę Dei Eccleſię Fragmentum, ibid.
  - Diſticha
    - Euangelica
    - Epiſtolica

    Græca, cum Fabricianis Latinis excuſa Francoforti 1580.
- 2. Phyſiologica, vt eſt Paradiſus, ſiue Hortulus Poeticus, Baſi. 1578. Septem libris conſtans, quorū nomina ſunt:
  - 1. Pomarium.
  - 2. Roſarium.
  - 3. Frumentarium, & Olitorium.
  - 4. Leporarium.
  - 5. Auiarium.
  - 6. Piſcaria.
  - 7. Spelæum. Item Penus Poëtica, ibid.
- 3. Geographica, ſiue Apodemica, vt ſunt libri ſeptē itinerum, ſiue Hodœporicorū vniuerſi ferè orbis terrarum:
  - 1. Catholicorum.
  - 2. Græcorum.
  - 3. Italicorum.
  - 4. Italogermanicorum.
  - 5. Pannonicorū, ſiue Noricorū.
  - 6. Rheticorum, & Francicorum.
  - 7. Saxonicorum, & Sarmaticorum, Baſil. An. 1580.
- 4. Hiſtorica. A.
- 5. Mythologica. B.
- 6. Poëtica. C.
- 7. Miſcellanea. D.

A OPERA Hiſtorica, vt ſunt

- Monarcharum, ſiue ſummorum Regum libri ſeptem.
  - 1. Aſsyriorum.
  - 2. Perſarum.
  - 3. Græcorum.
  - 4. Romanorum Ital.
  - 5. Romanc. Byzantinorum.
  - 6. Græcorum Byzantinorum
  - 7. Germanicorum Cęſarum.
  - Lipſiæ, Lauingæ, Auguſtæ excuſi 1578.
- Principum Septemuirorum, ſiue Electorum lib. III.
  - 1. Palatinorum.
  - 2. Saxonicorum.
  - 3. Brandenburgicorum.
  - Auguſtæ, 1578.
- Principum, & ducum Venetorum, Lauingæ, 1579.
- Principum Palatinorum, & Boiorum, Lauing. 1567.
- Ἱεραρχία, ſiue Regnum Pontificium. / Ποικίλη, ſiue Theatrum Baſilicum. — nondum excuſa.

B Opus Mythologicum, voco Ἀγαλματοποίησιν, ſiue Pictam Poeſin Ouidianam: quæ eſt Theſaurus omnium propemodum fabularum Poeticarum: Fauſti Sabæi Brixiani, aliorumque clarorum virorum, tam veterum, quàm recentium Epigrammatis illuſtratarum: ex recenſione Nic. Reuſneri, &c. Francoforti, 1581.

C OPERA Poetica, vel ſunt

- Latina, in quorum numero ſunt
  - Elegiarum libr. V.
  - Epigrammatum IX.
  - Heroicorum III.
  - Soteriorum I.
  - Philoteſiorum I.
  - Miſcellorum I.
  - Exoticorum II.
- Græca, vt ſunt
  - Odarum lib. II.
  - Carminum III.
  - Elegorum / Epicorum — fragmenta.

Quæ omnia

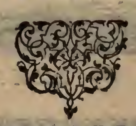
Quæ omnia in tres partes digesta, iam sub prælo sunt. De Gratiarum libris tribus aliàs.

D OPERA Miscellanea voco:
- Stemmatum, siue Armorum Illustrium, lib. III.
- Emblematum libros V. Quòd nimirum ea partim sint sacra, partim Historica, partim politica, partim physica, partim mythologica, & allegorica, & Hieroglyphica, & Symbolica, &c Francoforti, 1581.

SYMMICTA opera, id est, partim ligata, partim solutaoratione conscripta: Cuiusmodi sunt libri,
- De illustribus vrbibus
  - Imperij Romani libr. II. Basileæ.
  - Italiæ.
  - Galliæ.
  - Germaniæ totius.
  - Græciæ, &c.
- De fluminibus Germanicis libri IIII.
- De montibus. Quorum pars maxima adhuc in scrinijs est.

Sunt etiam alia præclarè inchoata multa: sed nondum planè perfecta: quæ in hoc elencho non sunt comprehensa: de quibus alius erit monendi locus.

FINIS.

IMPRESSVM FRAN-
COFORTI AD MOENVM,
PER IOANNEM FEYER-
abendt, Impensis Sigismundi
Feyerabendij.

M. D. LXXXI.

Quod scriberem, esset: prater ingentes, tuus
Quas candor iste gratias poscit, tamen
Non potui inanem nuncium dimittere,
Rediturientem pauculos intra dies
Dussellopagum: vel tuas vt literas
Hac arte possem elicere iucundissimas,
Modulosq́; melle dulciores Attico,
Vel nomen vt, celeberrimum licet, tuum
In Epistolarum Nundinalium libris
Sic Nicolaos inter huius seculi
Fulgeret, inter vt minora sidera
Phœbe. Ludolphi filium interea tua
Commendo fidei, diligentiaq́;:ne
Dum plura meditor, diligentiam meam
Iouis anteuertat nuntius nostri. Vale:
Tuuq́; copiosiorem literis
Materiam amabò suggeras cupido mihi:
Phaleuciosq́;, quos tuu Phaleucijs
Totidem rependo, consulas boni. Vale,
Vale, vale inquam ter quaterq́;, cum tuis
Musisq́;, Gratijsq́;, symmistu tuu.

Nussia Prid. Cal. Sep.
M. D. XXC.

Μὰ. ΚΑΡ—Ο̊ΛΟΣ ὈΤΘῈΝ—Ω͂—ΒΙΟΣ.
Tuus ille amicus, omnibus amicissimus
Pietatis eruditioris assecla
Vel eruditionis assecla pia.

FINIS.

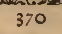
IEREM-

IEREMIAS REVSNERVS LEORINVS, LECTORI S.

OPERÆPRECIVM facturus mihi videor: ſi omnium operum auctoris, quæ ab eo hactenus ſcripta & partim iam edita, partim editioni adornata ſunt; breuem indicem, & catalogum, vna veluti tabella ob oculos ſingula ponentem; ad calcem libelli huius adiungam: vt quid de eo aut ſperandum, aut iudicandum ſit, meliùs appareat. Vale, mi Lector, & fruere.

* OPERA ἔμμετρα, id est, numerosa, sunt vel

- 1. Sacra, siue Theologica, vt sunt
  - Christiados, siue carminum sacrorum lib. IIII. Lauing. 1571.
  - Primę Dei Ecclesię Fragmentum, ibid.
  - Disticha
    - Euangelica
    - Epistolica
    - Græca, cum Fabricianis Latinis excusa Francoforti 1580.
- 2. Physiologica, vt est Paradisus, siue Hortulus Poeticus, Basi. 1578. Septem libris constans, quorũ nomina sunt:
  - 1. Pomarium.
  - 2. Rosarium.
  - 3. Frumentarium, & Olitorium.
  - 4. Leporarium.
  - 5. Auiarium.
  - 6. Piscaria.
  - 7. Spelæum. Item Penus Poëtica, ibid.
- 3. Geographica, siue Apodemica, vt sunt libri septẽ itinerum, siue Hodœporicorũ vniuersi ferè orbis terrarum:
  - 1. Catholicorum.
  - 2. Græcorum.
  - 3. Italicorum.
  - 4. Italogermanicorum.
  - 5. Pannonicorũ, siue Noricorũ.
  - 6. Rheticorum, & Francicorum.
  - 7. Saxonicorum, & Sarmaticorum, Basil. An. 1580.
- 4. Historica. A.
- 5. Mythologica. B.
- 6. Poëtica. C.
- 7. Miscellanea. D.

A. OPERA Historica, vt sunt

- Monarcharum, siue summorum Regum libri septem.
  1. Assyriorum.
  2. Persarum.
  3. Græcorum.
  4. Romanorum Ital.
  5. Roman. Byzantinorum.
  6. Græcorum Byzantinorum
  7. Germanicorum Cæsarum.

  Lipsiæ, Lauingæ, Augustæ excusi 1578.
- Principum Septemuirorum, siue Electorum lib. III.
  1. Palatinorum.
  2. Saxonicorum.
  3. Brandenburgicorum.

  Augustæ, 1578.
- Principum, & ducum Venetorum, Lauingæ, 1579.
- Principum Palatinorum, & Boiorum, Lauing. 1567.
- Ἱεραρχία, siue Regnum Pontificium. / Ποικίλη, siue Theatrum Basilicum. — nondum excusa.

B Opus Mythologicum, voco Ἀγαλματοποίησιν, siue Pictam Poesin Ouidianam: quæ est Thesaurus omnium propemodum fabularum Poeticarum: Fausti Sabæi Brixiani, aliorumque clarorum virorum, tam veterum, quàm recentium Epigrammatis illustratarum: ex recensione Nic. Reusneri, &c. Francoforti, 1581.

C. OPERA Poetica, vel sunt

- Latina, in quorum numero sunt
  - Elegiarum libr. V.
  - Epigrammatum IX.
  - Heroicorum III.
  - Soteriorum I.
  - Philotesiorum I.
  - Miscellorum I.
  - Exoticorum II.
- Græca, vt sunt
  - Odarum lib. II.
  - Carminum III.
  - Elegorum / Epicorum — fragmenta.

Quæ omnia

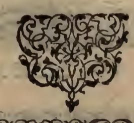
Quæ omnia in tres partes digesta, iam sub prælo sunt. De Gratiarum libris tribus aliàs.

D OPERA Miscellanea voco
- Stemmatum, siue Armorum Illustrium, lib. III.
- Emblematum libros V. Quòd nimirum ea partim sint sacra, partim Historica, partim politica, partim physica, partim mythologica, & allegorica, & Hieroglyphica, & Symbolica, &c Francoforti, 1581.

SYMMICTA opera, id est, partim ligata, partim soluta oratione conscripta: Cuiusmodi sunt libri,
- De illustribus vrbibus
  - Imperij Romani libr. II. Basileæ.
  - Italiæ.
  - Galliæ.
  - Germaniæ totius.
  - Græciæ, &c.
- De fluminibus Germanicis libri IIII.
- De montibus. Quorum pars maxima adhuc in scrinijs est.

Sunt etiam alia præclarè inchoata multa: sed nondum planè perfecta: quæ in hoc elencho non sunt comprehensa: de quibus alius erit monendi locus.

FINIS.

IMPRESSVM FRAN-
COFORTI AD MOENVM,
PER IOANNEM FEYER-
abendt, Impensis Sigismundi
Feyerabendij.

M. D. LXXXI.

